

കുലകി

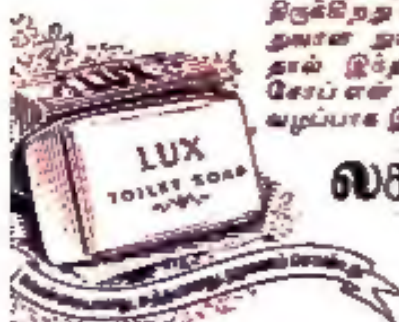
“இது என் தீர்மானம்..

...நீங்களும் லக்ஸ் டாய்லட் சோப்
உபயோகித்து அதிக அழகைப்
பெறலாம்.”

என்கிறார்
பி.சுவாமிநாதன்

பி. சுவாமிநாதன் கூறுவதாவது: “என்
வதனத்திற்கு அற்புத மாறுதலை அளித்
தருகிறதே லக்ஸ் டாய்லட் சோப்பின் மிகு
துவான துறை. வழக்கமாக உபயோகிப்ப
தால் இந்த சுத்தமான, வெண்மையான
சோப் என் சருமத்தை பட்டுப்போம் வழ
வழப்பாக இருக்கச் செய்கிறது.”

லக்ஸ் டாய்லட் சோப்

கொண்டிருக்கிறீர்களில்
அழகு தரும் சோப்

கல்கி பொருளடக்கம்

பக்க 13

தொகுதி 1

1953 ஆகஸ்டு 2

தொகுதி 13

பக்க 13a

திருப்பித் தாக்குங்கள்!	...	3
வாழி நிறத்தது!	(கார்ட்டூன்)	4
பண மழை பொழிந்தது!	...	6
சமூகம் இளம்பெய்ததுக்கு உதவுங்கள்!	...	7
பொய்ளியின் சொல்வல்	கல்வி	9
கயிற்ச திபாவனி! (அட்டைப் படம்)	...	10
பெற்ற தெய்வம்	சரஸ்வதி	19
பரீட்சை முடிந்தது!	அனாஸி	26
இளவரசி பிரபா (பாப்பா மலர்)	சிறு	31
வட்ட மேதை	...	35
திக்க தரிசனம்	பா. தண்டபாணி	38
தம்பியும் நமையனும்	ஆர். எஸ். ஞானமூர்த்தி	42
படித்துப் பாருங்கள்!	...	46
மஜேசமா	சமஸ்கால வலந்தலால் தேசாய்—ரா.வி.	49
முள்ளைவளத்து மோகினி	பரேதன்	59
வைத்தொழிற் கல்லூரி	சி. வசுமதி	69
கைவிட மாட்டான்!	வ. சா. நாகராஜன்	70

"கல்வி"யின் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்கள் ;
சம்பவங்களும் கற்பனையே.

கல்கி
பொருளடக்கம்
முக்கிய

தேவதாஸ்களில்
வெளிவருகிறது

விநோதசாஸ்திர
நாடுகளிலும்
சென்னை, கோவை, கரகாண்டி, சி.கா.
கல்வி, கல்வி
விநோதசாஸ்திர
விநோதசாஸ்திர

விநோதசாஸ்திர
தேவதாஸ்

விநோதசாஸ்திர
விநோதசாஸ்திர

ஜி.வி.
31
முதல்

ஜி.வி.
இன்ஸ்பெக்டர்

விநாயகம்
R. S. மணி .... நெட்டியூன்

திருப்பித் தாக்குங்கள் !

இன்றைய தினம் ராஜாஜி முதன் மத்திரியாக இருக்கலாம்; நாளைக்கு இன்னொருவர் முதன் மத்திரி பதவிக்கு வரலாம்.

இந்தத் தடவை கங்கிரஸ் மத்திரிகள் ஆட்சி நடத்தலாம்; அடுத்த தடவை இன்னொரு கட்சியார் ஆட்சிப் பொறுப்பை வகிக்கலாம்.

தற்போதைய மத்திரி சபையினர் புதிய ஆரம்பக் கல்வித் திட்டம் ஒன்றை அமுலாக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்; அடுத்தநாற்போல் வரும் மத்திரி சபை இந்தத் திட்டத்தை மாற்றி இன்னொரு திட்டத்தைக் கொண்டு வரக்கூடும்.

எது எப்படியானாலும், என்ன மாறுதல் அவ்வப்போது ஏற்பட்டாலும், மக்கள் பிதியினிற் வாழ்க்கை நடத்துவது முக்கியமானது.

காலிகளும், கயவர்களும், கொன்றைக்காரர்களும், கொலை பாதகர்களும் எச்சமயம் நிமிர் வேறிகொண்டு தாக்குவார்களோ என்ற பயமும், உயிருக்கும் உடைமக்கும் எப்போது அபாயம் தேறிடுமோ என்ற பயமும் இவ்வித எந்த நாட்டில் பிரஜைகள் வாழுகிறார்களோ, அந்த நாடுதான் நாடு; மற்றதெல்லாம் கடுகாடுதான்.

சென்ற மகா யுத்தம் நடந்த காலத்தில் அக்கிராசைச் சூஸ்மென்ட், மார்ஷல் ஸ்டாபின், பிரதம மத்திரி எச்சில் ஆவிய மூன்று மாபெரும் உடைத் தலைவர்கள் சேர்த்து உடைப் பிரஜைகளுக்கு நாறு விதமான விடுதலை வேண்டும் என்று அறிக்கை வெளியிட்டார்கள். அந்த நாறு விடுதலைகளில் அவர்கள் முதன்மையாக வயத்த விடுதலை, 'பயத்தினின்ற விடுதலை' யாகும்.

உடைத்தில் எப்போது எக்காரணத்தினால் யுத்தம் மூன்று மக்களுக்குச் சீவ தாசத்தை உண்டாக்குமோ என்ற பிதியினின்று உடை மக்கள் விடுதலை அடைய வேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்.

அம்மாதிரியே ஒரு தேசத்திற்குள் எப்போது ஸர்க்கர்களும் கயவர்களும் பலாத்காரக் கைகத்தைய மூட்டி யோக்கியமான பிரஜைகளுக்குத் தீங்கு விளைவிப்பார்களோ என்ற பயத்தினின்று விடுதலை அடைவதும் ஜன சமூகத்துக்கு மிக முக்கியமானது.

இந்தப் பிதியிலிருந்து விடுதலை ஏற்படாத வரையில், அரசியல் விடுதலையினால் யாதொரு பயனும் இல்லை என்றே சொல்லலாம்.

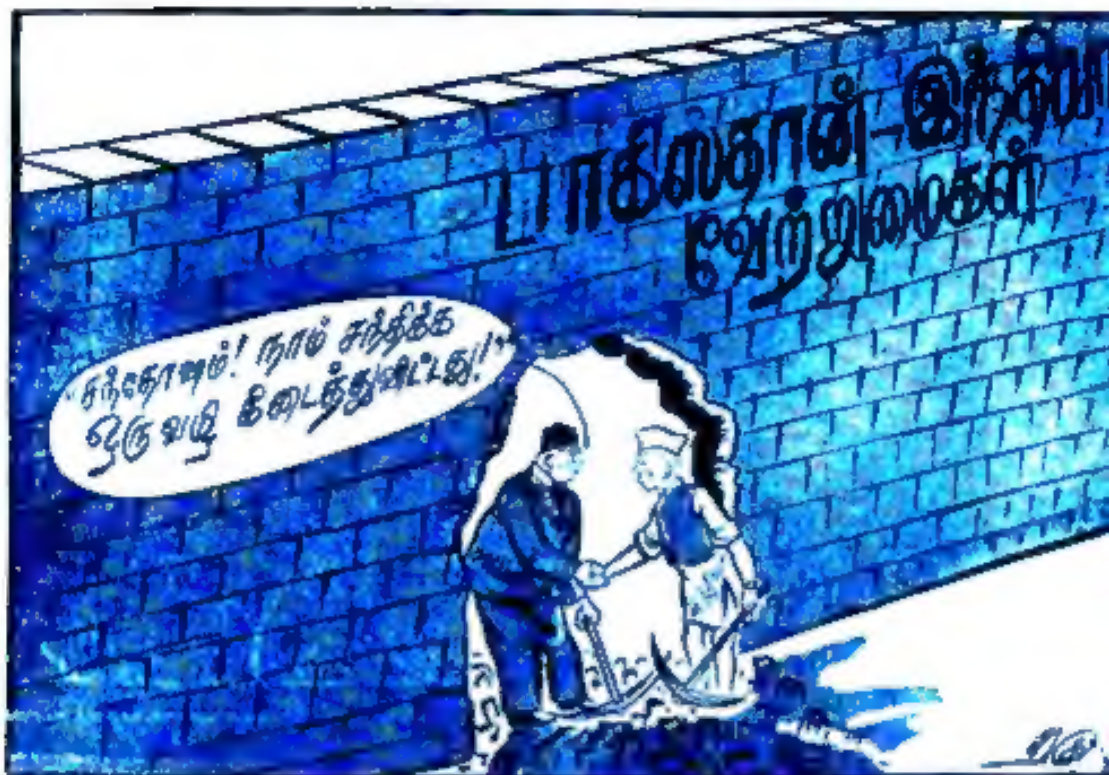
சமீபத்தில் தமிழ் நாட்டில் தென் கோடியில், தூத்துக்குடி நகரில் நடந்த சில சம்பவங்கள், ஒரு நாட்டின் தன்வாழ்வுக்குப் 'பயத்தினின்று விடுதலை' எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதைத் தன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

தூத்துக்குடி நகரத்தின் ஒரு பகுதிக்குள் நிறுவினா கயவர்கள் பலர் கூட்ட, மாகப் புழுந்தார்கள். அடிதடி பலாத்காரத் திருவிளையாடல்களை நடத்தினார்கள். குற்ற மற்ற குடிமக்களை நலிவித்தார்கள். பெண்மணிகளையும் சின்னங் கிற குழந்தைகளையும் துன்புறுத்தினார்கள். ஆடை ஆபாசங்களிற் பறித்தார்கள்; சோத்துக்களைச் சூறையாடினார்கள்; சூறையாட முடியாததைச் சேதப்படுத்தினார்கள். ஒரு பச்சிளங் குழந்தையைக் கொலை செய்ய முயன்று குற்றவீராக விட்டுச் சென்றார்கள்.

இந்த விவரங்களைப் பத்திரிகைகளில் படித்தவர்க ளெல்லரும், "நாம் திருப் நாம் தூற்றுவாங்கள் சுதந்திரக் குடியரசின் கீழ் வாழ்விடுமோ, அரக்கங்கள் — சாட்சிகளை யொத்த காட்டு மிராண்டுகளுக்கு மத்தியில் வாழ்விடுமோ?" என்று ஆச்சரியமும் அருவருப்பும் அடைந்தார்கள். ஆச்சரிய அருவருப்பு உணர்ச்சிகள் நீங்கிய பிறகு எஞ்சி நின்று "இத்தமாதிரி அகோர கிருத்தியங்களுக்கு இனி இடம் கொடாம்" என்ற துணிச்சலா, "ஐயோ! என்ன செய்வோம்?" என்ற பிதியா என்பது கேள்வி.

இந்தக் கேள்விக்கு மக்கள் சொன்னும் பதிலைப் பொறுத்தே, இந்த நாட்டில் வரும் கால மகோத்தமமோ அல்லது அதன்பாதாள வீழ்ச்சியோ ஏற்படும் என்பது தின்னம்.

காசியில் பாபின் தாள் பிரதமரும் இந்தியப் பிரதமரும் சந்தித்து இரு நாடுகளுக்கும் இடையேயுள்ள பிரச்சினைகள் கருவமாகத் தீர்ப்பு வழங்கப் பற்றிய பேச்சுக்கள்.

துடித்துக்கொடுக்கப்பட்ட தாயகம் பிரேமம் என்பதற்காக கடைபிற்றியோரின்மீது, அங்கு ந. மு. அமைதித் தலைவர் என்று சொல்லிக் கொண்டவர், மேற்படி இழி செய்களுக்குத் த. மு. அமைதிப் போதுபிக்கி என்று தெரிவித்துக் கொண்டார். த. மு. அமைதித் திட்டம் அது வல்ல வேண்டும், அம்மாதிரி விதிகளைப் பூர்த்தி விட்டாலுள்ளவர்களைத் தாக்கும்படி, சொல்லப்படவில்லை என்றும் கூறினார். அங்குள்ள வானிகள்—காவர்கள் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அந்தையை இழி செய்கின்ற புகார் திருக்க வேண்டும் என்றும் தெரிவித்தார்.

இதை எம் எம்புமீனும்.

சிறிதேனும் அறிவுடைய மனிதர்கள் யாரும் அத்தகைய ஓர் அரசு திட்டத்தை வகுத்திருக்க மாட்டார்கள்.

மக்களின் வளத்தைக் கவர வேண்டுமென்ற கோக்கம் கொண்டு ஓர் இயக்கம் ஆரம்பித்த மையத்தில், சில காவர்கள் இம்மாதிரி வாய்க்கிடைச் செய்த விட்டார்களே என்று த. மு. அமைதித் திட்டமும் தக்கமும் அடைந்திருப்பதற்கு இடையே.

கட்டாயப்பட்டு அவரால் பிரேமம் கொண்டு வந்து பேசிய எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் மேற்படி செய்களைக் குறித்துத் தங்கள் அனுபவப்பெயர்ப்பிடல்களைப் பேசும், அறிவித்த. அத்தகையவர்கள் பிரேமம் மூன்றைத் தாக்கத்தில் வாய்க்கிடை அல்ல என்றதால் ஏதப்படுகிறது.

மேற்படி யாருடையது என்பது பற்றி எம் இப்போது ஆரம்பி செய் விரும்புகிறேன், வருவாய்த்திட்டம் இத்தகைய எம்மவர்கள் ஏத யாமல் தடுப்பதற்கு வழிகள் என்ன என்பது பற்றியதால் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு கூட்டி வரும் காலகாலம் பவந்தரினும் அரசியல் அறிவாற்றத்தோடு அங்கப்போது கட்டிகளும் கோஷ்டிகளும் போராட்டம் வட்டத்தி் கொண்டுதானிருக்கும்.

இவ்வாறு மூன்றாம் பகுத்து முக்கித் இங்கு வந்து, அமெரிக்க மூன்றாம் மெ தேசங்களில் தான் அரசியல் கட்டிகளின் போராட்டங்கள் கவனப்போடு கடைபிற்றுவது வருகின்றன.

இவ்வாறுவந்ததைப் புதிதாக அடைந்திருக்கும் காலகாலம் கட்டிப் போராட்டங்களும் கோஷ்டிப் பூங்களும் பல மையங்களில் கட்டி மீறிப் போவதுண்டு. அத்தகு பவந்தாரங்கள் கட்டப்படும் உண்டு. அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் எந்தக் கட்டி அரசாங்கம் வட்டிக்குறும், போலீஸார் அமைதியை நிலை காட்டவே வேண்டி இருக்கும்.

ஆனால் இத்தகைய பவந்தார சிதழ்ச்சிகள் அரசியல் போராட்டங்களை வட்டிப்போருக்கிடையே வட்டிப்போது தவிர, எவ்விதம் அடைந்த மக்கள் யாரும் எந்த காட்டிலும் விடுகளில் உள்ள குற்ற மற்ற சந்திவிடும் குற்றத்தையையும் அப் போராட்டங்கள் பாதிப்பதில்லை.

ஜம்மியின் “லிவர்க்யூர்”

குழந்தைகளின் சரஸ் குணக்கட்டிகளுக்கு

பிரதி மாதத்திற் விஜயம்

செவ்வார்த்தினம் கம்மமைய உத்தேசித்து கீழ்க்கண்ட ஓய்வோரு இடத்திலும் ஓய்வோரு மாதத்திலும் குறிப்பிட்ட தேதிகளில் காலை 9 முதல் 11 மணி வரையிலும் மாலை 3 முதல் 5 மணி வரையிலும் ஏழை டாக்டர் ஆலோசனை உறுவதற்குத் தயாராக இருப்பார். மாறுதல்கள் இருப்பின் அன்புப்பொது அறிவிக்கப்படும்

இடம்	தேதி	விவரம்:
கருதி	3	மெஸர்ஸ். சென்ட்ரல் மெடிகல் ஸ்டோர்ஸ் (மாலை 3 முதல் 5 மணி வரை)
சேலம்	4	மெஸர்ஸ். ஸ்ரீ கிருஷ்ண & கம்பெனி, கெமிஸ்ட்ஸ் (மாலை 3 முதல் 11 மணி வரை)
கோயமுத்தூர்	5	மெஸர்ஸ். தி சேலம் மெடிகல் சப்ளைஸ் & பார்மஸி லிட்.
கோயமுத்தூர்	6	மெஸர்ஸ். எஸ்.வீ. & கம்பெனி, கெமிஸ்ட்ஸ்
பாக்கலாடு	7	மெஸர்ஸ். ராதம் & கம்பெனி, கெமிஸ்ட்ஸ்
தஞ்சாவூர்	8	ராஜா சத்திரம்
மன்னார்குடி	10	மெஸர்ஸ். மீனா கிளினிக், காத்தி ரோடு
திருவாரூர்	11	விசாரிக்குமிடம்: மெஸர்ஸ். சுப்பப்பா மெடிகல் ஹால் அல்லது தி மெடிகல் எம்போரியம், விஜயபுரம்
நாகப்பட்டினம்	12	எஸ்.டி. செனத்தர ராஜா பிண்டி & சன்ஸ், கெமிஸ்ட்ஸ்
மாவட்டம் டவுன்	13	சாமகிருஷ்ண வைத்தியசாலை, கிருஷ்ண ராயர் சந்து
கீதம்பலம்	14	மெஸர்ஸ். ஸ்ரீ நடராஜா டிஸ்பென்சரி
கடலூர் வம். டி.	15	கமலா & கம்பெனி, கெமிஸ்ட்ஸ், புதுப்பாண்டியம்
வீழும்புரம்	16	மெஸர்ஸ். சி. குபேந்திர செட்டி & சன்ஸ்
புதுக்கோட்டை	18	வணத்தா வாட்ஸ்
காசர்க்குடி	19	மெஸர்ஸ். ஏ. வி. & சன்ஸ், டிராவலர்ஸ் ரூம்ஸ்
மதுரை	21 & 22	மெஸர்ஸ். டி. என். சி. நாகலிங்கம் பிண்டி & சன்ஸ், கெமிஸ்ட்ஸ், வாட்கு சித்திரை தெரு
திருநெல்வேலி 24 & 25		தி சத்திரா விவான், போர்டிங் & லாட்ஜிங், திருநெல்வேலி ஜங்ஷன்
காஞ்சிபுரம்	27	ஐ. சாலைத் தெரு.
வேலூர்	28	வி. பி. சிவம் & கம்பெனி, கெமிஸ்ட்ஸ், லாக் பஜார்

மத்த இடங்களில் விஜயம் செல்லும் நாள் எதிர்பார்ப்புடன்

உட்புற சிகிச்சை விஜயவாடாவில் எங்கும் புதிய சிகிச்சை ஆரம்பிக்கும் ஒன்று ஆரம்பித்து எங்கும் டாக்டர் எம்போஸ்தம் ஆலோசனை உறுவதற்குத் தயாராக இருப்பார்.

சென்னைக்கு ஆலோசனை உறுவ தேதி

மலியாப்பேட்டை, “ஜம்மி பீக்ஷஸ்”	காலை 7-30 முதல் 11 மணி; மாலை 3 முதல் 5 மணி
கிளினிக் சாலிபெட்டை, கழைச்சேலம்	குறித்த கீழ்க்கண்டவற்றில் காலை மட்டும்
கோட்டம்பாக்கம், ஆர்த்தர் ரோடு, ஜம்மி பீக்ஷஸ்	மாலை 4-30 முதல் 5 மணி வரை
குட்டிகைத்தொழிற்சாலைக்கு புறம், சனிக்கிழமைகளில்	(12 - 5 - 53 முதல்)
மாம்பலம், சாம்பலிவர் தெரு, ஜம்மி பீக்ஷஸ்	மாலை 5-15 முதல் 6 மணி வரை
ஆம்பத்தூரில் புறம், சனிக்கிழமைகளில்	(12 - 5 - 53 முதல்)

○○○

ஜம்மி வெங்கடரமணய்யா & என்.எஸ். சென்னை-4

பொன்னியின் சல்வன் கல்கி

அத்தியாயம் 32
இறுதிக் கட்டம்

நந்தினி திரும்பிச் சென்று தனது அறைக்குள் வருவதற்காக ஏற்பட்ட சாதாரண வாசலின் கதவைச் சாத்தித் தாளிட்டு வந்தாள். பின்னர், கையில் திபத்துடன் வேட்டை மண்டபத்தின் இரகசியக் கதவைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே சேர்வெய்தாள்.

மந்திரவாதி ரவிதாஸன் முன்னமே கோரமான முகமுடையவன். முகத்திலும் தலையிலும் புதிதாக ஏற்பட்டிருந்த காயங்களினால் அவனுடைய தேசத்தின் மேலும் கோரமடைந்திருந்தது.

நந்தினி அதைப் பார்த்து விட்டு, "மந்திரவாதி! இது என்ன, உன் உடம்பெல்லாம் புதுக் காயங்கள்?" என்றாள்.

"ராணி! இதிலே தங்களுக்கு விவப்பு என்ன? தங்களைப் போல் நாங்கள் அறுகவை உண்டி அருக்தி பஞ்சனை மெத்தையில் சொகுசாய்ப் படுத்துக் காலங் கழிப்பதாக எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறீர்களா? நானும் பரமேசுவரனும் இன்று பிழைத்து வந்திருப்பதே பெரிய காரியம். இறந்து போன பாண்டிய சக்கரவர்த்தியின் ஆவிதான் எங்களை இன்று உயிரோடிருக்கும்படி காப்பாற்றியது....."

"இங்கு, ரவிதாஸா! இங்கு! அவருடைய ஆவி என்னுடையே சதா சர்வ காலமும் இருக்கிறது. ஒரு நாழிகைக்கு முந்திக்கூட என் மூன்று தோன்றிச் 'சபதத்தை நிறைவேற்றப் போகிறாயா! இங்குயா!' என்று கேட்டது."

"ராணி! அதற்குத் தாங்கள் என்ன பதில் சொன்னீர்கள்?"

"சபதத்தை இன்று நிறைவேற்ற வேன்; இல்லாவிடில் உயிரை மாய்த்துக்கொள்வேன் என்று சொன்னேன்."

"அப்படியானால் நாங்கள் ஒட்டையும்கூட வந்தே வல்லதாய்ப் போயிற்று. இந்தநேர காலங் கழித்து நீங்கள் உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளுவதில் யாருக்கு என்ன லாபம்? எடுத்த காரியம் அவ் வலோ முடிவு பெறவேண்டும்? தங்க ளால் முடியாது என்றால் ..."

"முடியாது என்று யார் சொன்னார்கள்? சபதத்தை நிறைவேற்றவேன்; அதற்குப் பிறகு என்னுடைய உயிரை மாய்த்துக் கொள்வேன் ..."

"வேண்டாம், வேண்டாம். சபதத்தை நிறைவேற்றிய பிறகு தாங்கள் செய்யக் கூடிய காரியங்கள் எல்லையோ இருக்கின்றன. மதுரையில் வீரபாண்டியனுடைய திருக்குமாரனுக்கு உலகமறிப்பப் பட்டாபிஷேகம் செய்தாக வேண்டும்..."

"அதையெல்லாம் நீங்களே பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். இன்று இரவு என் வேலை முடிந்து விடும்; என் வாழ்வும் முடிந்து விடும்..."

"ராணி! பழுவேட்டையைருகைய பொக்கிஷத்தில் உள்ள திரவியங்கள் எல்லாம் மலைநாட்டுக்குப் போய்ச் சேர வேண்டும். அதற்குத் தங்கள் உதவி தேவைபா யிருக்கிறது!"

"சபதம் முடிந்த பின்னரும் என் கண வரை ஏமாற்றிக் கொண்டு உயிர் வாழச் சொல்கிறாயா, மந்திரவாதி!"

"அம்மணி! தங்கள் கணவர் யார்?"

"உலகறிய என்னை மணந்து, நாடு நகரங்களில் உணவர்களின் பரிகாசம்

களை வெல்லாம் பொருட் படுத்தாமல், என் ஒவ்வொரு சபைத்தையும் சிறை வேற்றிக் கொண்டு வருகிற உத்தமனாத தான் கொண்டுபோன்....."

"ரானி! பழுவேட்டையைத் தங்கள் கணவர் அவர், ஒவ்வொரு நாள் இரவும் வீர பாண்டியர் என் கையில் வந்து தங்களை அவருடைய பட்டமணிப்பாசை சுடத்தும்படி கட்டினார்களே....."

"மந்திரவாதி! அவர் பேச்சு வேண்டாம். இந்தச் சாயங்குளம் வெள்ளம் உனக்கு எப்படி உதவிட்டது என்று சொல்ல வில்லையே?"

"மேந்திரவு கொன்றிடக் கரைச் சாட்டில் எங்களை ஒரு சிறப்புவிதமாகி வது. சிறப்புவிதமாகி பற்றலும் கைகளும் மிக்க உரையிருந்தன....."

"எப்படித் தப்பி வந்தீர்கள்?"

"பாண்டிய குமாரருக்குப் பட்டாவிஷேகம் சுடத்திருந்தோம்! அந்தப் பள்ளிப் படை கொடியத்தில் இடிந்திருந்த பருதியை அந்தப் புதியேன் பேசில் தள்ளி விட்டுத் தப்பிவித்து வந்தோம்....."

"ஐயோ! பாவம்! சிறப்புவிதமாகி உட்கொண்டே நீர் சிந்து கண்டையிட்டு ஐயிக்க முடியவில்லை.....!"

"ஆம், ரானி! ஒப்புக் கொள்கிறோம். அப்படி யிருக்கும்போது இளம் புதியை ஆதித்த கிரகவாசை நோக்கு நோர் எதிர்ப்பது எப்படி? அதனால்தான் தந்திர மந்திரங்களைக் கையாண வேண்டி யிருக்கிறது. தேவி! இந்திரவு தப்பி னால் அப்பறம் கைக்குச் சந்தர்ப்பம் கிட்டப் போவதில்லை. கந்தரோழியும் அருள்மொழி வர்மனையும் பற்றிச் சென்றி வந்து விட்டால், பிறகு ஆதித்த கிரகவாசை கம்பியம் அடப்படப் போவ தில்லை....." என்றான் சந்திரவாசை.

"மந்திரவாதி! அவர்களைப் பற்றி என்ன? ஏதாவது சிந்தையாகத் தெரியுமா?" என்று கேட்டான் சந்திரவாசை.

"இந்தனை நேரம் அவர்களுடைய ஆயுள் முடிந்திருக்கும், சந்தேகமில்லை..."

"நீயும் தேவரானதும் எழத்துக்குப் போனபோது இப்படிச் சொல்லி விட்டுத் தான் போனீர்கள்."

"அங்கே அந்த கணாய் அபத்தியம் ஒவ்வாமை எங்களைப் பின்பு நோட்டித்து வந்து நோட்டித்து கொடுத்தது. அதனால் தான் முடியவில்லை....."

"வானர் குலத்து வீரன் கடலில் மூழ்கி இறந்து விட்டதாகச் சொன் னீர்கள். அவனும் தப்பிப் பிழைத்து வந்து விட்டான்....."

"பள்ளிப்படைச் சாட்டில் அவனை வேறு தீர்க்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. தங்கள் தடுத்து விட்டீர்கள்."

"அதற்கு முக்கிய காரணம் இருப்ப தாகச் சொன்னேன்....."

"அது என்ன முக்கிய காரணமோ தெரியாது. அவன் இங்கே வந்து ஆதித்த கிரகவாசை இரும்புச் சவரம்போல் பாதுகாத்த வருகிறான்."

"அதைப்பற்றி நீ தெரிதும் வலிப் பட வேண்டாம்."

"வலிப்பட்டே நீர வேண்டி யிருக்கிறது. இன்று இல்லா விட்டால் என்னதற்கும் இல்லை. தேவி! என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறீர்கள்? நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?"

"இந்தச் சமயத்தில் நீங்கள் ஒருவரும் இங்கு வராதிருக்காலே அனக்குப் பேசிய உதவிபா யிருக்கும்....."

"அது ஒருநாளும் முடியாத காரியம்."

"என்னிடம் உங்களுக்கு அவ்வளவு கம்பிக்கை இல்லை....."

"கம்பிக்கை இருப்பதினால்தான் வந்திருக்கிறோம். சபதம் முடிந்த பிறகு தங்களைப் பந்திரமாக அழைத்துக் கொண்டு போவதற்காக வந்திருக்கிறோம். எதிர்பாராத தடங்கல் ஏதாவது ஏற்பட்டால் அதற்கும் தயாராக யிருப்போம். எந்த சீயிலுமும் தங்கள் எங்களை உதவிக்கு அழைக்கலாம்."

"நான் போட்டிருக்கும் திட்டத்தில் தடங்கல் ஏதாவது ஏற்படாது. சபதம் முடிந்த பிறகு நான் உபிரோயிருக்கவும் விரும்பவில்லை."

"உடனே உடாது! தங்கள் எங்க ளுடன் வந்தே நீர வேண்டும். இல்லை வேண்டாம்....."

"மந்திரவாதி! சபதம் முடிந்த பிறகு ஒரு சீயிலுமும் நான் பேசிய பழுவேட்டையை விட்டில் இருக்க மாட்டேன்..."

"அப்படியானால் நீங்கள் எங்களுடன் வந்து விடுங்கள்!"

"என்னை எப்படி அழைத்துக் கொண்டு போனீர்கள்?"

"இந்தச் சமயம் பாதுகாப்பின் முடியில் ஐயனார் கோவில் இருக்கிறது. அதன் அருகில் உள்ள காட்டில் பழுவூர் ரானியின் பல்வக்கைத் தயாராக வைத்திருக்கிறோம். இரும்புக்காரி பல்வக்கைத் செய்பவர்களுக்கென்று மூன்றாமே வெளியே கொண்டு வந்து விட்டான். வீர பாண்டியனின் தலைவக் கொய்த வளைப் பறவாங்கிய தெவியை நான்கு பல்வக்கில் வைத்துத் தூக்கிச் செய்

யோம். பொழுது விடிவதற்குள் கோவிலி மூலக்குப் போய் விடுவோம்."

"நீங்கள் எத்தனை பேர் இந்த இடத்தில் இருக்கிறீர்கள்?"

"இங்கே காது பேர் இருக்கிறோம்!" என்று கூறி விட்டு ரவிதாஸன் மெதுவாகக் கையைத் தட்டினான்.

அந்த மண்டபத்தில் இருந்த பலம்சரமான செத்த மிருகங்களுக்குப் பிள்ளை ஒளிரிநிறத்தவர்கள் சிறிது வெளிப்பட்டு முகத்தைக் காட்டினார்கள்.

"பரமேசுவரன் எங்கே?" என்று அந்தினி கேட்டான்.

"அவரை வெளியில் நிறுத்தி யிருக்கிறேன். ஐயனார் கோவிலில் காணாமல் ஒருவன் சிங்கைட செத்து கொண்டிருந்தான். அவரை அங்கிருந்து போகச் சொல்வது பெரிய தொல்லைவாய்ப்பு போய் விட்டது. மறுபடியும் அவன் அங்கு வந்து விடாமல் பார்த்துக் கொள்ளும்படி தேவரானாகக் கோவிலில்வாசலில் நிறுத்தி விட்டு வந்திருக்கிறேன்..."

"காணாமல் பற்றி நமக்கு என்ன வேலை? மந்திரவாதி! பெரிய பழுவேட்டையாரைப் பற்றிய செய்தி தெரியுமா?" என்று அந்தினி கேட்டான்.

ரவிதாஸன் சிறிது திடுக்கிட்டு, "என்ன செய்தி?" என்றான்.

"அவர் தஞ்சாவூருக்குப் பிரயாணப் பட்டுப் போனார் அல்லவா? வழியில் கொள்ளிடத்தைப் படவில் கட்டும் போது புயல் அடித்துப் படகு கவிழ்ந்து விட்டதாம். பழுவேட்டையார் கரை யேறவில்லை வென்றும், தண்ணீரில் மூழ்கிப் போய் விட்டதாகவும் சம்பவகாரியனுக்கு இன்று சாயங்காலம் செய்தி வந்திருக்கிறதாம்!"

"தெய்வமே! அவர் எதி அப்படியா ஆயிற்று? இத்தனை நேரம் தாங்கள் இந்த முக்கிய விவரத்தைப் பற்றிச் சொல்ல வில்லையே?"

"அதை நான் நம்பவில்லை, மந்திரவாதி! பழுவேட்டையார் கொள்ளிடத்தில் மூழ்கி இறந்திருப்பார் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை."

"எனக்கும் அந்தச் செய்தியில் நம்பிக்கை இல்லை, ராணி!"

"அவர் கொள்ளிடத்தின் இக்கரைக்கு நீதி வந்திருந்தால் என்ன செய்கிறது? ஒருவேளை இன்றிரவு இங்கு வந்து விட்டால்?.....இதைப் பற்றித் தான் சிறிது கவலைப்படுகிறேன்....."

"ராணி! அதைப் பற்றித் தங்களுக்குக் கவலை வேண்டாம். இப்போது நான் எனக்கும் நீகூட வருகிறது. கொள்ளிடத்துக்கு அக்கரையில் தஞ்சாவூர்ச் சாலை யில் ஆரூரனுபாகுவான மனிதர் ஒருவரை நேற்றிரவு பார்த்தேன். அதை ஆபரணம் ஒன்றும் அவர் அணிந்திருக்கவில்லை. இருட்டாகவும் இருந்த படியால் அடையாளம் தெரியவில்லை. இப்போது யோசித்தால், அந்த வழிப் போக்கர் ஒரு வேளை பெரிய பழுவேட்டையாராகத் தான் இருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது!"

"அப்படியானால், நீச்சலமாக இந்திரவு அவர் இங்கே வந்து விட மாட்டார் அல்லவா?"

"மாட்டவே மாட்டார்! அதைப் பற்றித் தாங்கள் காதலியமாக இருக்கலாம். இப்பொழுது எங்களுக்கு என்ன கட்டளை யிருக்கிறீர்கள்?"

"மந்திரவாதி! நீங்கள் இங்கேயே பொதுமையுடன் காத்திருக்க வேண்டும். என்னுடைய அகரையில் என்ன எப்பதாகத் தோன்றினாலும், எத்தனை பேருடைய பேச்சைக் குரல் கேட்டாலும் அவசரப்பட்டு உன்னை வரவேண்டாம். வந்தால் காரியம் கேட்டுப் போகும். நான் குரல் கொடுத்த பிறகு நீங்கள் வந்து சேருங்கள்!"

"ராணி! தாங்கள் எப்படிச் குரல் கொடுப்பீர்கள்?"

"மந்திரவாதி! நான் கைகலவென்று சிரித்துப் பலவருடும் ஆயிற்று என்று தெரியும் அல்லவா? நான் சிரித்து நீ கேட்டே யிருக்க மாட்டாய்!"

"தேவி! ஒரே ஒரு சமயம் அந்தத் துஷ்ட வாயிபன் வந்தியத்தேவனுடன் பேசிக்கொண்டிருந்த போது நீங்கள் சிரிக்கக் கேட்டேன்....."

"ஆகா! அதைக்கூட ரூபகம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறாயா? நல்லது! இன்னதைக்கு நான் கை கலவென்று உரத்துச் சிரிக்கும் சத்தம் கேட்டால் நீங்கள் இரகசியக் கதவைத் திறந்து கொண்டு உன்னை வரருங்கள். காரியம் முடித்து விட்டதற்கு அது அடையாளம். இப்போதும் வந்தியத் தேவனைப் பார்த்தே நான் சிரித்துக் கொண்டிருந்தாலும் இருப்பேன். அதைப் பற்றி நீங்கள் ஆச்சரியப்பட வேண்டாம்..."

"தேவி! தங்களுடைய உத்தேசம் என்னவென்பது ஒருவாறு இப்போது எனக்குத் துலங்குகிறது....."

“கொஞ்சம் பொறுத்திருந்தால், எல்லாம் துவம்பரமாகிவிடும். எதிர்பாராத நடவடிக்கை ஏதாவது ஏற்பட்டு விட்டால், அப்போது என் அழுக்கை குரங்கேட்கும். உடனே வந்து சேருங்கள்.....”

அத்தியாயம் 33

“ஐயோ! பிசாசு!”

அதே சமயத்தில் வந்தியத்தேவன் மிக்க மனச் சோர்வுடன் கடம்பூர் மாணிகையைச் சேர்ந்த கந்தவனத்தில் உலாவிக் கொண்டிருந்தான். அந்த கந்தவனம் மாணிகையில் வெளி மதின் கவர் ஓரமாக அமைந்திருந்தது. இதரில் மலரும் புஷ்பங்கள் அப்போதுதான் மடலவிழ்ந்து கொண்டிருந்தன. பன்னீர், பாரிஜாதம், மல்லிகை, முல்லை முதலிய மலர்களின் நறுமணத்தை ஐப்பலிமாதத்தின் வாடைக் காற்று அவன் பக்கமாகக் கொண்டு வந்து விசியது. “ஆகா! இந்த நேரத்தில் பழையபாதை அரண்மனை கந்தவனத்தில் நாம் இருக்கக் கூடாதா? அப்படி யிருக்கும்போது நியமேன்று குந்தவை தேவியின் பாதச் சிவம்பு ஒலிக்கக் கூடாதா?” என்று அவன் மனம் என்னமிட்டது. “இங்கே வந்து இந்தக் கடம்பூர் அரண்மனையில் அடைபட்டுக் கிடக்கிறோமே? வெறி பிடித்த இளவரசரிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டு விழிக்கிறோமே?” என்று நினைத்தான். ஆதித்த கரிகாலர் என்று மில்லாத வண்ணம் அன்று மாலை அவன் மீது சிறி எரிந்து விழுந்ததும் “இனி இன்றைக்கு என் முகத்தில் விழிக்காதே! நாளைப் பொழுது விடிந்தபிறகு உன்னைப் பற்றி என் முடிவைத் தெரிவிக்கிறேன்” என்று உதயதாமசன் அவன் மனத்தைப் புண்படுத்தி யிருந்தான். ஒரு நாளு மில்லாத விதமாக அவர் இன்று கோபத்துக் கொண்டு விட்டார். பாவம்! அவர் மீது குறைப்பட்டு என்ன பயன்? அவர் உள்ளம் அவ்விதமாக குழம்பிவிட்டிருக்கிறது. அவர் நிலையை நினைத்துப் பார்த்தும் போது வந்தியத்தேவனுக்கு அவர்மீது பரிதாபமே உண்டாயிற்று.

அன்றெல்லாம் ஆதித்த கரிகாலரின் உன்மத்தம் உச்ச நிலையை அடைந்திருந்தது. உற்சாகமும் சோர்வும் கோபமும் குதூகலமும் கிணைப் பான்மையும் கொரோப் பகைமையும் மாறி மாறி அவ

“அப்படியே செய்வோம். நானி! ஆனால் தங்கள் அழுக்கைக் குரங்கேட்க நான் விரும்பவில்லை. சிரிப்புக் குரங்கேட்கத்தான் விரும்புகிறேன்” என்றான் மந்திரவாதி ரவிதாஸன்.

தரப் பிடித்து ஆட்டி வைத்தன. அவரும் தம்மைச் சுற்றியிருந்தவர்களை அம்மாதிரி ஆட்டி வைத்துக் கொண்டிருந்தார். அடுத்த சீமிலும் அவருடைய போக்கு எப்படி யிருக்குமோ, என்ன செய்வாரோ என்று அருகிலிருந்தவர்கள் கதி கலங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அன்றைக்குச் சூரியன் உதயமானதி லிருந்து வந்து கொண்டிருந்த செய்திகள் அவருடைய உன்மத்தத்தை அதிகமாகக் உதவி செய்து கொண்டிருந்தன.

சம்பவநாயகர் முதன் முதலாக அவரிடம் வந்து, திருக்கோவலூர் மலையமான் படை திரட்டிக் கொண்டு வருகிற செய்தியைத் தெரிவித்தார். அதைப் பற்றித் தமது ஆட்சேபத்தையும் கண்டனத்தையும் தெரிவித்துக் கொண்டார்.

“மலையமான் தொண்டு மிழவர்; வயது எண்பதுக்கு மேலாகிறது. அவர் வருவதைக் குறித்து உங்களுக்கு என்ன பயன்?” என்று இளவரசர்.

“ஐயா! கொல்லிமலைத் தலைவன் வல்லியல் ஓரியின் வம்சத்தில் வந்தவர்கள் நான்கள். பயம் என்னுல் இன்னதென்றே அறியாதவர்கள். தாங்கள் இங்கு விஜயம்செய்திருப்பதை முன்னிட்டே தயக்குகிறேன். தாங்கள் மட்டும் அதுமதி கொடுத்தால்.....”

“மெய்யோடு போர் புரிவதற்கு உடனே புறப்பட ஆவத்தமா யிருக்கிறீர்கள். அவ்வளவுதானே! சம்பவநாயகரே! என் பட்டனைப் படைவுடன் புறப்பட்டு வரும்படி நான் தான் செய்தி அனுப்பினேன்!”

“எதற்காக, இளவரசே?”
“கான் இங்கே உங்களுடம் தனியாக அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன் அவ்வா? இங்கே இருக்கும்போது எனக்கு ஏதாவது நேர்ந்தால்.....”

“கோமகனே! அப்படிப்பட்ட சந்தேகம் அனுமனாவும் தங்கள் மனத்தில் இருந்தால், இந்தக் கணமே.....”

“இங்கிருந்து என்னைக் கிளம்பிவிடச் சொல்கிறீர்களாக்கும்?”

"ஐயா! இது தங்களுடைய இராஜ்யம்; இது தங்களுடைய அரசாங்கம். இதன் உத்தியோகம் புதிதே கோடி பதம் மிதது. இங்கிருந்து தங்களைப் போகச் சொல்வதற்கு என் வார்? தங்கள் அதுமதி கோடுத்தால் காணும் என்னும்பத்தாரும் இங்கிருந்து போய்விடுவீரோம். மிஸ்திரிமாதிரி மனமாதிரி வர வசமுண்டு அவற்றுக் கொண்டு தங்கள் கிராமமாதிரி இங்கே இருக்கலாம்....."

"ஓகோ! வண்டி ஒரேயே வந்ததில் பிறந்த தங்கள் பாலாதிபதிகள் என்னும் விருப்பமே கோழியின் குருத்திற் பிறந்த என் பங்கொன்றி என்னும் சொல்லித் தாட்டுகிறீரா?"

"இவ்வரசரின் வார வேளையும் வீர திரளும் உலகம் அறிந்தவை. பன்னிரண்டாம் பிராயத்தில் தங்கள் சேலுர்ப் போர்க்களத்தில் புதுத்த பகைவர்களைச் சிவ்வினாக்கம் செய்த வீரநி வீரன் என்று பெயர் பெற்றீர்கள். பதினாட்டாம் பிராயத்தில் மறுபடியும் போருக்கு வந்த வீர பாண்டியனைத் தோடாத்த தூத்தில் சென்று ஒன்றிடுந்த இடத்தில் அவனைக் கண்டு பிடித்து அவன் சித்ததைத் துணித்துக்கொண்டு வந்தீர்கள்..."

இதைக் கேட்ட ஆதித்த கிரகவன் "தெரியும். ஐயா! தெரியும்! ஓடி வந்த தூத்திய வீரப்புகி என் என்னும். செத்துப் போன வீர பாண்டியனுடைய தலைவன் வெட்டிக் கொண்டு வந்தவனென்றும் தங்கள் எல்லாரும் என்னும் பரிசுளித்துப் போகலது எனக்குத் தெரியும்; அந்தப் பழைய போலியைப் போல் அத்தகைய வதந்திகளைக் கிண்பி விட்டிருக்கிறான் என்பதும் எனக்குத் தெரியும்!" என்று உதிவிட்டுப் பங்கு வரத் தோலியில் சித்தார்.

சம்பவசையருக்கு என் இந்த வேதி கொண்ட இவ்வரசரிடம் பேசுதல் கொடுத்தோம் என்று ஆவிவிட்டது.

"கோமகனே! என் ஏது சொன்னதும் தவறுதல் போய் விடுமெனது. தங்கள் உரிதம் எப்படியோ அப்படிச் செய்வுங்கள். என் போய் வருகிறேன்."

"போய் வருவது சரிதான்; ஆனால் இந்தக் கோட்டையை விட்டுப் போகும் எண்ணத்தை மட்டும் விட்டு விடுங்கள். இந்த அரசாங்கமில்லா என்னு மாதம் எனக்கு முன்னால் நடந்த சிவியாவோசியைப் பற்றிய உண்மையை அறிந்து கொள்ளும் வகையில் காணும் இந்த இடத்தை விட்டுப் போகப்போவதில்லை;

தங்கள் போவதற்கும் விடப் போவதில்லை!" என்றார் ஆதித்த கிரகவன்.

சம்பவசையரின் உதடுகள் துடித்தன. உடம்பு எடுக்கியது. அவருடைய கண் களில் கண்ணீர் தழும்பேயது.

இந்த நிலையைப் பக்கத்தில் இருந்த பார்த்திபேந்திரன் பார்த்தான்.

"கோமகனே! கோழருகத்தவர் வீரத்திற்குப் புதுப் பெற்றது போலியை சித்தியும் பெயர் பெற்றவர்கள். இந்தப் பெரியவருக்குத் தங்கள் சிதி செய்ய வில்லை. தங்கள் வார்த்தைகளிலும் அவருடைய மனத்தைப் புண்படுத்துகிறீர்கள். இங்கு வந்த சித்தாரை உட்கத்தைப் பற்றிச் சம்பவசையர் மூன்றாமே தக்க சமாதானம் சொல்லித் தங்களுக்கும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். தங்கள் இராஜ்யம் வேண்டாம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதாலும், தஞ்சாவூருக்குப் போகவே மறுப்பதாலும், சித்தாரைகள் கோழ ராஜ்யத்தின் கண்மையைக் குறி அடுத்த மட்டத்துக்கு வர் என்பதைப் பற்றி யோசித்தார்கள். தங்கள் இராஜ்ய பாரத்தை வகிக்க இயலாததால், அவர்கள் என் வேறு யோசனை செய்ய வேண்டும்? உலகமெல்லாம் வீரப் புதுப் பரப்பிய ஆதித்த கிரகவன் இருக்கும்போது, போர்க்களத்தையே பார்த்தறிவாத மதாரத்தைத் தெலிவிப்ப பற்றி இவர்கள் கவனமும் குருவாரனோ?....."

ஆதித்த கிரகவன் குறுக்கிட்டு. "ஆயம். ஆயம்! என் உயிரோடருக்குப்போது இன்னொருவன் கோழ சிங்கை தனம் ஏதாவது இயலாத காரியத்தான். அதற்காகத்தான் என்னை வேலை தீர்த்து விடப் பார்த்தீர்கள்?" என்று உதிவிட்டு மறுபடியும் தன தன தன வென்று உரத்துச் சித்தார்.

"பார்த்திபேந்திரா! கீழும் இவர்களுடன் சேர்ந்த கொண்டதை என் அறிய வில்லையென்று சினைத்தாய்? கந்த மாதமும் கீழும் அன்ற எம் வெட்டிக்குப் போகபோது என் பிள்ளை வேலை வேலைக் குறி பார்த்துக் கொண்டு வந்தது எனக்குத் தெரியாத என்னு சினைத்தாய்? என் உண்மை என்பனுவில் இந்த வந்தியத்தேவன் மட்டும் தெய்வானையாக இங்கு வந்த சேர்ந்திராவிட்டான். இதற்குள் என்னை யவனுக்குத் தகு அனுப்பி யிருக்க மாட்டான்வார?" என்று சொன்னார்.

பார்த்திபேந்திரன் வந்தியத்தேவனிடம் வந்துவரவேண்டுமென்று சொல்லிப் போய் பார்த்து விட்டான். "ஐயோ! இந்தப் பாதகம் ஏதோதோ சொல்லித் தங்கம் மனத்தாகக் கொடுத்த விட்டான். தங்களுக்கு என் மனத்திலுள்ளும் துரோகம் என்னிப்பதா இவன் சிறுபித்த விட்டான். இந்தக் கனமெ....." என்றான்.

"அப்போ! உன் மனத்தில் என்னிப்ப துரோகத்தை வர் அப்படி சிறுபித்த மூடியும்? என் கெட்டுப் கென்கிக்குப் பதில் சொல்! சீயும் கத்தாமதனும் பழலுர் இளைவ ராணியின் பெயரைக் கெட்டு மயக்கித்தானே என்னை இப்போ அழைத்த வர் இவ்வளவு சீவத்தனம் செய்கிறான்? இதை இவ்வ பெயர் மெதக்க மூடியுமா?"

"அதை மறக்கவில்லை, இவ்வாரோ! மறக்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. பழலுர் ராணி மிகவும் வோக்கத் துடனே இந்தக் காலத்தில் தனியிட் டிருக்கிறார் என்பதை என் சிவ்வாய் அறிவேன். தங்களை இங்கு தருவித்தக் கத்தாமதனுடைய வோதனியைத் தங்க ளுக்கு மனம் புரிவித்துச் சொழுவாட்டில் என்னை உன் கையிலும் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்வதே அவருடைய வோக் கம். தங்களுடைய சிவ்வியச் சொழுவதற் று மிகுந்ததை அறிந்த பார்ப்பதைக் காட்டிலும் என்னைக்கென்றும் மிழ்ச்சி தரக் கூடியது வேறு ஒன்று இல்லை. என்னை பார்ப்பது குறை கூறினாலும் போதத்தக் கொள்வோம்; பழலுர் ராணியைப் பற்றி சிவ்வ கொள்ளும். அவளை அக்கனையே இந்த வானுக்கு இவ்வாக்குவேன்!" என்று பார்த்தி பேந்திரன் வந்தியத் தேவனிடம் பார்த்துக் கொண்டு உறி, அதே மையத்தில் வானையும் உறையிலிருந்து உருவினான்.

"ஆஹ! என் வீர வண்பா! வானை உறையிலே போட்டுவை! என் மையம் வரும்போது கொண்டுபோன். அப்போது வானியின் எடுக்ககும். வந்தியத்தேவன் பழலுர் ராணியைப் பற்றி ஒன்றும் குறை கூறவில்லை. அவனும் உறையிற் போயத்தான் மதியவங்கி சித்திரன். உறையியின் பழலுர் இளைவரானி என் உடன் சித்திர வோதரி என்று எத்தியம் செய்த கொண்டிருக்கிறான். அதைக் கொள்வதற்காகவே ஓடாடியும் வந்தான். உன் பெயர் அவன் வேறு குற்றம் காட்டுகிறான். என் சிவ்வாதனை சீயு காட்டிலிருந்து உன் உப்பியில் அழைத்தக் கொண்டு வந்து வழியில் உடைய தன்னி

மூழ்க அடித்த விட்டாய் என்று அவன் கொண்டுபோன? அதற்கு உன் பதில் என்ன?" என்று ஆதித்த கிரகவன்.

அதற்கு மையத்தில், "என் அதற்குப் பதில் கொண்டுபோன்!" என்று கூறிக் கொண்டு கத்தாமதன் அங்கு வந்தான்.

"கொண்டோ! அது சிவ்வாதனை செய்கி கொண்டு வந்திருக்கிறேன். சிவ்வ இவ்வாள் உடைய மூலமே சிவ விலும், பொன்னியின் செய்வாக்கைப் பட்டினம் குடாமணி விவாரத்தில் இத் தனை வரும் மனத்தே இருந்த வந்தா ராம். புயல் அடித்தக் உன் பொங்கி வானைப்பட்டினம் வகிய புருத்தபோது அவர் வானிப்ப வோக்கதாம். வட்டக் கைக்கான ஞானகன் புறட குழி இப் போது தஞ்சாவூரை வோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறாராம்!" என்று சித் தாமதன் குறுகைத்துடன் கூறினான்.

இந்தச் செய்தியினால் கிரகவன் உத் தமையுடைய என்று எதிர்பார்த்ததில் அவன் பெரும் சமாதமையுடையான். கிரகவருடைய குரோதம் இப்போது வேறு நிலையில் திரும்பியது.

"என்ன? என்ன? அருண்மொழி தஞ்சாவூரை வோக்கிப் போகிறான்? வட்டக்கைக்கான ஞானகன் புறட குழிப் போகிறான்? அதற்கா? என் வகையா! சிவ்வ கொள்ளும்? இப் போது உட்ப்படுவான்? என்னுடைய கருத்தை அறிந்த கொள்ளும் வகையில் அருண்மொழி வானைப்பட்டினத்திலேயே இருப்பான் என்று கொள்ளும் அல்லவா? இப்போது என் தஞ்சாவூரை வோக்கிப் போகிறான்?....."

வந்தியத்தேவன் குறுக்கிட்டுப் பேசினான்:—"ஐயோ! இளைவரோட்டி அவ் வாதனை உறையினைக் கூறினான். அதற் குப் போன் என்ன வாதனம் வோக் துதோ தெரியவில்லை. என் வேறு மானும் போய்....."

"ஆஹ! சீயும் போய் விடுகிறேன் என்ருவோ? என்னது. என்னது! என்வா குமெ என் விவோதிகள் ஆகிவிட்டார்கள். உறைய குற்றி பெய்வாய் எனக்குத் தெரிந்தது. அருண்மொழி என் தஞ்சாவூரை வோக்கிப் போகிறான் என்று எனக்குத் தெரியும். அது அதற்கு கொண்டு பார்த்துப் பெரிய வோதனின் குற்றி. அவனுடைய தம்பி மகன் என் சிவ்வாதன் கருத்தில் வட்டி அவர்களைச் சொழ சிவ்வாதனத்தில் ஏற்றி வைக்க வேண்டு மென்பது அக் கிழவனுடைய விருப்பம்.

கொடும்பாளூர் வேளாளும் தென் திணைப் படைபுடன் தஞ்சையை போக்கி வருவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். என் சகோதரி இளைபிராட்டியும் இந்தக் குழ்ச்சியில் கடுப்பட்டிருக்கிறாள். ஆமாம்; சீயம் கூடத்தான்....."

வந்தியத்தேவன் "இளவரசோ! மன்னியுங்கள்! பொன்னியின் செங்குட்காவது இளைபிராட்டிக்காவது அந்த கைவ என்னும் சிறிதும் மிடையாது. இது சத்தியம். நான் வேணுமானால் போய் உண்மையை அறிந்து வருகிறேன்!" என்றான்.

"ஆமாம்; சீயம் போய் அவர்களுடைய குழ்ச்சியில் கலந்து கொள்கிறேன் என்றதும்! கத்தாளா! இவளை உடனே பிடித்து..... இந்த அரசமரணியில் கரங்கக் கிதை ஏதாவது இருந்தால் அதில் அடைத்து விடு!" என்றதும் கத்தாமான் மெது குத்கலத்துடன் வந்தியத்தேவனை அனுப்பினான்.

உடனே களிகாவர் தமது கட்டளைபை மாற்றிக் கொண்டு, "வேண்டாம். வேண்டாம்! சோழர் குலத்தவர்கள் சீதி தவருதலர்கள். குற்றம் நீச்சய மாவிறவனையில் தண்டிக்கப்பட்டார்கள். வல்லவனாயா! இனிமேல் இன்று முழுவதும் என் முகத்தில் விழக்காதே! அது தான் உனக்குத் தண்டனை! உன்னைத் தஞ்சைக்கு அனுப்புகிறேனா. கிதைக்கு அனுப்புகிறேனா என்பதைப் பற்றி காண்குஞ் சொல்வதென்! போ! போ! இனி ஒரு கணமும் இந்தே கில்லாதே! போய்விடு" என்றார்.

களிகாலருடைய முகத்தை அப்போது வந்தியத்தேவன் பார்த்தான். அவருடைய கடைக் கண்ணின் சமீகத்தை "இதெல்லாம் விளைவாட்டு!" என்று குறிப்பிடுவதுபோல் தோன்றியது. ஆயினும் உன்மத்தம் கொண்டிருந்த இளவரசர்

அடக்கடப்பட விரும்பவில்லை

சர் பக்கத்தில் இல்லாமலிருப்பதே நல்லது என்று ஒரு கொடியில் தீர்மானித்துக் கொண்டு வந்தியத்தேவன், "ஐயா! தங்கன் சித்தம் என் பக்கமியம்!" என்று சொல்லிவிட்டு வெளியேறினான்.

பின்னர் அன்று பிற்பகலில் இளவரசரின் கட்டளையின் பேரில் சம்புவனரையும் பார்த்திபேந்திரனும் திருக்கோவூர்த் திருநாளை எதிர் கொண்டு அழைத்து வருவதற்காகப் போனார்கள் என்று வல்லவனாயன் வந்தியத்தேவன் தெரிந்து கொண்டான்.

இளவரசரும் கத்தாமானும் செருநேரம் அத்தரங்கமாக வார்த்தையாடிக்கொண்டிருந்ததையும் அறிந்தான்.

இந்தச் சம்பவங்களைல்லாம் வந்தியத்தேவனுக்கு மிக்க மனச் சோர்வை உண்டாக்கியிருந்தன. மறு நாள் காணியில் இளவரசர் தனக்கு என்ன கட்டளைபிறப்பிப்பார்? தஞ்சையுக்கும் போகும்படி பணிப்பாரா? வழியில் பழையாளைக்குப் போகும்படியும் சொல்வாரா? சொன்னால் எவ்வளவு கன்றுயிருக்கும்?... இந்தக் கடம்பூர் மாளிகைவாழ்வு அவனுக்குப் பிடிக்கவே இல்லை. இங்கே யாரும் உற்சாகமாக இருப்பதில்லை. இங்கே உன்னவர்கள் எல்லாரும் எப்போதும் எதையோ பறி கொடுத்தவர் களைப்போ வீருக்கிறார்கள். அஸ்தமித்து விட்டால் இந்த மாளிகை மனிதர்கள் வரலும் மாளிகையாகவே தோன்றவில்லை. பெய் பிரகடனக் குடிசொண்டிருக்கும் பழகடந்த மாளிகையாகத் தோன்றுகிறது. இங்கே வீருந்து எப்போது எப்படித் திணைப்பப் போகிறோம்?.....

இப்படி வந்தியத்தேவன் என்ன மிட்டபோது ஒரு பெண்ணின் குரல், "ஐயோ! பிராக!" என்று அவறியது அவன் காதில் விழுந்தது. (தொடரும்)

கபிட்ச தீபாவளி

பூதம் ஆண்டுக்குப் பிறகு இவ்வருடத்தில் மேற்குக் கடற்கரையோரப் பிரதேசங்களில் கலம் மழை பெய்திருக்கிறது. மேட்டுத் தேக்கத்தில் தண்ணீர் தளம்பி நிற்கிறது. தமிழ் நாட்டில் பல இடங்களிலும் வேகட மழை க்குறப்ப் பெய்திருக்கிறது. வறட்சிக்குப் பெய்யோன சேவம் தீக்காவில் வருஷந்தா சாரச்சைக் காட்டிலும் எட்டு அங்குலம் மழை அதிகமாகப் பெய்திருக்கிறது என்று, பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

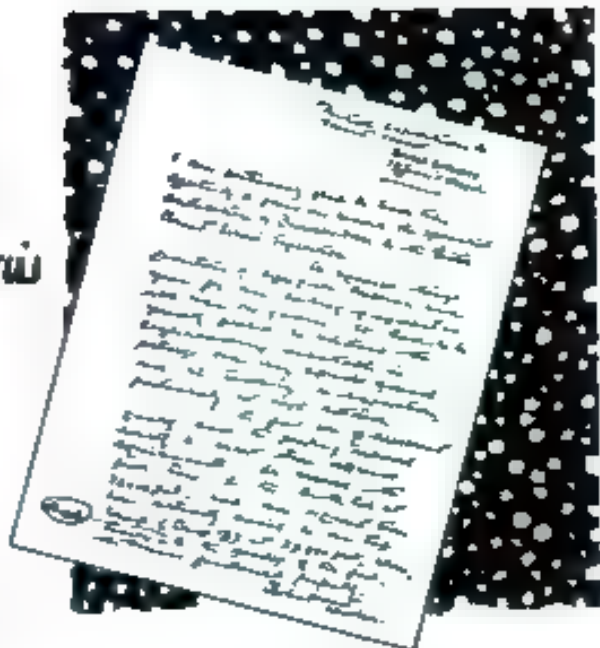
இதுபோலவே ஸ்பென் - கர்த்திகை மாதத்திலும் பருவமழை சரியாகப் பெய்து விட்டால், தமிழ் நாட்டிற்குச் சுபிட்ச புலம் தோட்கி விட்டது என்று உறுதியாகக் கூறலாம்.

காட்டு நிலைம எப்படி வீருந்தாலும் தமிழ் மக்கள் தீபாவளிப் பண்டிகையைக் குதகையாகக் கொண்டாடத் தவறுவதில்லை. சுபிட்ச புலம் தோட்கும் இந்த வருஷம் வறட்சித்தைக் காட்டிலும் அதிக உற்சாகத்துடன் தீபாவளி கொண்டாடுவார்கள். சுபிட்ச தீபாவளியின் குதகைத்தை அதிகப்படுத்தமாறு இவ்வாண்டில் "கங்க" தீபாவளி மலர் சிறப்பான அம்சங்களுடன் வெளிவீடப்படும் என்பதை வேர்களுக்கு மனில்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

எவரெஸ்டு சிகரத்தின்மேல் மண்ணெண்ணெய்

எவரெஸ்டு கோக் எதிர் மேத்தி
மேத்தி கோக்குக்கு நேரக்கொண்ட
மண்ணெண்ணெய் எம்மிக்கு
விவரமெனும் விசேஷ எதையெனும்
செய்திருந்தனர். இத்தகு விசேஷ
பாக்கியே அவசியமாக இருந்தது.
கோக்குகளிடமும் உயர்மேல்
உட்களில் உயர்மேல்நின்று
கூட 155 காலம் மண்ணெண்ணெய்
எய்திச் செல்லப்பட்டது. கோக்கு
களில் நிறைவு கிடைக்க, ஜார்
ஜான்ட் பர்மா - ஜெம்சுக்கு
எழுதிய கடிதம் கீழ்க்குறியுள்ளது.

எவரெஸ்டு கோக் மேதும்
மீட்டிக்கு கோக்குயார்
மீட்டிக்கு துறையாவும்
0 தயானம்.
17-8-1933.

எவரெஸ்டு கோக் மேதும் மீட்டிக்கு கோக்குயாருக்கு பர்மா - ஜெம்
மீட்டிக்கு மத்தான சேக்கணை இந்த எதிர்ப்பததும் மெற்றி
எடர் குதிப்பே விருப்பமேதேன்.

எமது அகமயம் மேலே சாதனங்களுக்கு, உயர் சக மண் மெல்லமெனும், மீட்டி
மீட்டிக்கு மத்தான சேக்கணை மெல்லமெனும். 180 காலங்களுக்கு மேற்பட்ட
இரண்டாம் மெல்லமெனும் மீட்டிக்கு மத்தான சேக்கணை மெல்லமெனும்
காலமான மேல்லமெனும் மீட்டிக்கு மத்தான சேக்கணை மெல்லமெனும்
மெல்லமெனும் மீட்டிக்கு மத்தான சேக்கணை மெல்லமெனும்
மெல்லமெனும் மீட்டிக்கு மத்தான சேக்கணை மெல்லமெனும்

மீட்டிக்கு மத்தான சேக்கணை மெல்லமெனும், மீட்டிக்கு மத்தான சேக்கணை
மெல்லமெனும் மீட்டிக்கு மத்தான சேக்கணை மெல்லமெனும், மீட்டிக்கு
மத்தான சேக்கணை மெல்லமெனும் மீட்டிக்கு மத்தான சேக்கணை
மெல்லமெனும் மீட்டிக்கு மத்தான சேக்கணை மெல்லமெனும், மீட்டிக்கு
மத்தான சேக்கணை மெல்லமெனும் மீட்டிக்கு மத்தான சேக்கணை
மெல்லமெனும் மீட்டிக்கு மத்தான சேக்கணை மெல்லமெனும்

(கமெண்ட்) ஜார் ஜான்ட்
நிறைவு.

பர்மா - ஜெம் மீட்டிக்கு மத்தான சேக்கணை மெல்லமெனும், மீட்டிக்கு
மத்தான சேக்கணை மெல்லமெனும் மீட்டிக்கு மத்தான சேக்கணை
மெல்லமெனும் மீட்டிக்கு மத்தான சேக்கணை மெல்லமெனும், மீட்டிக்கு
மத்தான சேக்கணை மெல்லமெனும் மீட்டிக்கு மத்தான சேக்கணை
மெல்லமெனும் மீட்டிக்கு மத்தான சேக்கணை மெல்லமெனும்

பர்மா - ஜெம்...

பரத நாட்டின் வாழ்க்கையில் எழுப்புகின்றது

257-341-1141

நல்ல நஸ்தூக்கள்

எனில் தன்ன வாழ்க்கை?

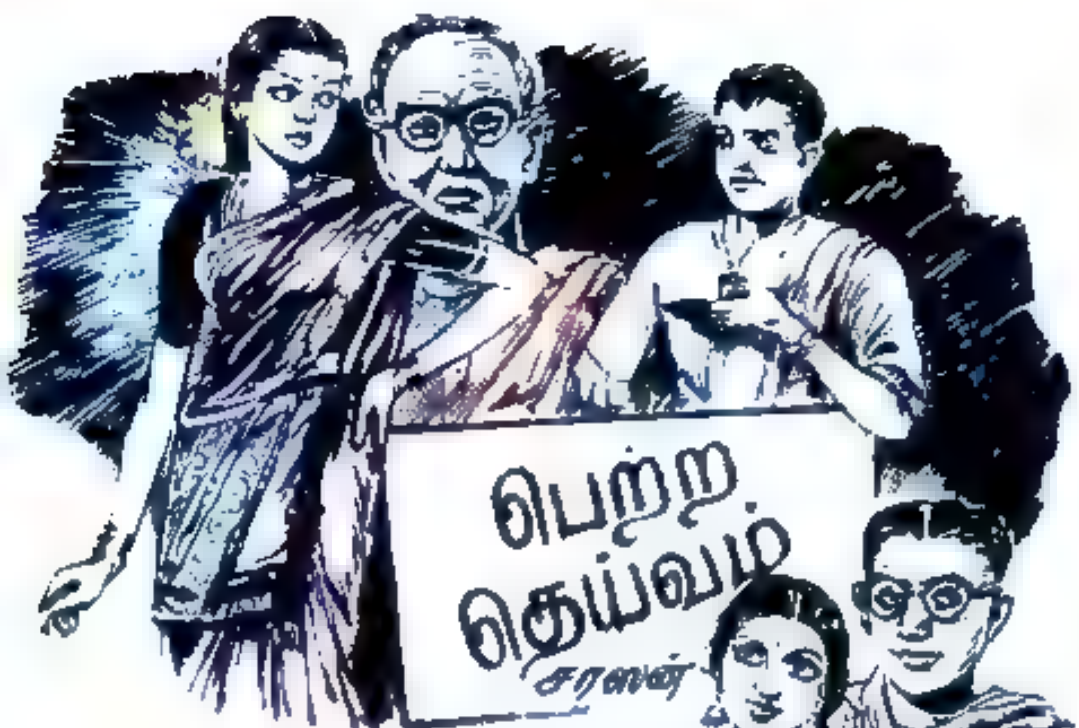
[illegible]

§ 87(2)(b) - Personal and Confidential

Keywords: *work engagement, organizational commitment, turnover intentions, organizational citizenship behaviors, job satisfaction*

2. Providing employees with access to the Internet.

“சரஸ்வதி! உனக்கு இந்தக் பிடிவாதம் உதவாது” என்று என் னைவர்.

ஆம்! என் பிடிவாதம் பிடித்ததால் சென்னை. என் எதிராக என் பிறந்தால் சென்னை. என் அருமைக் கணவன் அவருடைய என் தந்தையின் முகத்திலே என்னை விழித்த பிரியமில்லாமலேதான் என் அங்கு போகமுடிந்தேன். பெற்ற தந்தையாலும் என், நாவாலும் என் என்! ஓர் வஞ்சகப்படை உத்திரும் என் பொறுப்பால், சொல்லுங்கள்! விஷயத்தை உதர விளக்கமாகவே உரி விடுகிறேன். புதிர் போடவில்லை.

சென்ற வருஷம் என் தந்தையின் கல்யாணத்தின் போது உட்கித விஷயம். ஹாஸம் என் கணவரும் குழந்தைகளும் கல்யாணத்திற்குச் சென்றிருந்தோம். என் தந்தையின் தன் குழம்புத் துடன் வந்திருந்தான். மாப்பிள்ளைகள் என்ற முறையின்படி என் தந்தையின் கணவருக்கும் என் கணவருக்கும் வேஷ்டி அங்கவஸ்திரம் மரீபாஸ்த செந்திரி என் தந்தை. இரண்டு நொடிக்காலம் என் பரிவையிட்டேன். ‘என் கணவருக்கு வாங்கி விடுகிற வேஷ்டி அங்கவஸ்திரத்தையும், என் அந்திப்பெருக்கு அந்தித்திருந்த வேஷ்டி அங்கவஸ்திரத்தையும் பார்த்த என்னை மனத்தை என்னைவோ செய்வது. என் கணவன் எழை எடுத்துப் அவர் மாப்பிள்ளைகளே! மரீபாஸ்த செல்லும் விஷயத்தில் என் இரத்த தாத்தியம்! ஓர் கண்ணில் வெள்ளைப்படம் மற்ற கண்ணில் கண்ணாடிப்படம்! என் கணவன் பெருந் தந்தை வாழ்த்தவந்தான். இதை வெள்ளைப் பரவட்டைக் கட்டினார் அங்க. வெள்ளை விடிக் பத்திரைப் கொண்டு எதையுள் போற்றியோ “தூதர்திரோ சொக்பாஸ்தன். என் னும், என்னும் என் தந்தையின் ஓரங்கொண்டிச் செவிடா என்னி, மனம் புழங்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

‘என்ன தாத்தியம் இது! என் கணவன் சொற்ப வருவாய் உன்னை. தந்தை, ஓர் எழைப் பரம்பரை

யின் தோற்றம்தான். அந்தமீதுப் பரம்பரைப் பணக்காரர், பெரிய உத்திரோகம். அதனால் தான் உன் தந்தை இம்மாதிரி வித்திராசம் காட்டி விருக்கினார். ஓர் பரிதாபம் இரு மாப்பிள்ளைகளும் இதை உதந்த தாழ்வான உபாசாரமா? வேண்டாம். என் கணவருக்கு இந்த வேஷ்டியும் அங்கவஸ்திரமும் வேண்டாம் என்று தந்தையிடம் உரிக்க வேண்டும்” என்று தீர்மானித்தேன்.

என் தீர்மானத்தை என் கணவரிடம் உதர போது, “சரஸ்வதி! என் இக்க தண்ட! அந்த விஷயங்களுக்காக இம்மாதிரி என் உட்கொண்டிருக்க” என்று கேட்டார்.

“இது அந்த விஷயமால் உங்களுக்குத் தோன்ற வாம். என் அம்மாதிரி சீர்க்கட முடியாது. அவ

[illegible]

எனக்கு அப்போதுதான் தெரிந்தது. என் பெண் இடுக்குவென்று வந்தது போயினாள் விட்டாள். அதுக்குக் கவலையாகப் போய் வேண்டுமென்று என்னை கவலைப் பெரிதும் பிடித்துக் கொண்டிருந்தது. அம் இடத்தில் அதுக்கு வரத் தேடினேன். அதுவும் மூலத்தில் பணத்தையும் தரவே? என்மேலும் இரண்டாயிரம், மூன்றாயிரம் வரத்தான் தந்தாள் கவலையாகப் புரிந்த வேகம்தான் வந்தது. என் தந்தையின் ஓர் கருவியைப்போல என் பெண்ணின் கவலையாகியவையும் என்மேல் தந்தைப் பணம் அளித்தது தொடங்கியது.

மிகவும் எண்ணம் தங்க முடியாத உயிரை
 கொடுப்பான். என் இவ் இத்த வீட்டில் ஒரு சில
 லுடன் தங்கமாட்டோம்" என்று முடிவாக வந்த
 சொல்லு கொடுத்தோம். என்னுடையதாயி
 றதுமே தான் சொல்லு வேறு வழியின்றி அவருடன்
 என்னுடன் வேண்டி வெறுப்பாகக் கொடுத்தோம்.
 என் தந்தை என்மையோ மட்டுமே. இவ்
 வந்ததை பிறகு இவ்வாறாக உறுதலாக
 சொல்லி கொடுத்தோம்.

"காங்கிரஸ் தேசிய இரத்த அளக்கல் செய்து கொண்டிருக்கிறதா? உன் அளக்கல் என்ன? என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைச் சொல்லு. அளக்கல் என்ன?" என்று கேட்டார்.

[illegible]

வினா: கீழ்க்கண்ட செய்தி உண்மையானதா? இல்லாவிட்டால், அதை உறுதிப்படுத்த அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருகிறது?

இந்த பின்பு, என்னை அழைத்து வர வு
தக்க வந்தன, என் பிரத்தியட்சிக்குத். நம்
துக்கவந்து என் பதில் எழுதலினை. ஒரு வகைத்
தில் என் தந்தை, வந்ததை மறந்து விடுபட்ட
யும், என் தாய்க்கு அழைப்பி வைப்பதையும், என்
துடன் புறப்பட்டு வந்து சில நேரங்கள் தங்கும்
படியும் எழுதினார். அந்தமும் பதில் செய்து துட
வெள எழுதினார். "என்னை பரவும் வந்த
பார்க்க வேண்டாம். எழுதிய எழுதிய வந்த
தாய்க்கினை, ஏனா வந்து ஒரு பெண் இருப்பி
வந்த மறந்து விடாமை." இவ்விதம் எழுதிய என்
வந்ததைத் வந்த என் வந்த வந்தது.

"அப்போ! இப்பநிதிகர எழுந்தது! பிதா
மகன் சென்ற, வேண்டியவர். அந்த வேள
யைப்பற்றிச் சந்தை நடி எழுந்தது. இப்
பாதி எழுந்தது" என்று கூறி எழுந்தது
வாதினின் பிழித்தல் வேண்டி, வாதினின்
வாதினின் எழுந்தது பிழித்தல் வேண்டி
பிழித்தல் எழுந்தது வாதினின் வாதினின்

இந்த விவரத்திற்கு, அந்த அம்சங்களில்
உயர்ந்த ஒரு அளவை காட்டும்.

"...and the people of the world."

என் கவலைதான் உதயனாம் நடத்த ஏத
யோடே விடுகிறது. அப்பா, நான் விட்டு
கொண்டிருக்கிறேன். என் கவலையும்
சம்பந்தம் விட்டது. மனமும் சம்பந்தமாக
வந்தது என் கவலையையும் அப்பாவுக்கு நீ சொ
ன்னாலும், உன் குழப்பத்தாலும், உன் கவலை
அப்பாவுக்கு வந்திருக்கிறது. —சாந்தி—

மதுரையில் நடந்ததில் குத்தகைவீதிக்கு
கேடுகள் வந்து கருவியை வளர்த்து வந்த
புத்தத்தையின் மீது மதுரைக்குள். அதன்மேல்
தான் வந்தது. அது மீதான் கேட்கப்பட்டது. இது
வந்ததில் வந்தது. உதவி.

நடு வரம்பு சென்றது. அந்த வம் வணர் அபிவிருத்தி திருப்புவதும், எட்டைவகை உணவு உற்பத்தி, அருகாட்சி எட்டைவகை நடு வம் தொடர்ச்சியாக ஏழை கிழங்கு, எட்டு வகை பருத்தி கிழங்கு என்று பருத்தி தரக்கூடியது. அப்போது அந்த எடுத்த மனத்தால், உணவோடு! வம் அந்த பருத்தியில் உணவு வம்பாது அந்த அபிவிருத்தி. அந்த வகை வகை வகை செலவிடப்படும் செலவாகும், வம் உணவோ செலவு அந்த வகை எடுத்த, வம் உணவாகும் வகைவகையிலும், வகைவகையிலும் உணவாகும் வகை.

[illegible]

⁴¹ *செய்யுள்களின் கருத்து*, பக்க 107-108.

சுருதாநிதிக்குள் என்னைத்தான் சித்தர் போய் சான்ற சாதி போய் பாவிக்கும் படி செய்து விட்டது. அங்குள்ள அறிவு மையம் தீவிர சான்று தரும்படியான சித்தர் குழுவினரின் தர்ப்பன் விட்டுவாங்கி விட்டது. அதன்மீது கவனம். சைவியர்கள் சேர்த்துப் போக வேண்டும். — துரைமணி.

[illegible]

வயிற்றுக்கோளாறு தினம் உங்கள்
சந்தோஷத்தைக்
கெடுக்க
விடாதீர்கள்!

உங்களுக்கு அஜிர்ணமோ, பெஞ்செரிச்சலோ அல்லது பித்தமயக்கமோ ஏதாவது ஏற்பட்டால், ஒரு லிளாஸ் என்ஓஸ் 'ப்ரூட் ஸாஸ்ட்' சாப்பிடுங்கள்—கட்டாயம் நிவர்த்தி பெறுவீர்கள். என்ஓஸ் புளிப்பை அகற்றும் குணமுள்ளதாகையால் அது வயிற்றிலுள்ள 'கன உணர்ச்சியை' சீக்கிரம் நீக்கி, நீங்கள் சந்துஷ்டியும் கருகடுப்பும் பெற உதவுகிறது. என்ஓஸ் பித்தப்பை மீர்த்ததைத் தடுத்து, மலக்கழிவை ஓரூங்குபடுத்துகிறது. என்ஓஸ் மூலம் சந்தோஷமாக வாழலாம்.

என்ஓஸ்
'ப்ரூட் ஸாஸ்ட்'

உங்களை நெகிழ்க்கவும் உருகும் பானமும் வைத்திருக்கிறது.

புதுமை டெட்ராமென்டுகளை புதிதாகவும் சித்தப்படுத்துகிறது.

என்ஓ மீண்டும் 'ப்ரூட் ஸாஸ்ட்'

எம்.த.பதஞ்சலி சிதம்பரம் வேலாயுதப்பட்டு, கரேட் ஸாப்பிளர்

ENO'S FRUIT SALT

இப்பொழுது...இந்த
டாக்டர் பெளடர் அந்த

உஷக்காலப்
புதுமையை

**நாள் முழுதும் நிலைத்
திருக்கச்செய்கிறது!**

2008年12月 第10期

சென்னை சோழியாராது - உங்களை
விருந்தவர்கள் உத்தேசி. உங்களை என்
பெற்றது துறையிலாவது, சோழிய
யாவது உத்தேசித்தேன்!

சென்னை, 12.09.2017

தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம், திராவிட மொழிகள் முதலானவை கல்விக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. . . . சமஸ்கிருதம் மூலக்கல்விக்கு உதவுகிறது.

Figure 1. The effect of the concentration of the polymer on the gelation time.

பாண்டிச்சேரி

சுருதி உத்தரவுகளைப்பற்றி :
 ஸ்ரீமதரங்கேச வரகாசுரம் உ. தேவர. விட்ட.
 உத்தரவு = உத்தரவுகள் = உத்தரவு = உத்தரவு

மண்டையைப்
பிளக்கும்
தலைவலியா?

ஸாரிடான்
உட்கொள்ளுங்கள்

இந்த ஆல்பீரேடு மயக்க மருந்து
வேண்டியவர்களுக்கு - உட்கொண்ட
பின் பாதகவிளைவுகளும் ஏற்படாது.
ஸாரிடான் வலியை ஒழிக்கிறது!

சா.கா.க.

கள்ளிக்கோட்டை பண்டிஸ் லிமிடெட்

(இந்தியாவில் சந்தார்க்கப்பட்டது)

விவர ஆய்வு : 9, செம்புதாஸ் தெரு, மதுரன்-1

போன்: 88888

தயார் செய்து எண். 1395

தந்தி: KALLIFUNDS

இதோ! தீயகம் தீண்ட நாட்களாக கேட்டு வந்த தீண்ட காலத் திட்டம்!!

30 நாட்கள் : 30 நாட்கள் 30 நாட்கள்

மாதச் சீட்டுகள்

ஆகஸ்டு மாத சீட்டு வரிசை

சந்தா செலுத்த கடைசி தேதி 12-8-53

முதல் ஏலத் தேதி ... 18-8-53

முக்கிய கவனியு:

1. தீயகம் எங்குள்ளும், எதிர்ப்புள்ளும், ஆகஸ்டுமே இருந்த
கோம்பே சந்தாநாள்களாக சேர்த்து கோள்வாரம்.

2. ஆகஸ்டு இருந்து கோம்பே, தயார் முடியும் வரவது தேதி
வர முடியாமலோ, சந்தா தேதியைக் கவனி கேட்கலாம்.

3. உபகரணங்களுக்காகவே எங்கள் பங்கு குக்கர் 21, 22 படி
உங்கள் சந்தா தொகையை பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

விவரத்திற்கு தேவையான ஏதாவது சந்தாநாள்களாக சேர்த்து விட்டால், தயார்வாசும் தீயகமாக அடங்க
யடுக்கும். மற்ற தீயகம் வரக்கூடியோம். சீட்டுச் சேர்த்துக்கொள்ளும் உரிமை எல்லாவிதமும் சேர்த்து
(பேசுதல் உத்தரவுப்படி)

எம். வி. கிங்கராஜன், டிரைவரின் லைசன்ஸ்

“விஜய”த்தின் உதயம்

வீர மூலக கொட்டிக் கொண்டு, வெற்றி முழக்கம் செய்து கொண்டு, தலைவர் பிரசாத் பேசுகிற வீரட்டி அடித்துக் கொண்டு, தொத்தைப் பாழாக்கும் காலகால சத்திகளை ஒட ஒடத் தூததிக் கொண்டு, “விஜய” என்றும் புதிய வாரப் பத்திரிகை உதயமாகி விடுகின்றது. இதன் ஆசிரியர் திரு எஸ். என். ராமமாரது எம். எல். ஏ., அவர்கள், காலில் கால் முறித்த காலகாலாட்டுவிறு தலைக்கு உதயத்துப் பாடு பட்டவர். இயக்கத் தீயில் எத்தனைவோ நடனவகன் குறித்து வெளி வந்தவர், இவருடைய சொல்லின் ஆற்றல்த் தமிழ் நாட்டில் பல இடங்களிலும் பேசும் கேட்டு வந்திருப்பார்கள். பிரசாத் சத்தியப் போலியை எழுதும் ஆற்றலும் படைத்தவர் ஸ்ரீ சோம பாஜாஜு என்பதை “விஜய” என்றும் பத்திரிகையில் ஆரம்ப இரண்டு இதழ்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

அராஜகக் கட்டுவதின் அபத்தப் பிரசாரங்களை யும், வாய்ப்பு வாதப் பேய்களின் பொய் புனைவுகட்டுகளை யும் சக்கைப் போடு போட்டு வன்மையாகத் தாக்கும் கட்டுரைகள் “விஜய”த்தின் பெரும் பாவனா பக்கங்களில் கரந்தி விடுகின்றன. புதிய ஆயிரக் கணிக் திட்டத்தை ஆதரித்த அறிவாராய்ச்சிக்கு உகந்த அனுமதியான கட்டுரை ஒன்றைப் பேராசிரியர் ஸ்ரீ ஏ. சிவியாச நாகவன் இரு பத்திரிகை எழுதி விடுகிறார்.

மக்கள் பக்கங்களில் வெளியாகி விடுக்கும் அசியல் கட்டுரைகளில் தீப்பொறி பறக்கிறது. ஏ? வாய்ம மட்டைக்கு அருவில் பாடித்தக் கட்டு யும் அகட்டத் தீப்பிடித்து கரிந்த தொடல்

கிறதும் தொடங்கும். கத்தாசிகத்துப் பதில் சும் மட்டி அடி; குய்மாலுக்குப் பதில் கொடாணி யின் போடு. சிவ ஆணித்தரமான தலைப்புகளைப் பாருங்கள்: “சிந்தை வைத்தத் கட பேண்டு மாம்!” “எரிமலை மீது கின்று கூற வேண்டுமா!” “பிரம்ம வாயில் கின்று சொல்ல வேண்டுமா!” “கல்லாசித் தோழனை! கைதவைக் கொள்!”

திரு எஸ். என். ராமமாரது

இத்தகைய வன்மையான தமிழ் கடைபை “விஜய”ப் பத்திரிகை கையாண்ட போதிலும் எதிரிக் கட்டுக் காரர்கள் கையாலும் ஆபாச வரைத் தமிழுக்குச் சிறிதும் இடம் தர வில்லை என்பதைப் பிரசித்தம் பாராட்டுகிறோம். “விஜய” சிறுமி வாழ்த்து தெய்வத் தமிழைத் துக்கு அகலப்பிபாது அவ பெயரான தொண்டுகளை இயற்றி வர வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். எந்தக் காரணத்தினாலாவது அச்சியலில் உதாரணம் குன்றி விடுப்பார்கள் உடனே “விஜய”த்துக்குச் சந்திர அனுப்பிப் பெற்றுப் படிக்குமாறு பொருத்த செய்கிறோம்.

அதில் இருக்கும் சக்தி வாய்ந்த தமிழைப் படிக்கும் போது அமுதசஞ்சிமியுதிது

அருகிலியவர்களைப் போல் புதிய பனமும் உதாரணம் அடைவார்கள் என்பது உறுதி உறுகிறோம்.

தமிழ் நாட்டின் சிறந்த கதை ஆசிரியர் புனைத் தொடர் கதை ஒன்று “விஜய”த்தின் வரவுரை இதழ்களில் வெளியாகும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், தொடர் கதைப் பிளீ டர்கள் உடனேயே “விஜய”த்தின் சந்திர அர நாகத் செந்திர விருவது கும். வரவுரை சந்திர: கு. 0-0-0; தமிழ் பிரதி அனுது; விவரம்: ஆசிரியர், “விஜய”, திருமெல்வேலி டவுன்.

ஸ்டான்லி வைத்தியக் கல்லூரியின் இராம வைத்திய உதவி நிதிக்காகவும்
ராமிருஷன் மடத்தின் இலவச ஆஸ்பத்திரியின் நிதிக்காகவும்

ஸ்ரீ ராமசுந்தன் சிதா அனெக்ட் நாடகக் குழுவின் தடிக்கும்

“கல்வி”யின்

சிவகாமியின் சபதம்

2-8-1953 ஆயிற்றுக்கிழமை மாலை 6 மணிக்கு

சென்னை, மயிலாப்பூர் ராஜக ரஞ்சனி சபா ஹாலில் நடைபெறும்,

உதாரண ரக்தி ஸ்ரீ ஏ. ஏ. ரெட்டி அவர்கள் தலைமை வகிப்பார்,

டிக்கெட்டு விலாசம்: ரூ. 25/-, 10/-, 5/- & ரூ. 3/-

பரீட்சை முடிந்தது!

அனுஸ்

சிவராமன் அந்த பாக்கியை வேகித்து வந்த மூன்று வருஷம் ஆகியிருக்கும். வரலட்சுமிவாசினிக்கு அபிமானத்திற்கும், சை வெப்பத்திலும் திருப்திக்கும், வந்த அன்றே அவன் பத்திரமாளிப்பட்டான். ஆளுதும் மாணாஜர் மார்த்தாண்டத்தான் இவ்வளவு காலமாயும் அவனிடம் எரிந்த விழித்த வண்ணமாவே இருந்தார்.

அவன் வேலையில் ஈடுபடாமல் ஒரு கதவுப் பிதும் அவனிடம் குறைகூறவே முடியாது. அப் படிக்குதும் தன்னை மட்டும் இந்த மாணாஜர் ஏன் எப்போது பார்த்தாலும் இப்படிச் சிறு சென்று வேண்டி எப்போதே இருக்கிறார் என்று அவனுக்குப் புரியவில்லை.

செந்திய சமயம் இந்த வேலைகள் விட்டு ஒழித்து விட்டான் என்று என்னுடைய தோள்களும் அவனுக்கு. அப்போதெல்லாம் வயதான அவன் தாய் அவன் கண்ணில் வந்து சிந்த அவன் என்னத்தைக் குறிப்பான்.

அவன் கண்பரமான கத்திரை குடும்பம் ஒன்றைச் சேர்ந்தவர். தம்பனார் வளத்தில் சேர்த்து, கத்திரை எல்லாம் கொஞ்சம் இருந்தன. எல்லா வந்தனையும் விவாதிப்பதற்கேயே ஒழித்து விட்டுப் போய்விட்டார் அவர். வடைசெய்த சிவராமனுக்கு மிகுந்த இப்போது காலமாக என்று இருக்கும் வந்த விடு ஒன்றாகும். அந்த விட்டில் வடைகளை இவ்வளவும் இருக்கக்கூட வரும் எம்மதிகம் மாட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில்

புதுயுகத்திற்குப் புதுசெய்த துது சென்று வெற்றியுடன் திரும்பி வந்த இவ்வளவுத் தபால் இவர்களுக்கு மிகுந்த பூரி என். கடுமையான அவர்களுக்கும் பூரி கடுமையான அவர்களுக்கும் சென்றனையில் உண்மையான கடுமையான நிலையத்திலும் வரவேற்றனர்.

இருந்தது அது. சிவராமன் அந்த வெற்றியைப் பொருட்படுத்தாமல் தன் பூரிச் சேர்த்து அவ்வளவு என்ன அறிவேயே இருந்த வந்தான்.

சிறு வயதில் அவன் அவன் தம்பனார் ஒழுங்காக வளிக்காததால் அவனுக்கு என். என். என். சி. குடும்பம் படிக்க முடியவில்லை. அவர் பேசும் குற்றம் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? சேர்த்துக் குற்றம் வந்தால் விட்டுக் குற்றம் போய் வந்ததால் அவருக்கு சேர்த்திருந்தது. அவன் தந்தை இருந்தவிடவே படிப்பும் அவ்வளவோடு சிந்த போய் விட்டது.

அவன் மேலே படிக்க வளக்க அவன் தாய் மாரதாரு பட்டான். உறவினர்களை அண்டினார். சேர்த்து ஒவ்வொரு தன் விட்டில் மாதம் வளக்க வந்து தந்தை கத்திரை அவர்களை, உறவினர்களை போன்றும் ஒவ்வொரு தந்தைக்குப் படிக்க. அவனுக்குச் 'செ'மென்று விட்டுப் போய் விட்டது.

எப்படியாவது குடும்பம் வந்ததிலேயே சென்றும், என்ன சென்றது? பிச்சையா ஏதாவது வேலைக்குப் போ என்னும். இந்தப் படிப்புக்கு அவனுக்கு என்ன வேலை சென்றும்? ஆளுதும் அவன் கால்களை வளப்படுத்தும் ஒன்று விட்டான் ஏதே இறங்கிப் பார்த்து விட்டான். வேலை சென்றும் வந்தது. இந்த எப்பத்திலும் வந்தது ஒவ்வொரு வந்தது சென்றிருந்தது. குறையான வேலைக்கு வந்த இவர்களுக்கிடையில் ஆன் எடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த சேர்த்து விட்டான் என்ன என்று பட்டது அவனுக்கு. தாயாரைச் சேரட்டான். குறையில் அவன் சென்றும் போகிறதான். அப்படியாகச் சென்றது தெரிவித்து விட்டான்.

சிவராமன் மாத மாதம் டான் டான் என்று பணம் அனுப்பிக் கொண்டிருந்தான். என்னுடைய ஆகாசுக்கு ஒரே பிச்சையான அவன் உயிரோடு திரும்பி வருவானா என்று அவனுக்கு மிகவும் வளப்பாடு இருந்தது.

வந்தும் முடிந்ததும் அவன் வேலைப் பிடுங்கி விட்டான். அனுக்கு வந்தான். கொஞ்சம் காலத்தில் இருப்பதை வைத்துக்கொண்டு நீ சிவராமன் இருந்தான்.

ஆளுதும் அது வந்ததில் வளக்குத்தான் ஒன்று! சிச்சையே மறுபடி வேலைக்குப் போவான் சென்றும் சென்ற சிச்சைக் கிடைத்த சிச்சைப் பட்டான். திரும்பும் உத்தியோக வேலைக்கு இறங்கினான். வேலைக்காகத் திட்டமிட்ட வளப்பாடு அவன் மனுச் சென்ற உத்தியோகவாசினி வேலைகள் பட்ட தந்தை அவர்களுக்கும். அதுவும் அவனுக்கு வேலை சென்றபடியே வரவேண்டும்.

வடைசெய்த உன்னார் "இந்த பாக்கி"யில் வேலை வளக்குப்போ வந்தது மாணாஜர் மார்த்தாண்டத்தின் பணம் போனது. வளக்கு விழா தோஷமாகக் கொடுக்கிறது. அனுக்கு அவன் பேசும் அனுதாபம் உண்டாகிறது. அவன் குடும்பத்தைப் பற்றி அவருக்கு வந்து தெரிவிக்க வளக்க சேர்த்துக் கொள்ளார். அதுமேயே மார்த்தாண்டத்தின் அட்டைகளை வெள்ளம் அவன் பணிக் கடித்துக் கொண்டு போகிறதுக் கொண்டு வந்தது.

இப்போது வயதில் பிச்சையா சிவராமன் வேலை அனுதாபம் கொண்டு வளக்க ஒவ்வொரு அவன் தன் சேர்த்த அனுதாபத்தைக் கொண்டு

இக்கா விட்டால் பயம் கொண்ட மட்டும் அவர் கண்ணத்தில் 'பனார்' என்று அறைத்து பறி தீர்த்துக் கொண்டு விடுவது என்று அசட்டுக் கோபத் தோடு அவர் விட்டுக்குப் போனான். விட்டு வசலில் போய் சிறு "ஸார்!" என்றான் கவித்துக் கொண்டு!

மார்த்தாண்டம் கண்ணுமலைத் தடைத்துப் போட்டுக் கொண்டே வெளியே வந்தார். கண்ணுமலை அணிந்து கொண்டதும், "அட்டேடே, சிவராமனா, வா அப்பா, உன்னைப் பற்றித்தான் இப்போது பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்று சமசுமாக, ஆத்திரம் தீரக் கையை ஆழத்திப் பிணைத்து கொண்டிருந்த சிவராமனுக்கு இதைக் கேட்டதும் தூக்கி வாரிப் போட்டது.

"எதற்கு வாலியை நீர்க்கணும்...வா உன்னை போகலாம்" என்று கனியோடு அழைத்தவாறு அவர் உன்னை போனார். உன்னை போய் ஊஞ்சலில் உட்கார்க்கார் அவர். அவர் அருகே போய்ச் சங்கோசத்தோடு வணக்கமாய் சின்னான்.

"பரவாயில்லை...உட்கார் சிவராமா...மீ... பாதகமில்லை...உன்னைத் தேறிவிட்டாய்... இனி நான் உட்காறலாம்" என்று கூறி அவர் சிரித்தார். பக்கத்தில் ஊனில் சாஸ்கப்பா என்று கொண்டிருந்த அவர் மனையையும் இடுபிடுவோடு மூலகவித்தான். அவரையும் ஒன்றுமே புரியவில்லை. எல்லாம் ஒரே மர்மமாயிருந்தன. "இருக்கட்டும், ஸார்" என்றான் சிவராமன்.

அவர் ஊஞ்சலிலிருந்து எழுந்து வந்து அவனைக் கையைப் பிடித்துத் தன் அருகே உட்காற வைத்துக் கொண்டார். வஞ்சனையோடு உட்கார்க்கிறிருந்த சிவராமன் ஒன்றும் விளங்காமல் 'சிந்திடு' என்று விழித்துக்கொண்டிருந்தான். ஒரு வேளை அவர் பெண், தான் ஏதாவது தவறுத

லாக உட்காந்து கொண்டதாகச் சொல்லி விழுப் பானோ என்ற பயம் வேறு மனதில் ஒரு மூலையிலே எழுப்பிக் குறித்துக் கொண்டிருந்தது.

தன் பெண் கொஞ்சம் துடுக்காவலன் என்பதால் அவன் வைத்துக் கொண்டு குடித்தனம் பண்ண அவனுக்குப் பொறுமை இருக்குமா என்று பரிசோதித்தது பார்க்கலே இப்படி அவனிடம் தாம் சிறுசிறுப்புக் காட்டியதாயும், சோதனையில் வெற்றி பெற்று விட்டதால் அவனுக்குத் தம் பெண்ணைக் கொடுக்கத் தீர்மானித்து விட்டதாலும் அவர் சொன்னதும் சிவராமன் ஆச்சரியத்தால் அவர்க்கு போனான். தான் எங்கிருக்கிறோம் என்றே புரியவில்லை அவனுக்கு!

இந்தச் சமயம் அவர் பெண் காப்பி கொண்டு வந்து வைத்தாள். மார்த்தாண்டம், "ஏன் அம்மா, இவரை உனக்கு யாரென்று தெரிகிறதா?" என்று கேட்டு விட்டும் சிரிக்கவும் அவன் "போய்கள், அப்பா!" என்று கொஞ்சியவாறு உன்னை ஓடினான். ஒடிப்போது அவன் தன்னைக் கடைக் கண்ணும் பார்த்து விட்டுப் போனதைச் சிவராமன் கவனிக்காமல்மீட. உடனே அவர் மனைவி, "நன்றி யிருக்கிறது, 'தெரிவுமா' என்று புதிதாகக் கேட்கிறீர்களே! நீங்கள் வீலில் இருந்த அன்றைக்குத் தான் அவன், மாப்பிள்ளையைப் பார்த்து விட்டானே!" என்றான் நியமனியோடு. மார்த்தாண்டம் தன் புனையிலே காலி ஏறிய பற்கள் தெரியப் பவமாகச் சிரித்தார்!

ஒரு சிலை சப முகத்தத்தத்தில் ஊனா யாங்க் ஹெட்ஷார்க் சிவராமன் தம் மாப்பிள்ளை மார்க் தாண்டத்தின் பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டார் என்று பத்திரிகைகள் தம்பதிகாரின் புனைப் படங்களுடன் செய்தியை வெளியிட்டன!

கைதரையாத் காட்டிட்டு அக்கொண்டண்டு ஸ்ரீ ஏ. எஸ். ஏ. நடராஜ அப்பர் குமாத்தி சேனபாக்கியவதி மங்கா-என்குள், *தோடு காட்டிட்டு அக்கொண்டண்டு ஸ்ரீ ஐ. ஆர். கணபதி கரிவர் குமாரசன் ஸ்ரீ ஸ்ரீ. பாசாஜன்குள் (தறவும் ஸ்ரீஜன், ரெட்டி குமார்கிட்டன் ஆன்பத்திரி கன்னிக்கொட்டை) எந்தாபாத்திற் சென்ற மாதம் மீதவும் சிறப்பாகத் திருமணம் நடத்தினோது. திருமணத்திற்கும் அன்று மாலை டேக்த விருந்து உபசாரத்திற்கும் கைதரையாத் கைத்துப் பிரமுகர்கள் அனைவரும் விஜயம் செய்த சிறப்பித்தனர். மணமக்களுக்குப் பாதக் குடிவசிகள் ஸ்ரீரேபதியும், ஸ்ரீரேபன் மக்கிரிசெயும், மற்றும் பல பிரமுகர்களிடமிருந்தும் வாழ்த்துப் பெய்துகள் வகிற குவித்தன.

உங்கள் நரம்புகள்!

வலுவள்ளதாக உறுதியுடன்
இருக்க வேண்டும் — அதுவும்
ஒயிலில்லாத உணவையும்
ஒழியாத கலையும் நிறைந்த
தற்கால வாழ்க்கையில்

அஸ்வான்

சீண்ட காலமாய் மனோ பலமும்
தேக திடனும் வியர்த்தமாவி
யிருந்தாலும் ஈடு கொடுத்து
போஷாக்கு அளிக்கக் கூடிய
ஒரு உயர்ந்த டானிக்
இம்மே ஒரு பாட்டில் வாங்குங்கள். எம்
போதும் கவிரும்பாக வாத்திருங்கள்

சிற்பேரர்

முத்பேரர்

நோயாளிகள்

வாங்குக்கும்

உகந்தது

பெங்கால் கெமிகல்

கல்கத்தா : பம்பாய் : கான்பூர்

சாங்குளம் :

என். தேசாய் கெமண்ட் & கோ.

41, பத்தி தெரு - சென்னை

நரைமயிர்
நிரந்தரமாக
வாய்விட்டது

மேலேயே உள்ளது போல "சென்னை" என்ற சொல்
தான் உலகம் முழுதும் போதுமான அளவுக்கு
இருக்கிறது. மேலும் "சென்னை" என்ற சொல்
கூடவே "சென்னை" என்ற சொல் போதுமான
அளவுக்கு இருக்கிறது. மேலும் "சென்னை"
என்ற சொல் போதுமான அளவுக்கு இருக்கிறது.
மேலும் "சென்னை" என்ற சொல் போதுமான
அளவுக்கு இருக்கிறது. மேலும் "சென்னை"
என்ற சொல் போதுமான அளவுக்கு இருக்கிறது.

ஹென்ரால்
நிரந்தரமாக நரையை நீக்குவது

மேலே உள்ளது போல "சென்னை" என்ற சொல்
தான் உலகம் முழுதும் போதுமான அளவுக்கு
இருக்கிறது. மேலும் "சென்னை" என்ற சொல்
கூடவே "சென்னை" என்ற சொல் போதுமான
அளவுக்கு இருக்கிறது. மேலும் "சென்னை"
என்ற சொல் போதுமான அளவுக்கு இருக்கிறது.

ஆயுட் காஸ்துக்கு பென்ஷன்

தங்கள் பென்ஷன் பெறமுடியாத உத்தரவோத்தரமோ, அவர் பரந்தமோ, தொழிலமோ இருக்கிறதோ? தங்கள் கூட இந்த கம்ப்யூட்டர் 'கயூபி' மூலம் நீட்டத்தின் மூலம் உங்கள் ஆயுட்காலத்திற்கும் பென்ஷன் பெற முடியும்.

இப்போதே தொடங்குக. அடுத்த 15 வருடங்களுக்கு மாதவாசம் விடாமல் ஒரு பன்ஷன் அளவு அருகே தேவையான விலைக் கட்டிவிட்டு நீங்கள் வாங்குக. தொகை ரூ. 150 மட்டும் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இந்த கட்டிவிட்டுக் கொடுத்த பின்னர் உங்களுக்கு மாதவாசம் கட்டிவிடும். மாதம் ஒரு கட்டிவிட்டு நீங்கள் வாங்கி ரூ. 75 போனால் பெறுங்கள். அல்ல தொகை ரூ. 150 திரும்ப மூலம் கொடுத்து விடுங்கள். இப்படியாக 1985 முதல், உங்களுக்கு மாதவாசம் ஒருங்களை ரூ. 75

வருமானம் கிடைக்கும். இது தொடர் அளவு தொகையின் போதும் ரூ. 21,600 உங்கள் விலைகளைக் கட்டும் கட்டாகும். இப்போது ஆயுட்காலம் வாங்கி ஒரு கட்டிவிட்டு நீங்கள் அடுத்த பன்ஷன் அளவு கட்டிவிட்டு வாங்குக.

**தேவையான
கோவில்கள்
கட்டிவிட்டுக் கொடுக்க**

**எதிர்கால நலனை உத்தேசித்துப்
பார்ப்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு.**

இந்த கட்டிவிட்டுக் கொடுத்த 1985 தேவையான விலைக் கட்டிவிட்டு நீங்கள் வாங்குக. அல்லவோ தொகை ரூ. 150 திரும்ப மூலம் கொடுத்து விடுங்கள். இப்படியாக 1985 முதல், உங்களுக்கு மாதவாசம் கட்டிவிடும். மாதம் ஒரு கட்டிவிட்டு நீங்கள் வாங்கி ரூ. 75 போனால் பெறுங்கள். அல்ல தொகை ரூ. 150 திரும்ப மூலம் கொடுத்து விடுங்கள். இப்படியாக 1985 முதல், உங்களுக்கு மாதவாசம் கட்டிவிடும். மாதம் ஒரு கட்டிவிட்டு நீங்கள் வாங்கி ரூ. 75

AC. 198 TM.

ஆவீதும் தினம் பிரபாகுத் துணியாக இருப்பதற்கும், குடிப்பதற்குப் பாக கொடுப்பதற்கும் ஒரு பக மாடு இருக்கட்டும் என்று மத்திரவாநிக் கிழவன் வாய்க்கிட்டுக் கூப்பினான். ஆமாம், அவன் தன் மத்திர கத்தியால் ஒரு பிடி மண்ணைக் கூடப் பக மாடாகச் செய்திருக்கலாம். அப்படியே மட்ட மத்திர மாடு ஒன்றை முக்கால் தாழினை தானே உயிரோடு இருக்கும்; திரகு அது பழையபடி ஒரு பிடி மண்ணை மாதிரியும் அக்கவா! இத்தகுப் பயத்துதான், பணம் வேண்டுமே ஒரு வேண்டிப் பகமாட்டை வாய்க்கிட்டுக் கூப்பிட்டுக் கூப்பிடுகிறான்.

அத்தப்பகவுக்குப் பிரபா, 'ஊம்' என்ற அழகிய பெயரைச் சூட்டினான். 'ஊம்' 'ஊம்' என்று கூப்பிடுவான். 'ஊம்' என்று பிரபா கூப்பிடும்

3. சற்று நில்!

ஒரு நாள் காலை மத்திரவாநிக் கிழவன் பிரபாவைக் கூப்பிட்டான், "ஊம் ஊம் நாத்தா!" என்று கேட்டுக் கொண்டு அவனின் ஓடி வந்தான் பிரபா.

"நான் இக்கறக்குக் கொஞ்சம் வெனிஸ் போய் விட்டு வரவேண்டும். நீ மத்திரமாய், பயப்படாமல் இருப்பாயோ?" என்று கேட்டான் கிழவன்.

இம்மாதிரி எத்தனையோ நாட்கள் பிரபாவைத் தனியாக விட்டு விட்டுப் போயிருக்கிறது. அப்படியே போகும் ஒவ்வொரு தடவையும் கிழவன், "நீ மத்திரமாய், பயப்படாமல் இருப்பாயோ?" என்று கேட்டான். அத்தகுப் பிரபா, "ஊம்" யிருக்கும் போது எனக்கு என்ன நாத்தா பயம்? நீ என்னைப் பத்திக் கணியப் படாமல் போய் விட்டு வர, நாத்தா!" என்று சொல்லியனுப்புவான். இது ஒரு வழக்கமாகி விட்டது. அம்மாதிரியேதான் இன்னும் அவன் சொல்லி வந்துவருகிறான்.

'ஊம்' என்று பிரபாவை குறிப்பிட்டானே! அவனுக்கு ஒரு வேளை பிரபாவைப் போல் மற்றொரு நேரத்து ராஜகுமாரியோ என்ற சந்தேகம் உங்களுக்குக் கூடவிற தக்கவா? அதுதான் இக்க. 'ஊம்' என்று பிரபா குறிப்பிட்டது ஒரு பக மாட்டைத்தான்.

பிரபா, பாவம், அரண்மனையில் வளர்த்தவனாகிறதே! அந்த அரண்மனையில் இருக்கும் வேளையில்லையில் துறந்தி ஒரு பங்கு கூடத் தன்னுள் செய்ய முடியாதே!

குரல் கேட்டால் போதும், தன் திரண்டு வந்துவரும் தீமித்திப் பிரபா இருக்கும் பக்கமாகத் திரும்பி, 'ஊம், எதற்குக் கூப்பிட்டாய்?' என்று அங்குடன் கேட்பது போன்ற ஒரு பாகவையை விடும் அத்தப்பக.

ஊம்கிணைக் குளிப்பாட்டுவது; புகு வேள்கிட்டுவாண்டு வந்துபோடுவது; தன்னால் காட்டுவது; பாக் உற்பத்தி எண்ணம் பிரபாதாகச் செய்வான். இந்த வேலைகள் எக்காம் செய்வதில் அவனுக்குத் தனியான நேரம் ஆனதற்கும், ஓடி ஓடிச் செய்வான். இதைப் பார்த்தும் அத்த மத்திரவாநிக் கிழவனான நெடுமிக் 'ஆகா, அரண்மனையில் ரொஞ்சாக இருக்க வேண்டிய இவனை இப்படி வேலை செய்யப் பண்ணுகிறோம்' என்ற எண்ணம் ஒவ்வொரு சமயம் தோன்றுகிறது. அப்பொழுது அவனுடைய உட்கண் அவனை அநியாயமே திரண்டு கொட்டுக் கண்ணீரைச் சிந்தும். ஆனால், பிரபாவைத் தான் ஒரு ராஜகுமாரி என்பதையே மறந்து விட்டிருக்கிறானே! ஆகவே அவன் இந்த வேலைகளை வெள்ளம் செய்து கொண்டு சந்தோஷமாக இருந்து வந்தான்.

இன்று மத்திரவாநி வெனியே சென்றவுடன், பிரபாவை மார்ட்டுக் கொட்டிதுக்குச் சென்று, ஊம்கிணைக் கூட்டு அவிழ்த்துத் துணைப் கையில் பிடித்துக் கொண்டான். காட்டில் மேய ஒட்டிச் சென்றான்.

காட்டில் அவன் ஒவ்வாறமாகக் குறித்துக் கனித்துச் சென்றபோது ஒரு வள நேவதையே சென்றது போலிருந்தது.

அவன் சென்ற வழி
நெடுகப் பட்டி ஜாக்கன்
இனிய குரல்களில் 'கே
ரு!' என்று சத்தமிட்டான்.
அது, வன சாஸ்தியை
அப்படி மோதி உதிர்வா
தென்பது போலிருந்தது.

செடிகளிலும், கொடிக
ளிலும் வண்ட வண்டாய்
புரப்புகள் பூத்துக்குளங்
கின. இவற்றினிடையே
பிரபாவதி தன் முத்துப்
போயிற பற்கள் தெரிய
முதுவலித்த வண்டாய்
சென்றபோது, இத்தப்
புரப்புகளும் தங்கள்
இதழ் விடுத்து வரவேற்
பது போலிருந்தது!

பிரபாவதி இவற்றின்
கிடையே சென்ற போது,
ஒரேத்திசை தின்று, ஒரு
மனதாய் பறித்து அதன் வானவைய
முடித்து பார்ப்பாள். மந்திரி இடத்தில்
தின்று அங்கு பூத்துச் சிக்கும் ஒரு
புரப்பின் அருகிலே இத்தபைக்
கண்டு அப்படியே வியத்து நித்பாள்.
என்று இதைச், சற்றும் பொருட் படுத்தா
மல் பசிய புக்கியெய்து கொண்டிருந்தாள்.

இத்தச் சமயத்தில் எங்கிருந்தோ வந்த
னில் இனிய குழுவோரை மிதந்து வந்தது.
சற்று நேரம் பிரபாவதி வந்ததிலே வந்த
அத்தக் கெத்தாகக் காது கொடுத்துக் கேட்
டாள். கேட்டக் கேட்ட உடம்பென்றால்
புக்கித்தது. இதை நெரிவாது இப்பங்
துவாராகுள். பின்னர் அவளுடைய வக்
கள் அவளை அறிவாமலே, குழுவோரை
வந்த திரையை நோக்கி இழுத்துச்
சென்றன.

அங்கே, ஒரு பாதையில் மீது பதினாறு,
பதினாறு வயது மதிக்கத்தக்க ஒரு இளைஞன்
அமர்ந்து புக்காய்க்குமின வந்தி
கொண்டிருந்தான். தன் குழலிருந்து
எழும் இப்ப நெத்திற், வண்டன் குடி
வயிற்று வந்தி கொண்டிருந்தான். சற்றுத்
தூரத்தில் பிரபாவதியும் மெய் மறந்து
தின்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். அப்
போது அவன் வண்டனும் ஒரு விட்டான்!

கொஞ்ச நேரத்தில் சிறம் முடிந்தது; குழ
வோரை தின்று; இளைஞன் வண்டித்
திறந்து பார்த்தான். தூரத்தே அழகுத்
தெய்வம் அவதரித்தாற்போல தின்று
கொண்டிருக்கும் பிரபாவதியைப் பார்த்
தான். அப்படியே அவன் சரிகைத் தோல்
தொடுத்து தின்று. மீது அவனுக்கு
மனசில் ஏதோ ஒரு சத்தமாய் ஏற்பட்டது.
எனவே மெல்லிய குரலில், "மோறீனி!"
என்று கூப்பிட்டான். அவன் தூரிகை
கேட்ட பின்வந்தான், பிரபாவதி விழித்துக்

கொண்டான். வண்டித்
கேட்டுக் கொண்டிருந்த
பிரபாவதி, குழுவோரை
முடித்து மீதுதம், அந்த
இப்பத்தில் வயிற்றுத்
தான். அந்த மூன்றுதான்
அவன் வண்டித் திறக்
கவே இடம்.

அந்த இளைஞன்
'மோறீனி' என்று குரல்
கொடுத்த மீதுதான்,
அவன் இத்த உரைத்துக்
குதி மீதுமே வந்தான்.

மீதுதான், அந்த இளை
ஞன் 'மோறீனி' என்று
வானவைய கூப்பிடுகிறான்
என்று நினைத்து, அவன்
வந்த திரையை நோக்கிச்
சென்றான்.

பிரபாவதி திரும்பிச்
செங்குத்துக் வண்டித்

வந்ததும், "மோறீனி! மோறீனி!"
என்று இத்தும் பவான குரலில் கூப்
பிட்டான். பிரபாவதி திரும்பிப் பார்த்தான்.

உடனே அந்த இளைஞன், "மோறீனி,
வண்டித்தான் கூப்பிடுகிறேன். சற்று
தீர்!" என்று சொல்லி அவன் உட்காரத்
திருத்த பாதையை விட்டு எழுந்திருந்து
பிரபாவதியை நோக்கி ஒரு வந்தான்.

அருகில் வந்ததும், "மோறீனி....."
என்று ஏதோ சொல்ல வாயெடுத்தான்.

"குரலில் என் பெயர் மோறீனி
அக்க.....!" என்று பிரபாவதி.

"ஓ! தான் புக்காய்க்குமின மோகன
சாஸ்திராடிக் கொண்டிருந்தான், அக்கவா?
அதைப் பாடி முடித்தாடல் வண்டித்
திறந்து பார்த்தேன்-தீ மெய் மறந்து
தின்று கொண்டிருந்தாய். இத்தக் காட்
டிக் உடம்பு உதிரும் கொண்ட ஒரு
பெண் எப்படி வந்த உரும? ஆகவே
தீ மானிடப் பெண் அக்க. என் மோகன
சாஸ்திரிக் அநி நெய்வமான மோறீனியே
என் பாட்டைக் கேட்ட வந்திருக்கிறான்
என்று நினைத்தேன். அந்நேரதான் உக்கி
மோறீனி என்று கூப்பிட்டேன்" என்று
அந்த இளைஞன்.

அந்த இளைஞனின் வாய்த்தியப் பெற்
தைக் கேட்டுப் பிரபாவதி தளக்குவனையே
செத்துக் கொண்டாள்.

"மோறீனி, சித்திருவோ! உன் பெய
ரைத் சொல்ல மாட்டாயா?" என்று.

"என் பெயர் பிரபாவதி!"

"ஆக! உன் பெயர் என்னவடி அழ
கவே இருக்கிறது!" என்று அந்த
அழகிய இளைஞன்.

"அதாஹி, உன் பெயர் எனக்குத் சொல்ல
விக்கியே!" என்று பிரபா. (நாடகம்)

டாடா அக்ரிகோ கருவிகள்

உறுதியானவை, பாம்பானவை, தீவிரமானவைகளை உருவாக்க, அவை எல்லா அளவுகளில் எஃகிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்டவை, வேலை செய்வதற்கு ஏற்றவாறு அவை தயாரிக்கப்பட்டு இப்படிப்பட்டவை, எல்லாவித கோதனைகளிலும், அக்ரிகோ கருவிகளே சிறந்தவைகளாகக் கருதப்படுகின்றன.

மேற்கு இதழிவி கோதறு

டாடா வண்டிவெட்டி

எம்ஜி வண்டிவெட்டி

விவசாய தொழில் வண்டிவெட்டி

எல்லாவித நிலங்களுக்கும்

அக்ரிகோ

கருவிகளே தகுதியானவை

தி டாடா அபரன் ஆன்ட் கம்பனி லிமிடெட்

சென்னை ஆபீஸ்:

111, தெனாதி கபாக்கு ரோட், கமகத்தா-1

பிற ஆபீசுகள்:

பம்பாய், மதுரை, தஞ்சாவூர், கன்னியாகுமரி, மொத்திரையாறு, விஜயநகரம், கன்னியாகுமரி, தூத்துக்குடி, கன்னியாகுமரி, கன்னியாகுமரி.

46.3358

ரூ. 5க்கு 15 ஜாவல் வகைக்கடிகாரம்

நூற்றாண்டு
அநுபவத்தில்
தேர்ந்தெடுத்த
உயர்ந்த
புகையிலை
தயாரிப்பு!

**உலக
மார்க்க**

அசல் உண்டாகும்
பட்டணம் பொடி

ORIGINAL
SHUNMUGAM SNUFF (P) CO.
P. O. NO 100 MADRAS-1

ரூ. 5க்கு ஒரு பவுண்டல் பேனாவும், 15 ஜாவல் வகைக்கடிகாரமும் அடைபடும். அழகுக்கும் உதவிக்கும் 15 வருடி உத்தரவாதம்.

AMERICAN SWISS WATCH SUPPLIER
PUTLI GHAR (KM) AMRITSAR

அமெரிக்க விஞ்ஞானி ராபர்ட்ஸின்
கண்டு பிடித்த ரேடியோ

பிச்சாரியோ, பாட்டரியோ இன்றி உபயோகமாக சீலன் செய்திரியோவும் உத்தேசமாகவும் தெரிவாகக் கேட்கலாம். ரூ. 655 மீது ரூ. 51-க்குமேல் ரூ. 666 ரூ. 7191-க்குமேல் டிஸ்கம்ஸ் ரூ. 777 ரூ. 9191-க்குமேல் மற்றும் சலிஸ்வேட்டணம் ரூ. 9191-5 வருடித்திற்கும் ஏதாவது பழுது ஏற்பட்டால் இலவச சிபிசிஸ் செய்வு உத்தரவாதம். உடனே எழுதவும்.

கோல் எழுதிக்கல் :

AMERICAN RADIO STORE
PUTLI GHAR (KM) AMRITSAR

கேள்வித்தலை அது 14. ஹம்பு அது 14. தூக்கம் கேள்வித்தலை. கங்கும் கேள்வித்தலை. கேள்வித்தலை ரகசியமாகவும், கேள்வித்தலை

தீர்க்க தீர்மானம்

பா. தண்டபாணி

ஆற்றில் மூன்று பதங்கிப் பேஸ் அங்கி இருந்தான் ஆதித்தன். அவன் உணர்ந்திருக்க வேண்டியும் விட்டுக் கொண்டிருந்தது. அன்று அமாவாசை ஆற்றப் பிரதேசத்தை இருட்டு கெய்விட்டிருந்தது. "உய்" என்று பேய்க் கொன்று வேறு அடித்தல் கொண்டிருந்தது.

தண்ணீர்ப்பாடி அங்கிருக்கும் ஆதித்த னுக்கு இவற்றைப் பற்றிக் கேள்வி இல்லை. அவன் கைகளிலே நீர் மலிவது, அதைத் துடைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமே ஏழ் மில்லை அவன் உணர்ந்தான்.

தண்ணீர்ப் பெற்று வளர்த்த அங்கி இறந்த பின் உலகம் அவனுக்கு வேறுத்து விட்டது. உண்ண உணவிற்குப் பட்டியலாய்க் கிடந்த ஈட்டிகள் பல. அப்பொழுது உலகம் அவ னைப் பற்றி அக்கறை கொண்டிருக்க, அவன் தனக்காகச் செறிதும் வளர்ப்படவில்லை. தண் னீர்ப் பெற்று வளர்த்த அங்கித் தாய் தன் குட்டன் வாடுவது கண்டு மனம் கெட்டுவிட்டது. பெற்ற உடனே தந்தையைப் பறி கொடுத்த லன், வாய்ப்புள்ள பிள்ளும் தாயைக் காப் பாற்ற முடியாத கவலை-இந்த எண்ணங்கள் பல மூலம் அவன் உணர்ந்திருக்க போகிட்ட துண்டு. அப்பொழுதெல்லாம் அவன் ஒரு முடிவுக்கு வரவில்லை. அவன் முடிவு பங்கேற மாணாது. அவன் முடிவு தற்கொலை.

தற்கொலை புரிந்துகொண்ட எந்தவிதமோ தடையை கவீர்த்தான் கழுத்தில் கருக்கிய துண்டு. ஆனால் கவீர கழுத்தை இறுக்குமன் தன் தாயின் அன்புதான் அவன் கண்ணில் தோன்றும். அங்கிலின் பாசம் அவன் முடிவைத் தடுத்தேறிப் செல்லும். அவனை அறிவாமலேயே அவன் கைகள் கடித்தி லின்று கவீர்த்தான் ஏழ்மையில்லும். கழுத்தி லிருந்து சிறு குழந்தை போல் தேய்ந்தித் தேய்ந்தி அழலான். இது ஒரு தடவை. இரண்டு தடவை கட்டித்தவலங்கள். பாலுறை.

இன்றும் அந்த முடிவுக்கே வந்தான். ஆனால் முறைதான் வேறு. இரவில் தனி

இடங்களில் பேய்கள் சுற்றி வந்து. அந்த அகால வேளையில் அங்கு செல்லும் மனிதரை அப் பேய்கள் அழைத்தாலும், இது அவன் பள்ளியால் செட்டது. என் தான் அந்தப் பேய்க்குப் பரி யாகக் கட்டாது? இப்படி ஒரு வேளே எழுந்தது அவனு டைய உணர்ந்தல்.

அவன் எழுந்து அந்தக் குயிலிருந்துக்குக் கட்டான். அவன் ஏதோ ஒரு வந்திரம் போல் சென்றான். அவன் மனசில் எவ்வித பயமுமில்லை. தன் உயிரை மறந்ததற்கான மும் கோக்கத்துடன் செல்ப லன் பல்லாட முடியுமா? தன் அங்கினை சென்ற உயர்துக் குத் தானும் சென்றுவிடப்

போகிறேன் என்பதில் அவன் மனம் சொல்ல முடியாத திருப்தி படைத்தது.

அந்த இரட்டில், ஒரு உலகமான உருவம் ஆதித்தனை கோக்கி வந்து கொண்டிருந்தது. ஆதித்தன் அதை என்னும் பார்த்தான். அந்த உருவம் பேய்தானோ? அவன் உணர்ந்தல் சிறிது கால்கள் ஏற்பட்டது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஆதித்தனை கெய்க்கி விட்டது. "ஐயோ அம்மா!" ஆதித்தனின் அடியிலிருந் தின்று இந்த அலறல் எழுந்தது. அப்படியே தரைமீல் எங்கே விட்டான்.

ஆற்றில் மது கரைவில் ஒரு ஆசிரமம் இருந்தது. அதிலே ஒரு முனிவரும் பல சிஷ்யர்களும் இருந்தனர். குரீசனின் கிராமம் ஆசிரமத்தின் ஈழனம் வழியாகக் கட்டியில் படுத்திருந்த ஆதித்தன் மேல் "உய்" என்று அடித்தது. ஆதித்தன் மெதுவாகக் கண்ணைத் திறந்து பார்த்தான். அவனுக்குத் தான் எப் பிரகாரமேயும் எப்படி வந்ததாம் என்றே புரிய வில்லை. "எட்டென்று முனிவரே ஆற்றல் கரைமீல் கட்டித் தீகழிக்கென் அவன் வளரத் திரு வந்தான்.

"கைக்கம் வேண்டாம், இது உன் இடம்" என்று உதிக் கொண்டு முனிவர் உன்னை துறந்துதான். ஈழனியன் ஆற்றல் கரைமீல் பார்த்த உருவத்தின் எயல் இருந்தது அவ னிடம். ஆதித்தன் விடிவந்தது ஒருவாறு கைகிற்றுக் கொண்டான்.

ஆதித்தன் கைகளைப் பெறப் பல காட்டென் பிடித்தான். அந்தப் பல காட்டினில் அவன் வாழ்வு வளையத்து இருந்தது. எவ்வளவு காள் அவனுக்கு அங்கே இருக்க முடியும்? முனிவருக்கு இடைஞ்சல் ஏற்படாமல் தானே ஆசிரமத்தை விட்டுச் சென்றுவிட எண்ணி னான். ஆசிரமத்தை விட்டுச் சென்றும் ஆசிர மத்தின் அமைதி தரும் வாழ்வு வேணி உலகில் கிடைக்குமா? அவன் உணர்ந்தான் பல

எண்ணங்கள் தோன்றின. இவற்றிற்கு ஒரு முடிவு காண வியாழந்தான்.

ஒரு நாள் அவன் முனிவரிடம், "கவாமி, எனக்கு ஏனோ உலகத்தைக் கண்டாலே ஒரு வேறுப்பு உண்டாகிறது. உலகம், உலகப் பரிதம் இவைகளைக் கண்டாலே என் உன்னம் வருக்குிறது. காணும் தங்கள் டீடர் களில் ஒருவனாக வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். தங்கள் தாயை கூர்ந்து என் விருப்பத்தை விவரித்து வைப்பார்கள்" என்றான்.

"ஆதித்தா, துறவறம் அப்படியே எளிதானதல்ல. இன்று ஏற்பட்ட ஒரு சிவந்தி கிடுகோ, ஏற்படும் என நினைக்கும் சிவந்தி கிடுகோ அந்தித் துறவறம் புனை அழகன்று. துறவறம் புனை உறுதி படைத்த உன்னம் வேண்டும். அந்த உறுதி இவ்வா உன்னத்தின் துறவறம் புனை மண் குதி வாயை நம்பி ஆதரிக்க இறங்கிய கதைபாடு முடியும்" என்றார் முனிவர்.

"என் உறுதியைச் சந்தேகிக்கிறீர்களா, கவாமி?" என்று கேட்டான் ஆதித்தன்.

"ஆதித்தா, கொஞ்ச காலம் பொறுத்திரு."

அன்று அமாவாசை, உலகமே இருளாகக் கவலப்பட்டிருந்தது. வானில் விண் மீன்கள் மிண்ணிக் கொண்டிருந்தன.

"ஆதித்தா!"

"கவாமி!"

"என்னுடன் வா."

ஆதரிக்க வருவிய மணற் பரப்பின்கேள் இருவரும் இருந்தனர். கோடைகால மாத வால் ஆற்றியோரே இல்லை. குடி ஐயத்திற்காக ஆற்றிய வருவிய ஒரு வாய்க்கால் தோண்டப்பட்டிருந்தது.

"ஆதித்தா, இந்த ஆற்று மணற் பரப்பு, இவ் விருட்டு, இந்த வாய்க்கால், அந்தச் சுருகோடு, வானத்து வட்டத்திற்குள் இவைகளின் விடும் உன்னம் ஏதாவது பூமிக்கே முடியுமோ?" என்று கேட்டான்.

"இந்த ஆற்று மணலில் இந்தப் பரந்த உலகைக் காண்கிறேன். இந்த இருட்டு, உலகைக் கவலியிருக்கும் மாயை, இந்த

வாய்க்கால், வாழ்வு காட்டாற்று வெள்ளம் என்பதைக் காட்டுகிறது. சுருகோடு இந்த அறிவிப்பை அவட்சியம் செய்தவர்களின் நிலையைக் காண்பிக்குமது. இந்த விண் மீன்களின் கண் இமைப்பு இந்த அவலவாழ்வை எண்ணி என்னை வருவப்படு போல் உன்னது!"

"ஆதித்தா," முனிவர் முகத்தில் மலர்ச்சி அரும்பியது. "இது என் பரிசோதனைகள் மூலம் கட்டம். இதிலே வெற்றி பெற்று விட்டாய். நீ துறவறம் ஏற்கும் நாள் உன்னை வருக்குகிறது. இன்னும் கொஞ்ச காலம் பொறுத்திரு!"

"தங்கள் சித்தம், கவாமி!"

சில காட்களுக்குப் பின், பெண்ணாயி வந்து ஆதித்தனை அழைத்துக் கொண்டு அதே மணற் பரப்பை அடைந்தார் முனிவர்.

"ஆதித்தா, இந்த மணற் பரப்பு, இந்த வாய்க்கால், இந்தச் சுருகோடு, வானத்து வெண்ணிலா இவைகள் இப்பொழுது உனக்கு எப்படித் தோன்றுகின்றன?"

"கவாமி, இந்த ஆற்று மணலும், வாய்க்காலும், சுருகோடும் என் பழைய வருத்தையே விவரிப்படுத்துகின்றன.

"ஆதித்தா!" முனிவர் முகத்தில் மெழுகி கிறிகள். "என் பரிசோதனை இரண்டிலும் வெற்றி கண்டு விட்டாயா? இனி நீ துறவறம் ஏற்படும்—என் டீடருவதில்—தடை ஏதுமில்லை. அடுத்த பெண்ணாயிவந்து நீ துறவறம் ஏற்கச் சடங்குகள் செய்யப்படும்."

ஆதித்தன் உன்னத்தில் அமைதி நிலவியது. பெண்ணாயி வருங்கித் கொண்டே இருந்தது. ஆதித்தனுக்குத் துறவறச் சடங்குக் கான ஆபத்தங்களைச் செய்து கொண்டிருந்தார் முனிவரின் டீடர்கள்.

மிறுக்க பெண்ணாயி, முனிவர் ஆதித்தன் வருகைக்காக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அருக்குச் சாமான் வாங்கத் தென் துவண் இருட்டி இரண்டு காரிவைகலாடியும் திரும்பினிலை. முனிவர் உன்னம் சூழம்பி விருந்தது. முனிவரின் ஆவல் அதிகமா

பிரபல திருமணம்

சேனம் டவுன், அருகாமை ஆசாமி தெருவில் திருவி விவரணம் சேயியன் திரு. தா. கார் முத்த முனிவர் குமாரசாமி திரு. தங்கவேலு என்ற T. V. ரெஜிஸ்டர், M. A., I. T. S., (Asst. Superintendent of Police of Hyderabad) அவர்களுக்கும் திருச்செங்கோடு திரு. T. G. தடேசு முனிவர் குமாரசாமி திருவி மகாலக்ஷ்மியும், விஜய வகுடம் ஆதிமாதம் 11-ம் தேதி (25-8-53) சேனம் மகாலக்ஷ்மியின் திருமணம் வெகுசெல்பாடு நடாடப்பெற்றது. அன்று மாலை 6 மணிக்கு E. B. கத்திராப்பாக்கி உபாட்சியகத்தில் இன்னிதகக் கச்சேரியும் நடாடப்பெற்றது.

மணங்களைப் பகிர்வாண்டு வாழ்க!

நீங்கள் இன்று புரோடெக்ஸ் உபயோகித்தீர்களா?

நீங்கள் நாள் முழுதும் புதுமைபுடனும்
வாசனைபுடனும் இருக்க, உயர்ந்த,
புதிய புரோடெக்ஸ் ஆல் பார்பஸ் டாய்லட்
பவுடர், மென்மைபும், நுணுக்கமும்
சேர்ந்த புரோடெக்ஸ் குடும்ப முழுதுக்கு
வெப்பத்தில் குளுமைபும்
இனிமையும் தருகிறது.

ஸ்நானத்துக்குப் பின்
வாசனைப் பூஷணம், நாற்றத்
உறிஞ்சி புதுமை தருகிறது.

குளுமை! குளுமை!
கோடைவின் கொடுமைமிக்

நேர்த்தியும் மென்மை!
பும்-குழந்தைக்கு ஏற்றது.

மிக எடுப்பானது
உங்கள் வதனத்தை அழகு
படுத்தும் பவுடர்.

புரோடெக்ஸ் ஆல் பார்பஸ் டாய்லட் பவுடர்

ஆர். எஸ். குரானும்பாள்

ரீக்கனும் ராஜ்யும் செய்வதறிவது நிகைத்தனர். அவர்கள் 'தாயர் ஒன்றரை வருஷமாக வயிற்று போராகக் கொண்டிருந்தான். கொஞ்ச நஞ்சும் இருந்த பணம் வைத்தியத்தில் செலவழித்து விட்டது. சங்கர ராஜ்ய இருவரும் சிறுவர்கள். சங்கர மி. ஏ. ஆனாலுக்கு இரண்டாவது வருஷம் படித்துக் கொண்டிருந்தான். ராஜ்ய ஒன்பதாவது படித்துக் கொண்டிருந்தான். அவர்கள் இருவரையும் கள்ளகப் படிக்க வைக்கவேண்டும் என்று இருந்த கைக் கட்டுகளை எல்லாம் விற்றுச் செலவழித்தான் தாயர். சங்கர ஆனால் பால் செய்து ஒருவேளை தேடித் கொண்டு விட்டால் ராஜ்யைப் படிக்க வைத்துவிடுவான் என்ற எண்ணம்.

கடையில் இருந்த பணமும் தீர்ந்து விடக்கூடியதை எல்லாம் விதகுவிற்று. போய் குளமான பாடியில். 'பணம் இவ்வாறாகச் சங்கரப் படிப்பதில் பாதியில் சிறுத்தி விடுவானே! இதுவரை படித்ததும் வினாவிடுமே! திடமாக இருந்தாலாவது எது விட்டியல் வேலைசெய்து சம்பாதித்தத் தாலாமே!' என்று உருகெனத் தாயர்.

ராஜ்ய சிறுவனாகவும் பூத்தியானி. அம்மாவின் வருத்தம் அவனுக்குத் தெரிந்ததானிருந்தது. அதைத் தீர்க்க அவனிடம் கெடு ஏது?

கஞ்சினை ஆற்றிக் கொண்டிருந்த ராஜ்யுக்குச் சட்டென்று ஒரு யோசனை உதயமாயிற்று. "அம்மா! அம்மா!" என்றான். தாயர் சால் பேச முடியவில்லை. சிறிது மட்டும் இருந்தது. ஏன் என்று கேட்கும் பாவனையில் கண்களைத் திறந்து பார்த்தான்.

"அம்மா! நீ வேலைப்பாடாதே! நீ படுக்கையில் படுத்ததிருந்த கான் கைமயல் செய்

வதால் இப்பொழுது எனக்கு கள்ளகச் சமைக்க வந்துவிட்டது. எனவே, என் ஒரு ஓட்டலில் சேர்த்து கொள்கிறேன். ஓட்டலி எனவே சாப்பாடு கிடைத்து விடும். கிடைக்கும் சம்பளத்தை அண்ணாவின் செலவுக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம். எப்படியாவது கஷ்டப்பட்டு இரண்டு வருஷத்தையும் ஓட்டி விட்டால் அண்ணா வேலை தேடித் கொண்டதும் என்னைப் படிக்க வைத்து விடுவான். ஆகவே, விசாரத்தை விடு!" என்றான்.

தாயரின் கண்களிலிருந்து பெருகும் நீர் கண்ணக்களில் வழிந்தது. காய்திறந்து போன முடியாமல், 'பாயம், குழந்தை! சாகப் போகிற எனக்கு ஆறுதலாகப் பேசுவதே போது. அவனும் என்ன செய்ய முடியும்?

தெய்வம் விட்ட வழி விட்டோம்!" என்ற எண்ணத்துடனே என்னைக் கறக்கும் கண்களை மூடினான்.

"ராஜா, என் படிப்பை சிறுத்தி விட்டு எங்கேயாவது வேலை தேடிக்கொள்கிறேன். என் படித்தது போதும். நீ படி!" என்றான் சங்கர்.

"என் படிப்பை மறக்க மாட்டேன், அண்ணா! ஒப்பு ரேதத்தில் படிக்கிறேன். சீயும் சொல்லிக் கொடு. இந்த இரண்டு வருஷமும் நீ படித்து உனக்கு கல்ய வேலை யும் கிடைத்து விட்டால் அப்பறம் இருக்கிறேன் கஷ்டப் படாமல் இருக்கலாம்" என்று ஒரே பிடிவாதமாகக் கூறித் தன் ஏற் பாட்டிற்கு அண்ணனைச் சம்மதிக்க வைத்து விட்டான் ராஜா.

தெய்வம் ராஜாவை வேலையில் வைத்துக் கொள்ள யாரும் காத்திருக்கவில்லை. பல கடைகளில் ஏறி இறங்கிய பின் ஒரு சமைய டிட்டல் முதலாளி ராஜாவை ஏற்றுக் கொண்டார். அவர் பொருளாதார சில

ராஜாவுக்குச் சம்பளம் என்று எதுவும் கொடுக்கக் கூடிய சிலை கையில் இல்லை. எனவே, சங்க றுக்கும் சாப்பாடு போட்டு விடுவதாகக் கூறினார். சகோ தரர்கள் இருவரும் பசம் திருப்பி யுடன் ஒப்புக் கொண்டனர்.

ராஜா சேர்ந்த டிட்டல் ஒரு போட்டிக் காட்டில் இருந்தது.

விவசாயம்எதி எம் இக்கிவழி மேல் செல்வம் இரண்டு பல் கள் அதர மணி நேரம் அங்கே சிந்தும். அப

"இல்லை அண்ணா! நீ எப்படியாவது இந்தப் படிப்பை முடித்துவிடு. அப்பறம் கையிலேயும், என் படிப்பு இரண்டு வருஷம் சிற்பதால் ஒன்றும் குடிமுழுதி விடாது. பள்ளிக்கூடத்தை விட்டு விட்டு உன் படிப்பு முடியும் வகையில் டிட்டலில் சேர்ந்து வேலை செய்கிறேன்" என்றான் ராஜா.

"நீயோ குழக்கதப் கைவன். நீ என்ன வேலை செய்வ முடியும்? அடுப்படியில் மணிக்கணக்கில் உன்னால் இருக்க முடியுமா? இரண்டு வருஷத்தில் எல்லாம் மறந்து விடுமே! நீ அடுப்படியில் வெக்டு என் படிப் புதா? வேண்டாம்!" என்றான் அண்ணன்.

பொழுது கடக்கும் விவசாயந்தான். ராஜா வந்த நேரம் கடைக்கு எதிரில் ஒரு பெரிய யில் கட்ட ஏற்பாடாகிற்று. தொழிலாளர்களை சிறைய டிட்டலுக்கு வர ஆரம்பித்தனர். ராஜா விவசாய எதுவு கெளியுக்க தெரித்த வகை இருந்தான். வருபவர்களைச் சிறித்த முகத்துடன் பரிவாக வரவேற்று உபசரிப் பான். சுறு சுறுப்பு சிறைநித ராஜாமைக் கண்டாலே வாடிக்கைக் காரர்களுக்கு ஒரு திருப்பி. காலனாவுக்குச் சாப்பிட சிங்கத்து வருபவர்கள், ராஜாவின் உபசரிப்பால் எட்

டனாவுக்குச் சாப்பிட்டு விடுவார்கள். விவரமாக வானுக்கு நான் பேருகிறது.

சிறு வயதிலேயே பொறுப்புடன் வேலை செய்கும் சாஜாபீது முதலாளிக்குத் தனி அபிமானம் உண்டு. அவருடைய இரக்கம் கொண்டு அவரப்போது பண சதவியும் செய்து வந்தார். சங்கனும் காசென்று போன நேரம், படித்த நேரம் போகக் கடைக்கு வந்து தம்பிக்கு சதவியாக வேலை செய்வான். சாஜாவுக்கு இரவு பத்து மணி வரை வேலை சிலமாக இருக்கும். எத்தனை காலத்து வந்தாலும் ஒரு மணி நேரம் பாடம் படிக்கத் தவறவே மாட்டான்.

காலம் எதற்கும் கீழ்ப்பெய்யா. ஆனால் பால் செய்துவிட்ட சங்கன் சித்தோஷத்தால் கிறி கொள்ளாமல் குதித்தான். சாஜாவுக்கும் மட்டியவாத மகிழ்ச்சிதான். ஆனால் அம்மன இருந்து பாக்கவல்லியே என்ற குறை கமைவாக அழைத்தான்.

பக்கிக்கடம் திறத்ததும் சேரலாம் என்று சங்கனுக்குச் சட்டென்று வேலை கிடைக்கவில்லை. வேறு வேலை கிடைக்கும் வரை ஓட்டலில் தன் கந்தாளத்தில் வேலை செய்வியடி கூறினான் சாஜா.

ஆனால் படித்த சங்கனுக்குச் சேரலாம் என்று விட்டது. "சீரே! உன ருதே. இன்றும் காது மூச்சுதின் கொண்டு பரிட்சைக்கு எழுதப்போகிறேன். நான் ஓட்டல் சிப்பந்தியாக இருந்தால் ஊரார் கிளியார்கள். எனவே, இன்றும் காங்கிது மாதம் 3 மணிக்குக் சேர ருடிவாது" என்று.

"அப்பறம் வந்து மத்தியில் எப்படி அன்னா, நான் பக்கியில் சேர ருடிவாது?" என்று கேட்டான் சாஜா.

"அதனால் என்னா? அடுத்த வருஷம் சேர்த்தால் போகக் கொராக நூண்டலில் சேர்த்து விடுகிறேன்" என்று.

"உனக்குக் கொல்டர் வேலை ஆகா விட்டாலோ....."

"போடா, அபகுருமே! எம். ஏ. பால் செய்துவிட்டு ஐ. ஏ. எல். பரிட்சை எழுதப் போகிறவன் ஓட்டலில் வேலை செய்தால் அழகுதான். கொல்டர் ஆனால் காங்கிக்கு கல்ல மதிப்பு இருக்கும்" என்று சங்கன்.

அப்பொழுது அங்கே முதலாளி வரவே அவர்கள் பேச்சுப் பாதியில் கின்றது.

விடிந்தால் பரிட்சைக்குப் பணம் கட்டக் கூடாது என. சங்கன் தங்கிடம் இருந்த புத்தகங்களில் சிலவற்றை வீதந்தில் முப்பது ரூபாய் கொடுத்தது. மீதிப் பணத்திற்கு என்ன செய்வது? சாஜா கேட்டான். முதலாளி மறுக்க மாட்டார். ஆனால் அவன் வாய்க்கித் தருவானா? சாஜா வரும்வரை சங்கன் விழித்துக் கொண்டு காத்திருந்தான்.

"அன்னா! அன்னா!! சட்டைத்து கொல்டே தூக்குகிறேன்! இந்தா, அது ரூபாய்" என்று சாஜா.

"ஏது? முதலாளி கொடுத்ததா, என்ன அவர் ஒன்றும் சொல்வாவிடையா?"

"முதலில் கொஞ்சம் பிராசனை செய்தார். இன்னும் இரண்டு வருஷத்திற்கு அவரை விட்டு வக்கும் போதுதான் என்ருது. திக் கொடுப்பதாக நான் சொன்னேன். கடனை மனம் மூறி அவர் அதெல்லாம் ஒன்றும் வேண்டாமென்று சொல்லி ரூபாய் கொடுத்தார். இந்தா, பரிட்சைக்குப் பணம் கட்டி விடு" என்று சாஜா.

மாதிரிகையில் கடினரத்தில் மணி பதினொன்று அடித்தது. "காங்கிக்குப் படிக்கலாம், சாஜா! ரேசானிவிட்டது. படுத்துக் கொள்" என்று போர்வையை இடித்துப் போர்த்திக் கொண்டான் சங்கன். சாஜா மதிய் போகாமல் புத்தகத்தை எடுத்து வைத்துக் கொண்டான். இரவு ஒரு மணி வரை படித்துக் கொண்டிருந்த சாஜா அப்படியே புத்தகத்தின் மீதே கவிழ்ந்து படுத்துத் தூங்கிப் போய் விட்டான்.

தங்கன் பரிட்சை எழுதி விட்டான்.

எதற்குள் காது வைக்களுக்கு அடியாக் கொள்ளிக் கொடுத்துத் தனக்கு வேண்டிய ருதங்கனெல்லாம் கைத்துக் கொண்டான். இதுவரை காணாநிலுத்த சதவியின் ஒருவர் பின் ஒருவராகச் சேர்த்தம் பரோட்டிக் கொண்டு வந்தனர். ஐதகமே இம்மாத சங்கனுக்குத் தங்கன் தங்கன் பெண்டரின் ஐதகம் பொருத்தியிருப்பதாகக் கூறினார். ஐ. ஏ. எல். மாப்பிள்ளை எந்தமும் ருதங்கன் தெரியாத சத்தியாகஸ்தர்களுள் வரத்தக்கான ஏடன் போட்டியிட்டான். எல்லோரையும் விடச் சாலத்தியசாலிவான் ஒருவர் காணு கொல்கியவாயும், தம் பெண்டராக் கொல்டே காரிவந்தை ருடித்துக் கொண்டார்.

மதுரம் சங்கனுக்கு மதுரமாக இருந்தான். அவன் அழகு அவனைக் கவர்ந்தது. அவன் அவனைக் காதலித்தான். கல்யாணம் நடந்தது. மீத்துப் பிடுகு இம்மாத புத்தகத்தில் மதுரம் கிசாரம் செய்ய வந்து விட்டான். ஓரிரு மாதங்கள் வரை என்னி மதுரம் சாஜாவிடம் மகிழ்வுப் பரிவாதையாகத்தான் இருந்தான். அப்பறம் ஒரு காலப்போய் பதினொரு மணிக்கு வரும் சாஜாவுக்குத் கதவு திறப்பு பது அவனுக்குத் தாக்கியாக இருந்தது. அடியும் உன் காந்தனார் இன்ன ஓட்டலில் சிவராமோ? என்று சிவகிதிகள் கேட்கும் போதது அவனுக்கு எக்கைப் பிடுங்கிக் கொள்ளலாம் போகிறுத்தது. போதாக் குறைக்கு அவன் கணவன் சம்பாதித்துத் தங்கினாய் படிக்க வைக்க போண்டும் என்ற பிராசனை அவருக்கு நோன்பாக் வந்தது.

"சங்கன் என் சங்கன் நான் சாப்பிடுத்துச் சாப்பிட வேண்டும்? அதில் பக்கியும் கல் பணம் செய்து கொள்ள வேண்டும்? உங்கன் தம்பியின் அதிகாரமும் அக்கிரமமும்" என்று

மதரம் முடிந்ததே ஒத்தாமைக்கும் முடிவாகக் கொண்டு விடப்படுகிறது.

"என்? அவன் என்ன சொன்னான்? சொல்லு, மதரம்! அழாதே! நீ அழுதால் என்னை எவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கிறது. நெரிஷமா?" என்றுச் சங்கம்.

"படித்த என்ன பிரயோஜனம்! பெண்டாட்டிக்குச் சொறு போடக் கவலாவாத வனுக்குக் கவலாமை ஒரு வேடா?" என்று என் கை கேட்டவர் சொல்லுகிறார். என்னைச் சொன்னதும் பொறுத்தக் கொள்வோம். உங்களைச் சொல்லும் பொழுது உயிரையே விட்டு விடலாமென்ற தோன்றலெனது" என்று உதிமதரம் தோல்வென்று அழுதான்.

"அசட்டு! அப்படி வேண்டாம் சொன்னாதே. இயிர் பிடித்த பான் அப்படியா சொன்னான்? அவன் சொன்னதும் மாண்புமிகு சிறத்திக் கொள்ளட்டும். நான் காண்கிறேன் ஒரு ஆசிரியர் வேறு பார்த்துக் கொண்டுதான். கனெட் டர் வேறுக்கு ஆட்டி வந்ததும் அதை விட்டு விடலாம். அழாதே, மதரம்!" என்று உதிமதரம் சொன்னான்.

என்றிரவானதும் சங்கம் பிடித்துத் தம்பியை விட்டபின் என்னிக் கைத்துக் கொண்டுக்கான் சங்கம். ராஜா அங்கு கைக்கு விட்டுக்கு வரவே இல்லை. சங்கத்துக்கு அது சிறிது விடப்பாடுவே இருக்கிறது.

மதரம் நான் ராஜா சொந்தப் போய் விடுவதான். அவனுக்கு ஜாடம் வந்திருக்கிறது. சங்கம் விட்டபின் இல்லை. மதரம், "உங்கன் அன்னு இவ்வளவு நான் தனிவாக இருக்கும் பொழுது உங்களுக்கு இங்கென்ன வேண்டும்" என்று தானமாகச் சந்தம் போட்டான். ராஜா திடுக்கிட்டான், ஒன்றும் புரியாமல்.

"மன்னி என்ன சொன்னீர்கள்! என்ருக் காய்ச்சல் வந்திருக்கிறது" என்று உதிமதரம் ராஜா படுக்கையை விடுத்தான்.

"அதென்னவோ என்ருக் தெரியாது. உங்களுக்கு எங்களுக்கு இன்னமும் சரிப் படாது. நீங்கள் தனிவாகப் போய்விடுங்கள். காய்ச்சலே கஷ்டப்படுகிறேன். அதிக் சிங்கமும்....." என்று இருந்தான் மதரம்.

ராஜாவுக்கு ஜாடம் வேகத்துடன் கோப வெறியும் சொந்த விட்டது.

"என்னைக் கேட்டீர் நீ யார்? எங்கன் அன்னன் தம்பிகளுக்குச் சங்கம் முட்ட வந்திருக்கிறீயோ? உன் அப்பன் விட்டு மஞ்சள் காணியில் எங்கன் சாப்பிட்டவன்" என்று கை ஆய்ந்தது விட்டான்.

கனெட்டர் வேறுக்குத் தேர்த்தெடுக்கப் பட்டவர்களில் நன் பெயர் இவ்வாதகக் கண்டு சோபனும், துக்கமும் வட்டி வந்தது உயிர் சொந்தான் சங்கம். அவனைக் கண்டதும் மதரம் என்னிக் விட்டுக்கொண்டு தெறிப்படி ஓடி வந்தான். ராஜா-யின் பெயரைக் கேட்ட சங்கம் எதுவும் விசாரிக்காமல்,

என்ன எரிச்சலும் சொந்தத் தன் முழு பகத்துடன் ராஜா-யின் கைத்திக் பட்டெடுத்து பத்தகை அரைத்தான். "ஐயோ" என்று கைத்திக் தடவியபடி மேல் உட்கார்த்த விட்டான் ராஜா. அவனுக்குப் போக உட முடியவில்லை.

"வெளியே போடா, ராஜா! இந்தப் பக்கம் இன்னமும் வராதே! எழுந்த வானை இருந்திக் இப்படியே பேசுவாய்! மரியாதை தெரியாத ஏழை! தொழிலுக்குத் தகுந்த அகப்பப் புத்திரனே இருக்கும்!" என்று பொழிந்த தனித்துச் சங்கம்.

ஆனவம் வந்தவம்போல் வேலாகவனுக்குத் ராஜா. "போதும், சிறுத்த அன்னா! நீ சொல்பப் படித்தவன். உடல் சிறுத்த பார்த்திக் உடல் போக்குக்கும் உன் படிப்பு என்ருக்கு வேண்டியதில்லை. நீ என்னைப் படிக்க வைத்து ஆதர்ப்பாய் என்ற கேள்வியும் இவ்ருடன் மறக்கேன். உன் படிப்பு உன்ருக்கும், உன் படித்த மனவிக்கும் சொறு போட்டால் போதும். என் கைகள் என்ருக்குச் சொறு போடும்" என்று உதிவிட்டுத் தன்னாடிக்கொண்டே வெளியே சென்றான்.

"ராஜா! ராஜா!" என் வந்த விட்டான்? காய்ச்சல் விட்டு விட்டதா?" என்று கேட்டார் ஓட்டம் முதலான.

"காய்ச்சல் விடவில்லை, சாரி! என்ருக் உன்ருக்கு இருக்க ஓரே பரிதவான சோதரன் என்னை விட்டு விட்டான். பெரிய படிப்புப் படித்த அன்னாவுக்கு என் தொழில் அகப்ப புத்திரரும் தொழிலாவி விட்டதாம். ஓட்டிக் தொழில், என்னை மரியாதை தெரியாத ஏழைவாக்கி விட்டதாம்" அதைச் சொல் விவ ராஜா விம்மி விம்மி அழுதான்.

"உட்கிருந்து, சங்கம் பவம்! ஆரம்பத்தி விருத்தே அவன் போக்கு என்ருக்குப் பிடிக்க வில்லை. தேவத்தின் மண்பாது கைப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணமுள்ளவன். நீ அவனுக்கு மதிப்பற்ற உதவி செய்தாய். அதை மறக்க விட்டுக் கண்டபடி பேசினிவிட்டான். அழாதே, ராஜா! நான் இதை என் வம் ஒருவாது எதிர்பார்த்ததான் சம்பளம் என்று உன் கையில் கொடுக்கவே இல்லை. உன் கைகளில் மராமாசம் சம்பளத்தையப் பங்கிட்டுப் போட்டு வைத்திருக்கிறேன். போனது போகட்டும். படுத்துக் கொள். உடம்பு குணமாகாதும் மேற் கொண்டு பார்த்துக் கொள்" என்று ஆதரம் உதித் ததரியப் படுத்தினார் முதலான.

உடம்பு குணமாகாதும் நன் பெண்டிரை ராஜாவுக்கே கவலாமைசெய்து கொடுத்துத் தனிவாக ஒரு கடைபும் வைத்துக் கொடுத்தார் ராஜா-யின் மாஜி முதலானவாவி விட்ட அவன் மாயனார்.

'ராஜப்பவன்' இவ்ரு நகரிலேயே தெர்த்த ஓட்டம். திரன் ஆரீக்கண்களில் விப்பவியாவிறது. விப்பவியாவியாவும் முதலான ராஜா சிப்பந்திகளோடு தானும் ஒரு சிப்பந்தி

வாக வசூலாகக்கூட எவனத்த உபசரிப்பதில் பித் வரங்குவதே இல்லை.

இருமுகை கெட்டப் பட்டகாலிக தொத்துவிட்ட சங்கம் பதினெட்டுவரை ஆசிரியராகவே இருந்தான். குடும்பமும் பெருகிவிட்டது. கெட்டவர் ஆகாத மாய் பித்தரிக்குப் பண உதவி செய்ய மாமனாரும் மூக வரவில்லை.

கமத்தனார் தன் பெரிய பணக்காரராக இருக்கிறார். அவரிடம் சென்று உதவி பெற்று என்ன என்று நினைத்தான் மதரம், மூக கெட்ட சிவந்திரன் பெல்லாம் மதரம் மூடகட எட்டி வைத்துவிட்டு, சரவணனுக்கு அது இட்டமில்லை. தான் வீரட்டி விட்ட தம்பியிடம் உதவி பெற அவனுக்கு கெட்ட மாக இருந்தது.

அனுகூலம்

ஒரு காலம் என் சங்கத்துக்கு ஒரு தபாக வந்தது. அதில் ஆசிரியர் குரங்கு ஒரு செரும் ஒரு சிறு கடிதமும் இருந்தன.

"படிப்பைக் காட்டிலும் உழைப்புக்குத் தான் பெருமை அதிகம். உழைப்பும் படிப்பும் சேர்த்தால் வாழ்க்கை போன்றுக்கு மனம் சந்தியது போலப் பரிமார்க்கும். போதனுமூத ஆசிரியராக ஆகிவிட்ட தங்களுக்கு இதை என் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய தில்லை. எருங்காவ சந்திக்களுக்கு உழைப்பின்பெருமைமையப் புலட்டும் ஆசிரியரானதங்களுக்கு என்னுடைய இதைச் சிறு தொகையை அன்புக் காணிக்கையாக அனுப்பி வீருக்கி மோம்" என்று எழுதியிருந்தது. அதைப் படித்த சங்கன்க் உன்னம் தம்பியின் பெருமைமையும், சட்டுப் படிப்பினும் தனக்கு உண்டான சிறுமைமையும் என்னிப் பொருமியது.

படித்துப் பாருங்கள்!

பித் தந்திரமே ஒரு சித்திரம்

பிரதானபுர பாலையின் உன்ன பதிதரம் தழையும் இதே தூக் தமிழ்க் மொழி மொழிக் கட்டி இருந்தான் மூகம் தடையாலும். சேந்த மல்லம் ஸ்ரீ சேருகு பிரம்மேந்திர அவதார சங்கவதி வையின்கிச் சிங்பர் ஸ்ரீ சேந்திரசேத வையின்கிச் கட்டிக்கு இவர்க இத்த தூகிப் பொம்மை வெங்காஜிதரம் மொழி மொழித்து வெளிவிட்டுக்கார். தமிழ் காட்டியமேயே சேலம் ஸ்ரீமாமரைச் சேந்திர சேந்திர மகனந்திரதரம் சேருகு தந்திரமேயே பாலையுடைய ஆலயம் இருக்கிறது. உய்த்த இதே பதி மாரிக் தூத்துக் ஸ்ரீ தூக்குகு வகுசி கையகாடி பிரதி பதி கையகாடிப் வையின்கி வறங்கியின ஸ்ரீமாமம் மூகம் பக்கத்தா அங்காக்கிவந்தது.

உய்த்த வசித்ததில் அப்பெருக்கும் 350 பக்கங்கள் கெண்ட இதே தூக்க கிள ரு. 4. கிளக்கு மிக்கம்: ஸ்ரீ சேந்திரசேத வையின்கி, சேந்திர மல்லம், சேலம் ஸ்ரீமாம; ஸ்ரீ வெங்காஜிதரம், பொம்மை, திருச்சி; ஸ்ரீ சங்கார சேலம் திவகம், 30, வெங்காஜிதரம், புரவையகம், சென்னை.

This Moon Is True

பிரதானபுர உய்த்த பொருத்தம். ஆசிரியம் அது என் பத்திரத்திலிருந்தான் அவரோ பொத்த மூகமும்! அப்படிப் பொயே, பத காட்டியல் கைகல இத்த உய்த்த குடும்பப் பொக்கம் பன் பதித்து பொத்தவதால் என் பொரும அக்கலயின் சித்கம்ப உணர்ந்த பொத்து இருக்க. அதுக் மூகம் மூகம்க் கையாங்கம் கெண்டு, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினருட்க வாழ்த்த, கையாங்கப் பதித்து உய்த்துப் பொக்கம், தகைக் சமுதாயத்தில் எங்கைய அன்பு பெய்காலும், சேக்கிலயம் கெட்டிருக்க வேண்டும்! பத காட்டியல் கையித் சத்திர ஆசிரியருக்கால் இவ் வைய இடைவூதவிலையும், வெற்றிகரமாகச் சமா வித்திருக்க மூகமும்!

இப்படிப்பட்ட அருக் கையிரோதின் ஒருத்தி ல்க் அதுபத வாழ்க்கையை ஒரு வையாங்கமாய் கையாங்க இத்தவாசில்கி திட்டியிருக்கிறது.

பாலயிக்குச் சிறு வைய மூதனே பாத காட் டியல் கையித் ஆலம் உண்டாக்கிவந்தது. பதகு வரோ ஒரு குக்கிராமத்தில் வசிக்கும் கட்டுவ ளுடிக் பத காட்டியல் பதிக்கிக்கு. இக் சமயத் தில் சாதக் குக்கிவந்தது. இத்த சாதக் அல்க் வாழ்க்கை கையத்திக்குக் குக்கிராமக் இருக்கும் போக் தோத்துவந்தது. உடனே சாத கிளத் திரவம் புக்கி விட்டு, கையித் மோகம் கெண்டு, கையித் தன் வாழ்க்கைமையச் சமாப் பித்து கிருக்கிவ.

கதை தமிழ்காட்டியல் குக்கிராம கெண்டு மொரு வையாங்கமாய்க் கெண்டிவது. இக்கதை எழுதிய ஆசிரியமயம் உய் குடும்பத்தில் பதித்த பத காட்டியலத்தில் ஆலம் கெண்டு பதித்து, உன்ன அங்கும்கித் ஆய் பதப் பெத்தார். ஆகால்க், உன்னத்தில் பிரகாசிக்கும் உன்னம் ஸ்ரீமாமம் இக்கதை கங்கு எழுதியுட் டிருக்கிறது.

ஆசிரியம்: ஸ்ரீமதி மிருணாவின வாரதரபாய்; பிரதானம்: Maridian Books Ltd., 8, Garrick St., London W. C. 2. கிள: 18 கிள்கித் 8 பெக்கம்.

உய்த்த உதேகம்

கேந்திர மகன்க் சேந்திரமோ உய்த்தென் கிரோ, அய் வாழ்க்கையில் சிவந்த குக்கிராமன சிவந்திரகிரோ, கையாங்கு கட்டும்கம், உய்த்த மகன்கிரோ புதிதான அல்க்; உய்த்த மொழி கல்க் கையித் அவதாரப் பதித் வெளிவந்திருக் கிவதான.

மகன்கிரோ வாழ்க்கைச் சம்பவகிலை ஆகா ஸ்ரீமாமக் அறித்து, பன் தூக்கன்கிருக்கும் அல்கு மைய கா: சேந்திரத்திலிருக்கும் தொருத்த, கையித் தமிழில் இத்தவில்க் கெடுக்கப்பட்டிருக் கிவதான. படிப்பதற்குச் சையாங்கமாய்க் உருக்கமாய்க் இருக்கிறது. இதே தூகி மூக புதிய மூகவதி எந்தே உய்த்தெண்டும். மகத் மாலிக் கெடுக்கம்கையிலும் அது பொத்திரகையிலும் கையாங்க உய்த்து அறித்து கெடுக்க இத்தவில்க் பெரிதும் உதவியா வீருக்கும், இவத்திரவல்க்: கே. என். குப்பராதன்க்; பிரதானம்: அதுத கிள யம் கிமிட்டெட், தேனும்பெட்டை, சென்னை - 18. கிள: ரு. 6-6-6.

பாண்டியன் இன்ஃப்யூரன்ஸ்

கம்பெனி லிமிடெட்

(இந்தியாவில் ஸ்தாபிதம்: 1893)

தலைமை ஆபீஸ்: மதுரை

சிறந்த சேவை செய்து வருகிறது

நெருப்பு, கப்பல், மோட்டார், விபத்து

முதலிய எல்லா இன்ஃப்யூரன்ஸ் திட்டங்கள்

மொத்த ஆஸ்திகள் — ரூ. 95,00,000

இளைகள்: பம்பாய், கல்கத்தா, டெல்லி, சென்னை, தாகுபுரி, திருவனந்தபுரம், பெங்களூர், கோயம்புத்தூர்.

டால்மியா சிமெண்ட்

000

டால்மியா சிமெண்ட் தீண்டகால உழைப்புக்கும், மிக நேர்த்தியான சக்திக்கும் பிரசித்தி பெற்றது. மிகப் பெரிய கிரப்பாசைத் திட்டங்கள், ஆராய்ச்சி நிலையங்கள், ரஸ்தாக்கள், பாவங்கள், ஆஸ்பத்திரிகள், பள்ளிக்கூட கட்டிடங்கள், வீடுகள் முதலியன நிர்மாணிப்பதில் டால்மியா சிமெண்ட் மிகப் பெரிய அளவில் தற்போது உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது.

டால்மியா சிமெண்ட்டு கட்டப்பட்டவைகள் மிக அழகான தோற்றமளிக்கிறது: தீண்ட நாட்டின் திகத்து உழைக்கிறது.

எமது இதர பெந்த தயாரிப்புகள்:

கிராக்டரீஸ் - ஸாஸிடரி சாமான்கள் - கீயின்பேசர்ஸ்ரு
சிமெண்ட் காக்ஷீட் குழாய்கள் - இன்ஸுலேட்டர்கள் - ரஸ
ஜாகுகள் - ஸ்டேன்லேவ் பைப்புகள் (பாதாள எக்ஸ்டெக்ட்கேந்த)

000

டால்மியா சிமெண்ட் (பாரத்) லிமிடெட்

டால்மியாபுரம் - திருச்சி

ALAN

இருமனும் முச்சுத் திணரலுமுடைய ஆஸ்திரேலியா, பிரேங்கைட்டிஸ் 3 நிமிஷங்களில் ஒழியும்

உங்களுக்கு ஆஸ்திரேலியா அல்லது பிரேங்கைட்டிஸ் மிகக் கடுமையான, முச்சுத் திணறி, தாக்கமின்றி தவிர்க்கத்தக்கதா? உங்கள் வியாதி எவ்வளவு தான்பட்டதாயினும் சரி, மெண்டாகோ (Mendaco) புதிய நவீனக்கைகளிலும், மயக்க மருத்து, புனை, இஞ்செக்ஷன், ஆடமைன் ஒன்றும் தெவையவில்லை. குடியிருந் இருந்து மெண்டாகோ (Mendaco) எவ்வளவுகூடு பேரளவுத் துடன் உட்கொள்வதுடன் போதும். மெண்டாகோ (Mendaco) சத்தத்தால் பரவி எவ்வளவு திடுக்கிடும் திணரலுமுடைய காணமான கைக்கைக் காத்தது அகற்றி, கை சத்தை உதவாக்கி, நுகர்வோர் மீது கூடுதல்திரை யார் செய்யும். சிக்ரெத்தின் இளமையும், வலுவும் போதுவதில்

இரண்டு வகுப்புகளாக ஆஸ்திரேலியா இல்லை

மீ. ஜே. ஆர். என்.பி. 40 பவுண்டு குவாபத்து, இருமனும் திணரலும் போதி இரவிலும் தாக்கத்தைக் கலைத்து, முடிவில் சாவையோ எதிர் பார்த்திருக்காது. மெண்டாகோ (Mendaco) முதல் இரவியோ ஆஸ்திரேலியை நினைத்தி யது- பின்னர் நோய் வரவே யில்லை.

பணம் வரல் உத்தரவாதம்

மெண்டாகோ (Mendaco) முதல் டொனெ ஆஸ்திரேலியின் விளைவுகளை ஒழிக்க இவ்வகையுடன் உதவுகிறது. பணம் இவ்வகையால், காலியோ மீது உதவித் திருப்பி, முழு விளைவையும் நினைப்ப

Mendaco

மெண்டாகோ பாதுகாப்பு.

★ ஆஸ்திரேலியா ★ பிரேங்கைட்டிஸ் ★ குளிர் ஈரம் இளமையை ஒழிக்கிறது

கோதாக்கர் கல்வய மார்க்குக்கள் வரம்பி எம். ஏ. பரீட்சையில் தேறினார். அவனு டைய நண்பர்கள், உதாரா உதவினர்கள், பழக்கப்பட்டவர்கள், கல்துரீப் பேராசிரி யர்கள் ஆகியவர்களிடமிருந்தெல்லாம் அவ னுக்கு வாழ்த்துச் செய்திகள் வந்து குவித்தன. அவன் மேலும் படிக்க விரும்பினான். ஆனால் அவனுடைய சித்தப்பாவுக்கு வேலை மாற்ற லாகியிருந்த ஊர் அவ்வளவு பெரிதல்ல. மேல் படிப்புக்கான வசதிகளும் அங்கே இல்லை. அதுபற்றும் அல்லா அறையில் பெரிய இடை யூறும் வேறு இருந்தது. அவனுக்கோ அவனு டைய சித்தப்பாவுக்கோ அவன் மேலே படிக்கவைக்கக் கூடிய வசதிகளோ வழி களோ இல்லை. எனவே, மேலே படிக்க வேண்டும் என்று ஆசை யிருக்கும் அவன் அந்த அடக்கிக்கொண்ட வேண்டியதாயிற்று.

அந்தையும் தவிர எவ்வளவு சீக்கிரம் முடி யுமோ, எவ்வளவு சீக்கிரம் பணக்காரனுடப் பாடுபட வேண்டும் என்று ஆசை வேறு கதாக்கரீஇருதலத் தில் தவிரமா யிருந் தது. கதையல் வேலை செய்து தந்தைக்கு உதவி செய்யும் மனோரமா அவ ப் பார்த்த அந்தே அவனுடைய இருத யத்திலே, தான் பணக்காரனுடைய வேண்டும் என்று எண்ணும் வேலுள் தித் தனிக் கிட்டும் கிளைக்கத் தொடங் கியது. அவனுடைய உணர்வு முடிவதையு ம் ஒரே எண்ணம் தான் அடைத்துக் கொண்டிருந்தது. மட்டும் கண்டி கான குரப்புகள் சேர்ந்து மனோரமா

வின் காலடிகளில் கொண்டு போய் நாம் கொட்டி, முடிவாதா? அவன் அவனுடைய அந்தக் கொடும் ஏழைமைத் தனியிலிருந்து விடுவிக்க வந்தால் முடியாதா? இந்த எண்ணத்தைத் தவிர வேறு எல் லிதயை எண்ணமுன் அவனுடைய உணர் தில் இடம் பெறவில்லை. இளைஞர்கள் எப் போழுதமே வஞ்சகாலத்திய வாழ்வில் வாழத்த சம்பிக்கை உணர்வர்களாக, உற்சாக மும் உணர்ச்சியும் ஒருங்கே அமைவப் பெற்ற வர்களாக இருப்பவர்கள். இளமை என்னும் சொல்லுக்கே உற்சாகம், உணர்ச்சி, நம் பிக்கை என்று பொருள் சொன்னாலும் தரும். இளைஞர்களின் இருதயத்திலே எழும் ஆசை களுக்கு எவ்விதமே இடையாது. அதோடு அவர்களுடைய நம்பிக்கைக்கும், உணர்ச்சி

க்கும், உற்சாகத்திற்கும், உணர்ச்சித் தித் திக்கும் ஆசைகளுக்கும் இளம் வயதி ஒருத்தி பக்கத் தனிக் கிற்றென என்னும் அவர்களு டைய உணர்ச்சியே எழும் அந்த அபூர்வ உத் தவகத்தையும் உற்சாகத்தையும் பற்றிக் கேட்கலா வேண்டும்? அம்மாதிரிச் சந்தர்ப் பங்களை ஆகாயத் தாமரை பறித்து வா என்று அந்த வாய்ப்புகளை ஏவிலும் கூடச் சிறிதும் சிமமின்றி வெகு கவப்பமாகக் காரி யத்தைச் சாதித்துக் கொண்டு வந்து விடுவார்கள. ஒத்தத விதலில் துரிதமாய் மிகுந்தக் கோவர்த்தன விரியாகத் தாக்கவேண்டுமா? அவர்கள் தயார், குரிய சந்திரக்கிரிப் பத் தாக உருட்டி விளைபட வேண்டுமா? அவர்களுக்கு அதுவும் ஒரு பொருட்டல்ல. வானத்தை வில்வாக வளைப்பதோ, மண்ணைக் கையெடுத்து திரிப்பதோ அவர்களுக்கு வெகு கவப்பம். இந்த உலகத்தில் பெண்களுக்காக ஆன் பிள்ளைகள் என்னதாம் செய்யவில்லை?

7. வாழ்க்கைப் பாதையிலே!

ஒவ்வொரு வாயி பனும் தன்னுடைய வாழ்க்கையைப்பற் றிய ஆசைக் கொட் டைக்கக் கட்டிக் கொண்டு தான் ஆகும் பித்தினர். ஆனால் கதாக்கர் ஆசைக் கொட்டை மிக மிகப் பவம் பொருத்தியதாக இருந்தது. அவ னுக்கு ஏற்பட்ட உற்சாகத் துக்குத் தலை கால் தெரிய வில்லை. முடிவுமா னும் ஒரே நாளில் அன்னி அன்னிக் கொடுத்தாலும் குதறவாத அள வற்ற பொருளை கட்டி விட வேண் டும் என்று அவன் மனக் கொட்டை

அப்போதே கட்டத் தொடங்கி விட்டான். அவனுடைய குறிக்கோளே பணத்தைப் போர் போராகக் குவித்து மனோரமாவின் மலரடிக்களில் கொண்டு போய்க் கொட்டி விட வேண்டும் என்பதுதான். அதற்கப்பற்றம் அவனுடைய கண்ணிலிருந்து பெருகும் அன்பு தலத்தை ஆசை திரும்பட்டும் பருக வேண் டும், பருக வேண்டும், பருகிக் கொண்டு இருக்க வேண்டும் என்பதுதான்.

அவன் மனோரமாயுக்காக முடியாத காரி யத்தைமும் முடித்து விட வேண்டும் என்று விரும்பினான். ஆனால்.....

மனோரமா அவனுடைய அன்புக் காணிக் கையை ஏற்றுக் கொள்வாள், மாட்டாளா? அவன் ஏற்றுக் கொள்ளச் சம்மதித்தாலும், தன் மானமே பெரிதென்று அகத்தையில்

மூண்டு வீடுக்கும் அவருடைய தம்பியார்
ராமனாக் அதற்குச் சம்பந்திக் வேண்டுமே!
அவர் என்ன சொல்வாரோ?

இது போன்ற எண்ணற்ற சந்தேகங்கள்
இடைவெடிகள் அவன் மனத்தினரில்
எழுந்தன, அவியெக் அங் எழுந்தன. போய்.
ஆனால் அடுத்த கணமே அந்தச் சந்தேகம்
எழுக்குச் சமாதானமும் ஏற்பட்டு வந்தது.
ஒரு அந்நிய அழித்த விட்டு இன்னொரு அந்நிய
மூன்றேறி வருவதுபோல. எனவே, அவன்
உணர்ந்திலே சந்தேகம், சமாதானம், சமா-
தானம். சந்தேகம் ஆயினால் மாரி மாரி உரு-
வெடுத்துக் கொண்டிருக்கிற விளையாடும்.

அன்று தனது புகழ் செல்வத்திற்காக
வந்த மனோரமா அவளிடம் என்ன சொன்-
னா? கடிதம் எழுதுவது சொன்னா? அந்நிய
வளர்? ஆக! அவன் குறையில்லாத என்ன
அன்பு! என்ன குறையு! அவன் கண்களில்
அன்பு தாண்டலுமாகக் கொண்டிருந்தது.
சொல்லில் அன்பு விளையாடிக் கொண்டிருந்-
தது. உடல் முழுவதும் அன்பு வெள்ளம் அந்நிய
மோதிக் கொண்டு ஓடிச் கொண்டிருந்தது.
அன்பு! அன்பு! அன்பு! அப்பொழுது
அவன் அப்பே உருவாகத்தான் திகழ்ந்தான்.

அப்படி வீடுக்குப்போவது அவன் உயர்
அன்புக் காணிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ள
மாட்டானா? அந்தக் காணிக்கையோடு
கூடவே கணமையும் அவன் ஏற்றுக் கொண்டு
விட்டான் எவ்வளவு விரைவாக வீடுக்கு?

இதுபோன்ற எண்ணம் செஞ்செல் மூலத்
தனது இவ்வியோ, அவருடைய நுட்பவோரு
சோமமும் குற்றிட்டு விட்டுவிடும். உடல் முழுவதும்
ஒருவித மின்பம் அந்நிய அருவியைப்
பாய்வதுபோன்ற உணர்ச்சி உண்டாகிவிடும்.
கூடவே கண்களில் அடக்கி அதை ஆசனமாகப்
செய்த குறுமுனியில் பணம் தனக்கு வந்த
விட்டது போலத் தோன்றும். 'கடிதம்
எழுதுவீர்கள் அவ்வளவு' என்று கேட்டுக்
கொண்டே மனோரமா அவருடைய மனக்
கண்களில் உயிர்பெற்று வந்த விடுவான்.

பணத்தைப் பெறும் குறியிலாகக் குறித்த
மனோரமாவில் காலடியினால் கொண்டு
போய்க் கொட்டாத வகையில், அவருக்குக்
கடிதம் எழுதத் தனக்கு உரிமையே இடை-
வாது என்று அவன் எண்ணி வீடுந்தான்.
இந்த எண்ணம் காரணமாகத்தான் எந்த
விளையோ தடைய கடிதம் எழுதவேண்டும்
என்ற ஆகா அவரை உத்தித் தன்மையும்,
அதை அடக்கிக் கொண்டு கடிதம் எழுதா-
மல் காவர்தாழ்த்தி வந்தான்.

மனோரமா அப்படி வீடுக்குள் எப்பதை
அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆகா
அவன் மனத்தை அணந்தேடுக்கும். ஆயினும்
அவன் அப்படி கடிதம் எழுதுவது? எழுதி-
னாலும் என்ன எழுதுவது? உணர்ச்சி வாய்-
பட்டுச் சிந்தித் சமயம் கடிதம் எழுதக்கூட
உட்காங்கித் விடுவான். என்? சில வரிகள்
எழுதிக்கூட விடுவான். அதற்கு மேல் என்ன

எழுதுவது என்று புரிவாமல் விழிப்பான்; தனி-
வாய்த் தனிப்பான். அப்பறம் அதற்குறையாக
எழுதிய அந்தக் கடிதத்தைத் தன்முன் துள்-
டாக் கிழித்துக் குப்பைக் கூடையில் எறித்து
விட்டு மனோரமாவிற்காகப் பணம் செல்-
பது அப்படி என்னும் சிந்தனையில் மூழ்கித்
தன் மூலிகையைக் குழப்பிக் கொண்டவன்.

பிம்பாய் பணத்தில் கரங்கம். எடுக்க
எடுக்க வந்துத கி! வந்துக்குச் சமாதான
இடம் என்று அவன் கண்களில் பட்டிருந்தான்.
மனிதன் மூன்றோடு வேண்டுமானாலும், பம்பாய்
தான் சரிவான இடம். அங்கே அதற்கான
மாரிக்கைகளுக்குக் குறைவே இல்லை. பணம்
பண்ணுவதற்குப் பம்பாயில் கிடைக்கும்
கொள்கியங்களைப் போல் வேறு எங்கும்
கிடைக்காத என்றுப் ஐயங்களைச் சொல்லிக்
கேட்டிருந்தான். எனவே, உணர்ந்தில்
ஆகா, கம்பிக்கை, ஆர்வம், உற்சாகம்,
உணர்ச்சி ஆயெவற்றை மூட்டை கட்டி
எடுத்துக் கொண்டு பணம் சம்பாதிப்பதற்-
காக வேண்டிய பணம் படைத்தவர்களை
வாழும் பம்பாய் கரைத்தான்.

பம்பாயில் சுதாசுக்குத் தெரிந்த கண்பன் ஒருவன், வேகு நாட்களாகவே இருந்து வந்தான். சுதாசு ரேரே அவன் அறையில் போய்தான் தங்கினான்.

கண்பனின் கிரிக்கெண்டு போன்ற அந்தச் சிறிய அறைகளைப் பார்த்ததும், அவன் உள்ளத்திலே, "இத்தனை பெரிய நகரம், இத்தனை பெரிய பெரிய வீடுகள்! இருந்தாலும் மனிதன் வாழ்வதற்குக் கைதியை அடைத்து வைத்திருக்கும் கூண்டுபோன்ற மட்டமான அறைகளா!" என்ற கேள்வி எழுந்தது. அத்துடன் தன் கந்திரமே பறி போய் விட்டது போன்ற உணர்ச்சியும் அவனை ஆட்கொண்டது.

அவன் பம்பாயில் தங்குவதற்கு வசதி செய்து கொண்டதும் முதல் காரியமாகப் பல இடங்களுக்கும் உத்தியோகத்துக்கு மனுப் போட்டான். அந்த மனுக்களுடன் அழகான நடைபில் எழுதப்பட்ட அநேக அந்தாட்கி பத்திரங்களும் சேர்த்து அனுப்பி வைத்தான். சர்க்கார் காரியாவடங்களுக்கும், தொழிற்சாலைகளுக்கும், பெரிய பெரிய வியாபாரக் கம்பெனிகளுக்கும் போய் வந்தான்.

அவன் படியேறிப் பாராத கட்டிடங்கள் இல்லை. பார்க்காத பெரிய மனிதர்கள் இல்லை. ஒரு தடவை உத்தியோகம் என்று ஒன்று பெயருக்குக் கிடைத்து விட்டால், அப்புறம் முன்னேற்றத்துக்கான வழி தேடிக்கொள்ளலாம் என்று அவன் எண்ணினான்.

பாசக் கம்பெனிகளுக்கும் போய் வந்தான்.

அந்த ஒரு போக்கெதற்குக் கருத்தும் கொண்டு அவன் உத்தியோகம் நேரும் முயற்சியில் கை கெடுமையாக இருப்பான்.

ஆனால் முன்னேறுவதற்கான மானக்கம், வாலிபர்கள்—அதற்கும், வாழ்க்கையில் அநிக மாக அடிபடாத வாலிபர்கள் சினைப்பது போல அவ்வளவு கவையாததில். இரண்டு தந்தம் என்ன வெள்ளையோ என்னாச் சொல்லுகிறது. உலகத்தில் புதுக்கு புதுப் பட்டர்கள் அகவலா, அதில் உண் கெட்ட கெட்டவனோ, சிறுமக்களோ தெரிய வரும்? காரியம் என்று இதற்கு விட்டால் ஐயங்கள் 'கா'ம் மூத்தி, 'கீ' மூத்தி' என்று போட்டி போட்டுக் கொண்டு தங்களை உத்தியோகத் துக்கு எடுத்துக் கொண்டு விடுவார்கள் என்று அவன் எண்ணினான். ஆனால் உலகம் அவனைப் போல் ஆரோக் கனக்கான மட்டுக் கனக்கான சதாரன்களைச் சித்திப் பெருகுப் படுத்தாமல், தன் போக்கில் மூன்றாதிக்க கொண்டிருக்கிறது. தன் போன்றோர்களைப் பத்திய சினைவே அதற்கு இரூப்பதிலும் என்பது அவனுக்கு அதுவரை தெரியவில்லை. காரியம் என்று இதற்குள் பித்தாக, தான் எண்ணிய எண்ணமும் வட்டியிலுக்குக் கொட்ட வட்டியும் வேறும் பிரதமமாயினால், என் பிரதமமில் ஆந்தரபதம என்பது அவ னுக்கு விளக்கத் தொடக்கியது.

அவன் அனுப்பி விடுத்த மனுக்களுக்கும் பதில்கள் ஒவ்வொன்றாக வரத் தொடங்கின. 'வேலை காண்பிக்க. வேறு குறும் அந்த கந்தாசத்திக்கு சேமிக்கப்பட்டு விட்டா. நீங்கள் கேட்கும் சம்பளம் ரொம்ப ரொம்ப அதிகம். உங்களைப் போன்ற நிதமமாளிகள் இத்தக் குறைந்த சம்பளத்துக்கு வேலை ஒப்புக் கொள்வதில் எங்களுக்குத் துணிகட விருப்பமில்லை. உங்களைப் போன்ற கவி சேவகர்களில் சித்தந்தரங்கள் எங்கள் காரிய வயத்துச் சிறிய உத்தியோகத்தை ஒப்புக் கொண்டு, வருக்கவந்தை வினாக்கிச் சொக் கதை காக்கக் கட்டோடு விருப்பமில்லை. அதனால் தங்களுக்குக் குறிப்பிட்ட உத்தி யோகத்தைத் தரமுடியாதது குறித்த வருத்த மிடுகும். இவ்வளவு படிப்புகளவர்கள் எங்கள் காரியவயத்துக்குத் தேவையாகில், காக்கக் சத்தியையோ பட்டம் பதவி பெற்ற வர்களை வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டு பார்த்திருக்கிறோம். எங்களுக்கு அவர்கள் வேலையில் திருப்பில்கில். எது கோணக் எழுத்தப் படித்தவர்களுக்குத் தியி அநிகம் ஆகிவிடுகிறது. எங்களுக்குப் பட்டம் பெற்ற வர்கள் தேவையாகில். காக்கக் கவனம யாதவரை விருப்பதும், தங்களுக்கு எங்கள் காரியவயத்தில் உத்தியோகம் தர முடியாதது குறித்த வருத்தமிடுகும்.'

இது போன்ற இவ்வும் சத்தியையோ கடிதங்கள் அவன் உத்தியோகத்துக்குச் சென்ற கொண்டிருந்த மனுக்களுக்கும் பதி வாக வந்து குவிக்கின. அதோடு போட்டி மனுக்களுக்குப் பதில் வராதவை அளந்தம்.

பதில்களைப் படிக்கப் படிக்க அவன் கை பித்தை விழித்து விட்டான். 'உலகத்துக்கு வேறு என்ன பொருள் தேவையோ, தேவையில்கையோ தெரியாது. ஆனால் சதாரன்கள் தேவையே இல்லை என்பதை அவன் சித்தான னாகத் தெரிந்து கொண்டான்.

அவன் செவ்வந்தர்கள், அதிகாரிகள், ஆபீஸர்கள் என்னோவரையும் அவர்கள் தெரித் தவர்களா இருந்தாலும் சரி, தெரியாதவர்களா இருந்தாலும் சரி, தானே தெரிச் சித்தித்துக் கேட்டு விடுவது என்று நிர்மாணித்துக் கொண்டான். தனது ஆளுகையாலான தேவம், செவ் மேனி, அழகிய குது குது வென்றிருக்கும் மூகம், கவர்க்கையான முகமடிக் தனக்கு உண் போகம் திறன் ஆபவந்தை தெரித் மூலம் பார்த்தால் அதற் குப் பலக் சத்தபாமக் போகத்து என்று அவன் எண்ணினான். ஆனால் பதமும் பதவி யும் படைத்தவர்களில் மூத்தரில் தன் பெய கரப் பதிய வைக்க அவன் சென்ற முயற்சிகள் அனைத்தும் பலன் தரவில்லை; கெட்டவர்களும்.

இரு காள் கதாள் ஒரு பெரிய மனிதரைச் சித்திக்கச் சென்றான். அவன் அவனை அவர மனி ரோத்துக்குமேல் காக்க வைத்த அவன் பொறுமையைச் சோதித்த பிதான் பேட்டி கொடுக்க இனாத்த. செவ்வகிடம் கொக்கி பதுப்பினார். அவன் அவரைக் காண அவ குடைய அமைத்துக்கொ துமுக்தான். அவனை ஒரு முறை சத இதக்கப் பார்த்த விட்டு, "கதாள் என்பது உக்கக் பெயர் தானே?" என்று கேட்டார் அவர்.

"ஆமாம்!"—கதாள் வெகு கால்கையாக இருக்கையிலும் பதில் சொன்னான்.

"காம்ப—சரி, காக்கக் சத்தாரை வத்திருக் கித்திக்க?" என்று கேட்ட அந்தச் செவ்வந்த குடைய அவன் வேறு எங்கோ இருந்தது.

"கா' என். ச. பா'க செத்திருக்கிறேன்... தக்கவிடம் வேலை....."

"ரொம்ப சரி!.....மேடம்! கா' அக்கே? வண்டி வந்து விட்டதா, கா'!.....சரி, அப் புதம் சொல்லுங்கள்! காக்கக் சத்தாரை வத்திருக்கிறேன்!" என்று மறுபடியும் அந்த செவ்வந்தத் திருப்பிக்கேட்டார் அவர்.

"எனக்குத் தீர ஒரு ஆகை....."

கதாள் பிதான் முடிப்பதற்குள்ளாகவே பிரமுகம் மறுபடியும், தமது வேலைக்காரனைக் கூப்பிட்டு, "மேடம்! வெவியானிக் கா', கா'!" என்று. பிதரு, ".....அப்பதம் சொல்லுங்கள். உக்கக் ஆகை எவ்வ ஆகை தான்!" என்று.

இத்த மனிதன் பித்தம் தங்கிக்கேதிலவனு விருப்பானே என்று எண்ணத் தோன்றியது கதாளுக்கு. 'போல் பொழுது இவ்வாத வன் இப்படி அவ்வளியாகத் தங்கிக் கூப் பிட்டு அனுப்புவானே?' என்று எண்ணி லும். இருந்தாலும், அவனுக்குக் காரியம் அல்லவா ஆக வேண்டும்! "அப்படியானால் கா' விடை பெற்றுக் கொள்கிறேன். அப்

புதுமை பெறுங்கள்! முதலில் உதரணம் செய்வதும் சரையில் டாக்டர் பவுடரை உடல் முழுவதும் தூவுங்கள். எத்தகைய புதுமை உணர்ச்சி அது அளிக்கும் தெரியுமா? மிகுந்த திண்டாட்டம் பெறுங்கள்! உடலில் உதரணமுள்ள இடங்களிலும் பவுடரை நன்றாக நடவிவிடுங்கள். அது பட்டைப்போல படர்ந்து எரிச்சல் வராமல் பாதுகாக்கிறது.

நீடித்த இனிமையுடன் இருங்கள்! சரையில் டாக்டர் பவுடரை தராதாரமாக அடிக்கடி உபயோகிப்பதுடன், அது சோலையில் ஸ்டைல் பெருவாழ்வு அளிக்கும் சாதனம் அழகுளிக்கும் காலை உணர்ச்சிக்கும் இதர இரத்த சகலியம்.

சார்மிஸ்
டாக்டர் பவுடர்
 மூலப்படுத்தும் மிகு ஜாமன நகுண முன்னது.

சுருக்கம் சந்திப்புகள்!
 டாக்டர் ஆரில் அண்டு போஸில் இவ்வாறாக சிகிச்சாண.
 த. பொ. தே. 1811, மய்யா-1
 மெய்யாசாலை!
 ஜி. கே. கலிங்கு கேட்
 110, அன்மய்யாசாலை தெரு, மெய்யா
 எஸ். தர்மராஜன்
 48, தாயகம் புத்த தெரு, மெய்யா
 தாயகம் மெய்யாசாலை என்டேரர்ஸ்
 புத்த தெரு.

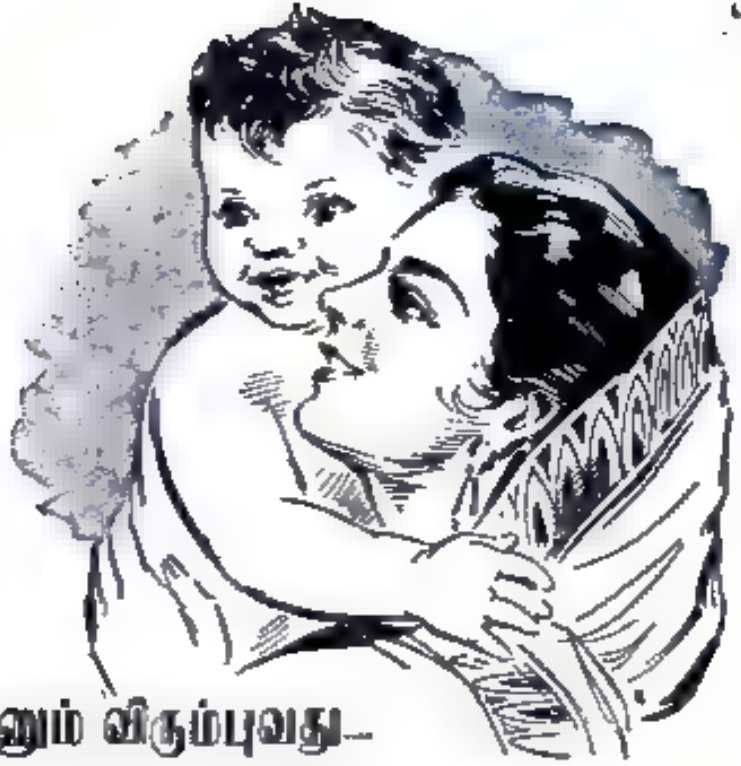
பைல் பீன்ஸ்

பைல் பீன்ஸ் உட்கொண்டால் குடும்பமெல்லாம் பெண்களாகவும் இருக்கக்கூடியதென்று உண்மையானது. பைல் பீன்ஸ் உட்கொண்டால் பெண்களாகவும் இருக்கக்கூடியதென்று உண்மையானது. பைல் பீன்ஸ் உட்கொண்டால் பெண்களாகவும் இருக்கக்கூடியதென்று உண்மையானது.

பைல் பீன்ஸ்
 குடும்பம் மெய்யாசாலை என்டேரர்ஸ்

அம்மாவும் நானும் விசும்புவது--

உயர்த்தியேன ருத்தநாளுடிகேத ஆவாக்கித் தன் கிப்பதிக் காவேத்தநவனாவ நென்கனம் தவரேக்கெட்டி, காவேடாளுவோ வாலும். என் தவரே அதர் விசும்புதத்திற் காவனம் அதிக் விடக்கினும், இரும்புத் தத்தெனும் ரேத்தி ருப்பேதவனும். விடக்கித் 'ந' ரேத்தந கேளுக்கித்த நாத வம்பத்தும், விடக்கித் 'டு' தகவ பதம் வாலுதத்தும், இரும் புத் தத்தெனம் இரத்த புக்கிக்கும், ரேத்தந.

தன் காவேடாளுவ விசும்புதத்திற் காவனம். அத ருக் கிவ்வதவிசும்புதடிக், கவிதிக் கிவ்வனம் கிடுகேத. மேனும் இதை கேக்கினவ தவரேக் ருக்கதம், பசுத்தகடம் காவேட ருக்கித்த. என் கேக்கினிடம் எக் கேகாருக் காவேடாளுவ விசும்புதினும். இத்த ஒரு விசும்புத்தித் தன் காவேடாளுவ தவரேனும், அவனம் ரேக்கனாத கி வக்கினும்.

LACTOGEN
ருத்தநாளுடிகேத்
தேத்த ஆவரம்.

எவ்வருகடவ இவ்வ காவேடாளுவ புக்கத்தாத பகவுக்கம். இத்த ஆவனிக் உவ்வருகடவ மேனாத வும், முரு விவர்த்தநதவும் எருது

தென்கினம் ரேகடக்கினம் (இத்தியா) விடக், தவரே மேட்டி 195, ரதரும், எந்த விவர்த்தித்த இக்கேத மேன்கிப் பவ் துக்கம்.

சுவரம்

விவரம்

*****

பாலும் மணம் ஒரு சிமிழும்கூடச் சம்பள விரும்பவில்லையே! அவன் அந்த யோசனைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தானே போழிய, யோசனைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க அவனுக்கு முடியவில்லை. "சும்மான் இந்த உலகம் மிக மிக யோசனாவான், மட்டமாவான்!" என்று அவன் மனத்துக்கு யோசிக்கொளும்.

அவன் அப்படி யோசனைகளில் ஆழ்ந்த வாதே கடத்த கொண்டிருந்த போழுது, வான விழியில் பலவிட வந்து கொண்டிருந்த சூரியன் தனதாய் கோக்கி இறங்கிக் கொண்டிருந்தான். தன் வான விழித்திர ஈரமாக களைக் காட்டி, உலகத்துக்கு ஒளி காட்டும் சூரியன் இருளியே மறைய முன்னேறிக் கொண்டிருந்தான். மண் வாயின் விழுந்த கொண்டிருந்த அரிதப் பொழுதியும் அவன் உலகத்துக்கு ஒளி அளித்துக் கொண்டிருந்தான். மறையும் பொழுதுதங்கட அவன் கதிரைக் கிழிச்செயும் மலர்ச்சியும் காட்டிச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தான். சிறகச் சிறகச் செக்கச் வானம் ஒளி மங்கிச் சிவமாகிச் சரிய இருக் குழந்தைமே விட்டது.

அதனுல் உலகத்துக்கு ஏன்? நிரம் நிரம் தாள் சூரியவந்தமணம் ஆகிறது! என்னுக்கிணிய காட்டுகளைக் காட்டியவாதே மாணிக் கதிரவன் மலையாரில் மறைகிறான். உலகம் இதுபோன்ற எத்தனையோ கணக் கற்ற சூரியவந்தமணங்களைக் கண்டிருக்கிறது. ஆனால் பொருளை எட்டுவதையே குறிச் சொனாகக் கொண்ட இந்த உலகம் அந்த இணிய காட்டுகைக் கண்டு ஏங்கிக் கதிர் திருக்கிறது? இவ்வாறு சூரியவந்தமணம் வம்

கையில் எத்தனை பொருளை கிரப்பி வீசிக் கிறது என்று தானே இந்த உலகம் கணக் கிடுகிறது? பணம் சம்பாதிப்பதையே குறிச் சொனாகக் கொண்ட இந்த உலகம் பகைப் பகை என்று பார்க்கிறது. இதைய இரவு என்றும் பார்க்கிறது. சூரியோதயத்தையே குறிப்பாகத் தமதத்தையோ கலைக் கொண்டு கோக்குவதிலும், வேலம் காலக் கண் கொண்டு தாள் கோக்குகிறது; மதிப்பிட்டு மதிக்கிறது.

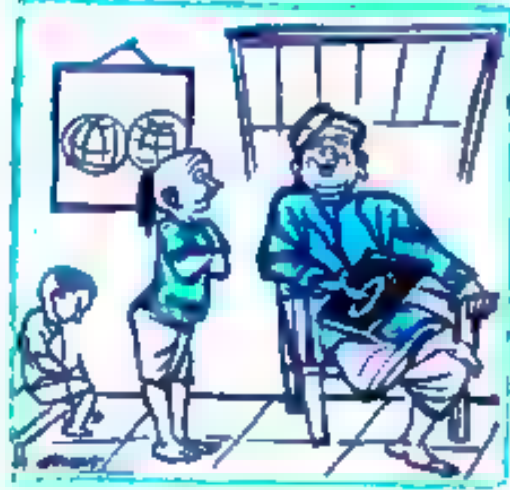
கதாள் என்னமாயே சென்றி வந்திலும் கிடுகியவாறு முன்னேறிக் கொண்டிருந்தான். அவனுக்கு விடு நிறும்ப வேண்டும் என்ற சித்தனையே எழுதியிருந்தான். எக்ருக இருட்டி விட்டது. ஈரங்களைக் கடம் அகி போக் கித்தென்றென்ற கொண்டிருந்தான். வெளிச் சோடிய மனத்துடன் கதாசனம் சென்ற கொண்டிருந்தான். அவன் உக்கரம் குவியலா விருத்தது. ஆனால் காலகண் மட்டும் தன் இக்காப்படி கடத்த கொண்டிருந்தான். அவன் கண்கள் நிரந்திருந்தான். ஆனால் அவன் கண்களுக்கு தன் தமே புலப்படவில்லை.

ஈரங்களைத் தவிர மட்டும் பல் பெண்கள் கண்களை கண்டு அவர்களைத் திக் கொண்ட விழியேயேயே விழி வைத்த வன் னாம் உட்காந்திருந்தான். பெண்களுக்கு இப்போது இருக்க வேண்டிய அச்சம், மடம், ஏனாம் பரிப்படி ஆபேவை அப் பெண்கள் இருக்கும் இடத்திலே தவ் காட்டியதாகத் தோன்றவில்லை. வகை வகையான ஆடை அலங்காரங்கள் செப்து கொண்டு வித்தித் தாள் வயதுகளை உடைய ஆண் பெண்கள் அங்கே கண்காட்சிப் பொருள்களாகக் காட்டு அளித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

அவர்கள் முகத்தையப் பார்த்ததமேதான் அவர்கள் வாழ்க்கையில் வழிதவறியவர்க ளாகத் தாள் இருக்க வேண்டும் என்பதை உணர்ந்த கொண்டார்கள். வழி தவறி விட்ட வர்களில் முகத்திம், வழி தவறி விட்டார்கள் என்பது தெளிவாக எழுதி ஒட்டியிருக்கும் போதும் என்று எண்ணினான் அவன். ஏனெனில் அம்மாதிரியானவர்களைக் கண்ட தும் புரிந்த கொண்டவதில் பொதுவாகக் கண்கள் தவறு இழப்பதிலும் பல்வகை?

"வக் இங்கே எங்கே வந்தேன்?"—இதை எண்ணியபோழுது அவனுக்கு எய்தியவற்ற வேட்கம் உண்டாயிற்று. அகத்த தொட்டித் தாற் போலவே, "என்மே இங்கே வந்தாவது பார்த்து விட்டார்கள்..." என்ற எண்ணம் எழுந்தது. உடனே அவன் முகத்திலே வருத்தமும் வேதனையும் குமிழிவிட்டன.

அங்கிருந்து ஓடி விடுவது என்று முடிவு செப்தது அவன் ஓடவும் தயாராகி விட்டான். கொஞ்ச தூரம் சென்றதும் அவன் தற் சேயலாகப் பரமனத்தரைக் கதித்தான். அவரைப் பார்த்ததும் அவனுக்குத் திகைப்பு ஏற்பட்டது. "இந்தக் கிழவரும் கூட..." என்ற எண்ணம் எழுந்த அவனை இங்கும் திகைத்துத் திக்பிரமை அடைப வைத்தது.

"ஈரனுக்குப் கிழே காம்பி; காம்புக் குப் கிழே ஈரனுக்கிணிய."
"காம்புக்குப் கிழே ஈரனுக்கிணிய என்ற எப்படிச் சொன்னிருக்கிறாய்?"
"அப்படி இருந்தால் நீங்கள் எதைக் காட்டுகிறீர்கள் போது அறந்தானே போட்டிருக்கிறீர்கள்!"

“ஏன், சுதாகர்! என்னைத் தெரிவித்தார்!” என்று ஒரு கேள்வியைக் கேட்டுப் பரமான்சுத் அவனை மேலும் திகைக்க வைத்தார்.

“தெரியாமல் என்ன? நீங்கள் சாமலாவின் வீட்டுக்கு வந்திருந்தீர்கள் அல்லவா?”

“ஓ எப்பொழுதப்பா பம்பாய்க்கு வந்தாய்?”—பரமான்சுத் அன்பும் ஆதரவும் பொங்கக் கேட்டார்.

“கொஞ்ச நாட்கள்தான் ஆயிற்று. தாங்கள் சொக்கியிருக்கிறீர்கள்?” என்று குசலப் பிரசனம் விசாரித்தான் சுதாகர்.

பரமான்சுதரைப் பவர் அங்கே அதிர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை அங்கே நின்று கொண்டிருந்த சிறிது நேரத்துக்குள் சுதாகர் கண்டு கொண்டான். அவரைப் பார்த்து, “நான் காசும், வணக்கமும், சொக்கியமா? எங்கே இந்தப் பக்கம்?” என்று கேட்டுப் போகாத வர்கள் இவ்விதமேதே சொல்லியிடலாம்.

“எங்கே அப்பா தங்கி யிருக்கிறாய்?” என்று கேட்டார் பரமான்சுத்.

“ஒரு கண்பன் வீட்டில் தங்கியிருக்கிறேன்!” என்றான் சுதாகர்.

“அவனை அழைத்து வரவில்லையா?” என்று கேட்டார் பரமான்சுத்.

அதைக்கேட்ட சுதாகரை வேட்டம் குழிந்து கொண்டது. எவ்வித வேக்கறும் இன்றி எதுவும் யோசிக்காமல் அவன் இந்தப் பக்கம் எங்கே வந்து சென்றான்? அவன் பரமான்சுதரிடம் எல்லாவற்றையும் விவரமாகத் தெனிலாகச் சொல்லி விட்டேன்மென்று என்று எண்ணினான். ஆனால் அவன் கா எழும்பவில்லை.

பரமான்சுத் அவனுடைய பதிவாக்கைக் காத்திருக்க வில்லை. “இந்த உலகத்தைப் பார்த்தாயா? சரித்திரங்களும் இதிகாச புராணங்களும் காலியங்கனும் சத்புத்தரெனின் கதைகள் மட்டுமே தானே கூறுகின்றன! ஆனால் பாவமே உருவான கனது இந்த உலகம். அரிதக் சத்புக் கரணெனின் இந்தச் சகோதரனை எந்த சிவியில் வைத்திருக்கிறது. பார்த்தாயா?” என்று கேட்டார்.

அழுக்தும் இழக்கும் சிதைந்த சூழ்நிலையில் அதிவு சிதைந்த பரிசுத்தமான சொற்களைக் கேட்ட சுதாகருக்கு வியப்பு மேலிட்டது. அவன் வாய் திறந்து ஒன்றும் பேசவில்லை. திகைப் புண்ட மிதித்தவன்போல் பிரமித்துப்போய் வாய் அடைத்து நின்றான்.

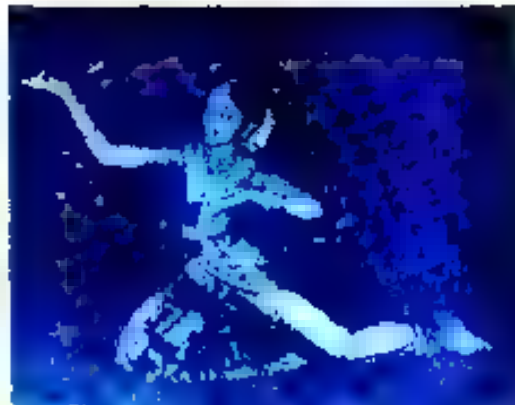
“ஆமாம், ஓ ஏதாவது உத்தியோக விஷயமாகப் பம்பாய்க்கு வந்திருக்கிறாயா, என்ன?” என்று கேட்டார் பரமான்சுத்.

“ஆமாம்!”

“எங்கேயாவது உனக்கு உத்தியோகம் கிடைத்துவிட்டதோ?”

“இல்லையே!” எங்குமே கிடைக்கவில்லை! இந்த உலகத்துக்கு நான் தேவையே இல்லை போயிருக்கிறது!”—சுதாகர் கம்மிகை விழ்த்து ஒடித்த குரலில் கூறினான்.

“ஆன்கள் கொன்றை யடிக்க வேண்டும். பெண்கள் கொன்றை போகவேண்டும். இவற்

தினமூக்கம் பரிமாறவும் எழுண்டி டி. ஆர். சேங்கதாசன் அவர்கள் மூலம் ஆ. சுதாகர் பரமான்சுதர அங்கேதாம் 5-7-53ல் தஞ்சை சாமதாசன் செட்டியார் ஹாஸில் சிறப்பாக நடத்திவந்தது. விதவாள்சனும் சனிகளையும் பொது ஜனங்களும் வந்து ஆசைத்தந்தார்கள்.

கைத் தவிர உயிர் வாழ வேறு என்ன வழி யிருக்கிறது?” என்றார் பரமான்சுத்.

அவர் எப்பொழுதுமே சிரித்த முகமா யிருப்பவர். ஆனால் அந்த வாக்கியத்தைக் கூறும்பொழுது அவருடைய உள்மனத்தை வேதனை பிழிந்தெடுத்தது; முகத்திலே வருத்தம் படர்ந்தது.

இதே சமயம் நிகழ்கின்ற ஒரு புதிய ஆசாமி வந்து மெதுவான குரலில், “வேறு வழியாகப் போங்கள், இந்தப் பக்கத்தில் நான்கு சோதாக்கள் கையில் கத்தியுடன் சிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்!” என்று பரமான்சுதரிடம் சொன்னான்.

அதைக் கேட்ட பரமான்சுதரின் கண்கள் பளிச்சிட்டன. அடுத்த சிமிஷமே, “சுதாகர்! இந்தப் பக்கமாகவா?” என்று.

பக்கத்திலேயே ஒரு சத்து இருந்தது. அரிதச் சத்தில் ஓரே இருட்டாக இருந்தது. பரமான்சுதரும் சுதாகரும் அந்த இருள் குழித்த சத்தில் வழியே நடக்கலானார்கள்.

“சுதாகர்! பம்பாய்க்கே! இதுதான் யம்புரி, கரகலோகம். இதைப் பாராயம் சொர்க்கத்தைப் பார்த்த முடியாது. நட!” என்றார் பரமான்சுத்.

இரண்டு பேரும் பேராமல் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கனர். சுதாகருக்கு ஏற்பட்ட ஆச்சரியத்துக்கு ஓர் எல்லைவில்லை. என்ன நடக்கப் போகிறது என்று அவனுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. அவனுடைய உள்மனம் தென்பிழிந்து விட்டது. அவன் பரமான்சுதருக்குப் பின்னால் காத்தம்போல் கவரப் பட்டுச் சென்றான். இருள் குழித்த அகத்தப் பாதையில் அவன் இருதயம் ‘திடீ திடீ’ என்று அடித்துக் கொண்டது.

பரமான்சுத் கம்பிரமே உருவாகக் காட்டு அளித்தவாறு அவனுக்கு வழி காட்டியாக முன்னேறிக் கொண்டிருந்தார். (தொடரும்)

அழகின் ஆதாரம் உங்கள் சருமம் தான்

உங்கள் வதனத்திற்கு
பாதுகாப்பும், அழகும்
அளிப்புகள்

கெம்பம், குளிர், சூன், வறட்சி,
கெயிலி, புழுதி இவைகளிலிருந்து
தான் எம் ஈட்டின் உருவம் ஒரு
மிகுந்த உபயோகத்திற்கான
கேள்வியும், மிகவுயரியதோகான
கிடைப்பிலிருந்து உங்கள் ஒரு
மிகுந்த பாதுகாப்பு அழகுபடுத்த
தருவதற்கென்றே ஹிமாலயா
புக்கெ ஸ்னோ பரதநியேகமாக
தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதை
இவ்வாறு உபயோகித்த உங்கள்
ஒருமுகத்தை மேன்மையாகவும்
தெளிவாகவும் காத்துக்கொள்
கும்படி. பென்ட் பூக்கெவை
தற்குறிய அந்த உபயோகத்தி
லிருந்து பிரயோகிக்கவும், உங்கள்
அதன் அருமைதன்மையும் மிகுமய
வீடுகள்.

**ஹிமாலயா புக்கெ
ஸ்னோ**

இந்த நுகர்வோடு சேர்த்துள்ள கிராமியத்தில் தயாரியு

HUN 850 TM

இந்த நுகர்வோடு சேர்த்துள்ள கிராமியத்தில் தயாரியு

—சீந்திரன்—

முத்தையன் மனஸ்ப் போட்டுத் தேய்ப்பது போல அது ஓடித்தது.

"அதோ பரீ முக்கியவாத்த மேலேயே!" என்று ஓட்டுக்கு மத்தியில் கையை கீட்டான்.

தாது எடுக்கும் கைகளை எடுக்காமல் அந்த மெழை கட்டிக் கட்டிய இசைகளை கைமாலப் பர்த்தேன். கைமாலையில் மரக்கனிக் சிறுக்க கைமாலையி் குட்டையாலையி் தேய்ந்தவதைப் பர்த்தேன். அந்த நிலை ஒரு சிறு மட்டும் வித்திரியைத் தெய்ந்தது. அதன் மூலம் போல ஒரு மரக் கிணியில் சிறு.

"எனக்கு வரும் தெய்விக் கிணியே" என்று சொன்னான்.

"மெழையான எழுத்துகளை கைமாலில் உக் கைமாலே போல. இப்போதுதான் பிறக்கும் போதே முத்தையன் கைகளைப் போட்டுத் தேய்ந்து பிறக்கிறான். கை கட்டிக் கைமாலப் பர்த்தேன். கைமாலையில் மரக்கனிக் சிறுக்க கைமாலையி் குட்டையாலையி் தேய்ந்தவதைப் பர்த்தேன். அந்த நிலை ஒரு சிறு மட்டும் வித்திரியைத் தெய்ந்தது. அதன் மூலம் போல ஒரு மரக் கிணியில் சிறு.

"என் மீண்டும் ஒரு முறை கிட்டிப் பர்த்தேன். சிறுக்க தனி போது முத்தையன் கைமாலில்.

"அது வேறும் சிறுக்கவே! அந்தபோல் மேலே என்று சொல்லுகிறேன்!" என்று முத்தையன் பர்த்திக் கேட்டேன்.

"ஆகும், நீ சொல்லுவதும் உத்தமமாக. மேலே இப்போதுதான் வேறும் சிறுக்கதான் போய் கிட்டிக். அந்த அமைதியைப் இருக்கிறேன்! என்மே பித்த மனத்தின் கிணியில் கைமாலையி் குட்டையாலையி் தேய்ந்தவதைப் பர்த்தேன். அந்த நிலை ஒரு சிறு மட்டும் வித்திரியைத் தெய்ந்தது. அதன் மூலம் போல ஒரு மரக் கிணியில் சிறு.

அந்த நிலை ஒரு சிறு மட்டும் வித்திரியைத் தெய்ந்தது. அதன் மூலம் போல ஒரு மரக் கிணியில் சிறு.

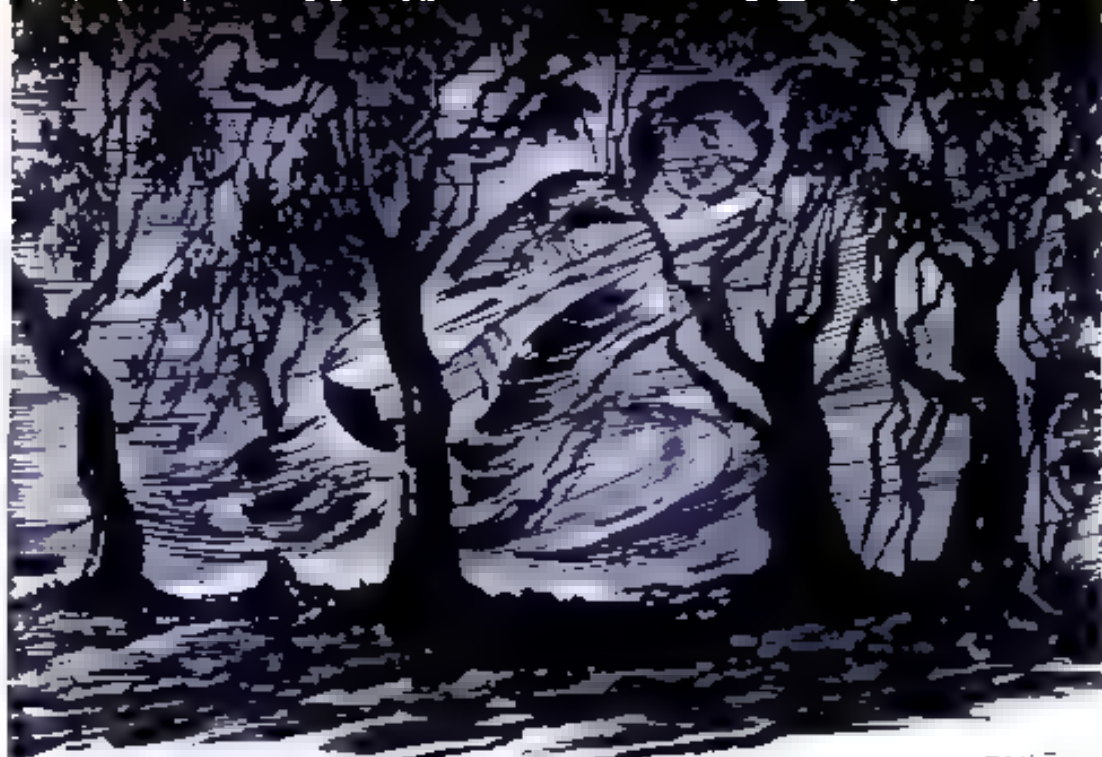
அந்த நிலை ஒரு சிறு மட்டும் வித்திரியைத் தெய்ந்தது. அதன் மூலம் போல ஒரு மரக் கிணியில் சிறு.

"என் மீண்டும் ஒரு முறை கிட்டிப் பர்த்தேன். சிறுக்க தனி போது முத்தையன் கைமாலில்.

"அது வேறும் சிறுக்கவே! அந்தபோல் மேலே என்று சொல்லுகிறேன்!" என்று முத்தையன் பர்த்திக் கேட்டேன்.

"ஆகும், நீ சொல்லுவதும் உத்தமமாக. மேலே இப்போதுதான் வேறும் சிறுக்கதான் போய் கிட்டிக். அந்த அமைதியைப் இருக்கிறேன்! என்மே பித்த மனத்தின் கிணியில் கைமாலையி் குட்டையாலையி் தேய்ந்தவதைப் பர்த்தேன். அந்த நிலை ஒரு சிறு மட்டும் வித்திரியைத் தெய்ந்தது. அதன் மூலம் போல ஒரு மரக் கிணியில் சிறு.

அந்த மென் தாள் அணிந்திருந்த ஈரப் புடையை ஒரு தாள் ஒழுகியபொழுதில் கொண்டு அந்த மோட்டில் படிவின் வகைத் தொகைப் போட்டுக் கொண்டு செல்லுவதாக உட்கார்ந்தார். பிறகு கைதாலைக் கொண்டு ஓடிப்போனார்.

இதற்குள் எந்தவிதமான காரணத்தாலும் அந்த இடத்தில் காட்டுக்கு முக்கியமான ஒரு மரம் கொண்டு வந்திருந்தது. அது இந்தக் காட்டில் மிகவும் அருமையான மரம் என்று கருதப்பட்டது. அந்த மரத்தின் கீழே புகைப்படம் எடுத்தார்கள். அந்த மரத்தின் கீழே புகைப்படம் எடுத்தார்கள். அந்த மரத்தின் கீழே புகைப்படம் எடுத்தார்கள்.

அந்த மரம் தற்போது மிகவும் அருமையான மரம் என்று கருதப்பட்டது. அந்த மரத்தின் கீழே புகைப்படம் எடுத்தார்கள். அந்த மரத்தின் கீழே புகைப்படம் எடுத்தார்கள். அந்த மரத்தின் கீழே புகைப்படம் எடுத்தார்கள்.

அந்த மரம் தற்போது மிகவும் அருமையான மரம் என்று கருதப்பட்டது. அந்த மரத்தின் கீழே புகைப்படம் எடுத்தார்கள். அந்த மரத்தின் கீழே புகைப்படம் எடுத்தார்கள். அந்த மரத்தின் கீழே புகைப்படம் எடுத்தார்கள்.

மேலும் ஒரு மரம் காட்டில் இருந்தது. அந்த மரத்தின் கீழே புகைப்படம் எடுத்தார்கள். அந்த மரத்தின் கீழே புகைப்படம் எடுத்தார்கள். அந்த மரத்தின் கீழே புகைப்படம் எடுத்தார்கள்.

மேலும் ஒரு மரம் காட்டில் இருந்தது. அந்த மரத்தின் கீழே புகைப்படம் எடுத்தார்கள். அந்த மரத்தின் கீழே புகைப்படம் எடுத்தார்கள். அந்த மரத்தின் கீழே புகைப்படம் எடுத்தார்கள்.

மேலும் ஒரு மரம் காட்டில் இருந்தது. அந்த மரத்தின் கீழே புகைப்படம் எடுத்தார்கள். அந்த மரத்தின் கீழே புகைப்படம் எடுத்தார்கள். அந்த மரத்தின் கீழே புகைப்படம் எடுத்தார்கள்.

மேலும் ஒரு மரம் காட்டில் இருந்தது. அந்த மரத்தின் கீழே புகைப்படம் எடுத்தார்கள். அந்த மரத்தின் கீழே புகைப்படம் எடுத்தார்கள். அந்த மரத்தின் கீழே புகைப்படம் எடுத்தார்கள்.

100% தூய்மையானது, சென்றதாய் உதவங்கள் சேர்ந்தது

பாமாலிவ்

அழகை எடுத்துக்காட்டுகிறது

உங்கள் சருமத்தையும் சுத்தப்படுத்துகிறது

இதர உயர்ந்த சோப்புகளிட
உங்கள் சருமத்துக்கு உகக்
தது பாமாலிவ் அழகு முறை.

ஆம், இதர உயர்ந்த சோப்புகளின்
'சாதாரண கவனிப்பை' விடவும்
உங்கள் சருமத்துக்கு பாமாலிவ்
சோப் உகந்தது என்பது 1285
மாநாட்டின் 36 நிபுணர்கள் நடத்
திய சோதனையில் மறுக்க முடி
வாதபடி விருப்பமொலி விருக்
கிறது.

பாமாலிவ், அதன் அழகுமுறை
வைக் கவனாருங்கள். 100%
தூய்மையான அதன் மெல்லிய,
நறுமண நுரைவை தினசரி மும்
முறை 50 விழுக்கத் தேயுங்கள்.
14 நாள், அகிறது அதற்குள்
காகவே உங்கள் சருமம் மென்
மையும் புதுமையும் பெறும்.

புதுமையின் நறுமணம்
100% சுத்தமான நுரைக்
களஞ்சியம், அதிக காலம்
உபயோகிக்கலாம்

800213

பாமாலிவ் - அழகுக்கு அழகு சீசய்யும் அருமை சோப்

தான் தீ நிதியும் மான் குட்டியும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா? அங்குமிங்கும் ஆராயும் செயலும் பரிசீலனையுடைய பார்த்துப் பதற முடியுமா? ஓயாது அங்குதும் வட்ட அங்குதும் கண்டு கவல்கிறார்களா? அதேபோல அவனுடைய ஓய்வோடு குறுப்புத் தனித்தனியும், விடையாட்டினும், பிடிவாதத்தினும் ஒரு கார்ப்பீரவியின் தனித்தனியும், இந்தக் குற்றங்களை வெட்டுப் போகாமல் இருக்க அவன் பெற்றோர்கள் கிருத்திரமத்தை எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

இந்த உதாரணம் மேலும் வலியுறுக்கும் என் பதற்காக அவன் அந்த வீட்டுப் பக்கங்கட ஆறுப்பாயினு கையாற்றினார்கள். அந்த வீட்டில் இருப்பவர்கள் வேறு வாகுமிக்கிறார்கள். மோகினியின் தாய் மாமாதான். இருந்தாலும் இரு வீட்டுக்குள்ளும் இருந்து வந்த பணமும் வந்தவர்களும் மோகினியின் வீட்டுக்குள்ளேயே கையாற்றப் போகிறார்கள். மோகினியின் வீட்டில், அவளும் அந்த வீட்டிற்குள் எதிரொலியாகவும் கருவியும் பாடலும் தான் இருந்து வந்தான். அவன் இவன் உணர்வுகளுக்கு அந்த வீட்டுப் பணமும் அவளும் சம்பந்தமுக்கு விவரித்ததை அந்த வீட்டுக்குள் வந்திருந்த மோகினியின் கைகளில் எதிர்ப்பெறியிருக்கிறார்.

விவரப்படுத்தி விவரப்படுத்திய அவளுக்குப் படிப்புச் சொல்லிக் கொடுத்தார்கள்; பாட்டுச் சொல்லிக் கொடுத்தார்கள். விவர வாய்க்கக் கற்றுக் கொடுத்தார்கள். எதற்குப் பணிக் கூடத் திறமையோடு படிக்காமலே மோகினி பத்திரம் பள்ளிக்குச் சென்று கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய படிப்பைக் கற்றுக் கொண்டு விட்டாள். தன் தனித்தனியும் இவள் குரலில் பாடிக் கொண்டு அவன் வீட்டின் மீதுகருவிக் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கிறான். அந்த அற்புத கிருத்திரம் கேட்டுக் கொண்டே துற வகுப்புகள் கூடப் பட்டினி கிடக்கலாம். அங்கு அங்கு அங்குமாவும் பாடுவான்.

அந்தப் பாட்டின் இன்னமையே அவனுடைய இன்னவற்ற இன்ப வாய்க்கைக்குக் கேட்க வரும் என்று அப்பொழுது வரும் எதிர் பார்த்துக்கொள்ளு.

அவனுடைய மேல்கைகளும் விவரப்படுத்தும், பாட்டும் உத்தமம் ஓய்வோடு வரும் அங்குமிங்கும் கொண்டே சென்றன. அந்தக் குறுப்புத்தனமும் தனித்தனியும் அவளும் அந்த ஒரு அமைதியும் நிறைந்த இன்பமும் கவல்கு இருந்தன. இப்படியே அவன் வாழ்வான் முழுவதும் இருப்பான் என்று தான் அவன் பெற்றோர்கள் எவ்வாறும் நினைத்தார்கள்.

ஆனால் ஏதும் புயல் அடித்த ஒலிக்கு விட்டது போல, இரு கைகளும் புயலும் ஒன்றும் பது வெள்ளம் நிகழ்கிறது வந்தி விட்டது போல, மோகினியின் வேறு கதை, விவரப்படுத்தி, பேசும், சிரிப்பு, ஆட்டம், பாட்டும், அழகும், அடம் எல்லாம் மலமலா மலமலித்து விட்டன. தன் வீட்டு திரிந்த மோகினி அடக்க மான வெண்ணுடி விட்டாள். பெண்மையின் கருமறி அவன் டம் கேட்கும் வந்த அந்தித்தக் கொண்டு ஆழப்பித்து விட்டது.

இந்தக் கவல்கிற அவன் பெற்றோர்கள் எதிரொலியுடன், அடக்கமாவும் மோகினியின் இருந்த மோகினியைக் கண்டு மகிழ்ந்தனர். மோகினி இப்பொழுது மங்கலவாசி விட்டாள். அழகு கைகளை வாயில் பெண் ஆயிவிட்டாள். ஆனால் மெய்க்கைத் தாமதம் விவரப்படுத்திப் பருவம் போகலாதது. ஆபத்தான எவ்வகை அவன் பெற்றோர்கள் அப்பொழுது உணர்வுகளை, அவர்களும் உணர்ந்த கொள்ளவும் முடியவில்லை. அதேபோல அவன் வாழ்வைத் திருத்தினதும் என் பதற்கும் ஒருவரும் எதிர் பார்த்துக்கொள்ளவில்லை.

மோகினி மங்கலம் பருவம் பெற்று விட்டாள். அவனுடைய அடக்கமே அவளுக்கு மேலும் கருவிக் கொடுத்தது. ஒரு பெண்ணுக்கு வேண்டிய எல்லா அழகும் அவனுடைய அடக்கத்தில் கைகளை வளர்ப்பட்டன. ஆனால் 'மோகினி வாயில்' என்ற பெயர் கொண்ட அவன் வீடு மட்டும் கை வளர்ப்பிந்த இருந்தது. அவனுடைய உல்லாச மான பாட்டுக்களை, உதாரணமாக பேசுக்களை, இப்பொழுது கேட்க முடியவில்லை. இதைக் கண்ட அவனுடைய பெரிய தாயர் மட்டும் கற்று வகுத் தப்பட்டார்கள். மோகினியின் ஓய்வோடு வாய்க்கைகளும் கவல்கு ஆழப்பித்தனர்.

அங்குமிங்கும் எழுதினதும் மோகினி இப்பொழுது அந்த வீட்டில் படுக்கையில் படுத்துக் கிடக்கிறான். அந்த பெற்றோர்கள் மத்தியில் விவரப்படுத்தி அவன் தனிமையே விருந்தினர், சாப்பாட்டுக்கு வகுத்த அழகுத்தனமும் வர ஆழப்பித்தார்கள். அடக்கம் கேட்க கொழுந்தி விட்டாள்.

அந்தப் பெரு மூர்க்கை கேட்டபடியே மோகினியின் பெரிய தாயர் புதிது கொண்டாட்டம், மோகினியைப் பிடித்திருக்கும் கேள் இன்னமேலும் தெரிந்தகொண்டாள். இந்த கேள் இவளுக்கு எப்படி ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதைக் கண்டு பிடிக்க முயற்சி.

திருவருங்கோட்டையில் எந்திர வர மத்திரத்தின் கெதிர்ப்புக்கான 15வ் ஏதவதிரவா திரிவதற்குப் பிரிவுப்பாடு திரிவதே. எந்திரவின் முதல் கெதிர்ப்பானது 19வ் ஏதவதிரவா "வந்தனா கவல்கை" என்ற கவல்கைகள் மெய்தார். 19வ் ஏதவ், உதாரணமாகவும் 19வ் ஏதவ் 3வ், எதிர்ப்புக்கான மெய்தார் கெதிர்ப்பு பரவலாக, 19வ் ஏதவ், பிரபலம் பிடிவான் ஸ்ரீ என். பி. கோதண்டராமன் கிருத்திரமும் வந்திரவன். இந்த கவல்கைக்குத் தனிமையே வந்திரவன் ஏதவதிரவா என்ற கவல்கைகள் சென்ற கெதிர்ப்புக்கான பெரிதும் பரவலாகு.

உணர்வுத் தோஷப்படுத்தல்கள்.
உத்தரவுகள் குறித்து முடிவெடுக்க உணர்வுப்படுத்தல்
விவரம் இப்படி. அந்த உத்தரவுகள் குறிப்பிட்டவை.

தமிழ் டிரைவ், அங்குதலு உள்பட உயர்ந்த
கல்வியுடைய நேரிதழ் நேரிதழ்நாள் நேரி
தழ்நாள் நேரிதழ் உள்பட டிரைவ் நேரி

இந்தியாவின் தலைநகர்த
சைக்கிள் டயர்கள்

சூப்பர் இந்தியா

கைவிட மாட்டான் !

அ. சா. நாகராஜன்

நீதந்த தன்னிருந்த எங்கும் சென்ற ஒரு நாள் மட மட சென்று எழுப்பிய சத்தத்தைக் கேட்டுப் பழனிப்பிப் பன் கிழித்தக் கொண்டார். படுத்திருந்த கிழித்தக் கட்டியில் எழுந்த உட்காரிது சொம்பன் ஓத்திப்படியே ஆராய்ந்தான் பரித்தான். அந்தக் கை விடையின் பெயரையில் சந்திரன், கை மயமான வானத்தில் ஒரு காரதாசனமான அமைதியும் அழகும் குழல் வெறுத்ததான்.

"அப்பா!" என்று உயிரிட்டான் பழனி, குடிசைப் பக்கம் திரும்பி. "என் பழனி!" என்று கேட்டுக் கொண்டு குடிசைக்குள் துழையிச் சென்ற படுத்தக் கொண்டிருந்த அவன் தன் எழுந்த கந்தான், அவன் சென்றப் போய்த் தைவம் வைத்துப் பரித்த கிழி "கொம்பிட்டி டைவ், பழனி!" என்று கேட்டான் அவன்.

"ஆய், அப்பா!" என்று சொல்லிக் கொண்டு குடிசைக்குள் துழைந்து எங்கும் செல்லாமல் தைவம் கட்டிக் கொண்டு சென்ற பழனி பரித்தானவையும் எடுத்தக் கொண்டார்.

"பழனி! இந்த ஒரு நாளைக்கு உடம்பைப் பரித்தக் கொண்டு எங்குமே போகக்கூடாது! சென்ற இரவு பூரையும் உடம்பை வளித்து என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தாய்!" என்று.

"எனக்கு இப்ப என்னும் இப்ப அப்பா, இதை பாருங்கள்!" என்று சொல்லிக் கொண்டு இரண்டு கைகளையும் நோக்குகிற போது ஒரு சொற்குக் கொண்டுக் கொண்டுத் தைவத்திட்டுக் குடிசையை விட்டு வெளியே எழுப்பிச் சென்றான் சொல்லிக் கொண்டு பழனி.

பிழனி எழுப்பிச் சென்றான் போட்டி. பழனிபாச உத்தியோகம் இப்ப, வகுப்பு வரை குக் உட ஆகியிருக்கிற. இந்த உத்தியோகத்தில் அவன் வந்த எங்கே மாற்றத்தான் ஆகியிருந்தான். அந்தக் குழப்பு சிதம்பரத்துக்குப் பக்கத்தில் இருந்த கிராமம் ஒன்றில் வயதெவ்வற்ற அவன் உட்காரிக் கொண்டுத்தான் அவன்.

சிறு வயதிலேயே தைவம் என்னவென்று விட்டாலும் பழனி கிழியும் சொல்லியவான பித்தியை வளரித்தான். அங்குக்கு அடக்கிய பித்தியை, அவனுடைய தாய்க்கு ஒரு மகனும், இப்பது வயது ஆண்டுகளில் வளரித்திருந்த பழனிப்பிப் பன் கிழி கொண்டுக்குப் பித்திரித்ததில் ஆசையின் ஒன்றும் இப்ப. பழனி தன் மாமனுடைய ஆசையிலேயே வயல் வேலையில் பரித்தக் கொண்டு வந்தான். மாமனுக்குக் கொடுத்ததில் ஆசை ஒன்றும் இப்ப. திருமடப் பித்தியைப் பரித்த கொண்டு கொண்டு வந்தான், தன் தங்கை மகனின் உண்மையான உதவிப்பைத் தன் வயதிலே பழனிபடுத்திக் கொண்டு எங்கேருக்கும் போனியே பழனிக்கு வளியும் அளித்த வந்தான்.

மாமனுக்கு இரண்டு பெண்டை உண்டு. பெரிய பெண்ணுக்குக் கப்பாயம் ஆகிய புருஷன் விட்டுக் குக் சென்ற விட்டான், அவன் தான் பழனிப்பிப் பன் கிழிக்குப் பழகும் குழுவும் ஒருவரும் சா இப்பின் வைத்துக் கொண்டு வளரித்தான். பழனி விட்டுக்குக் கொண்டு திரும்ப அவனுக்குப் பழனிப்பிப் பன் உட்காரித்த தைவ் போன்ற வகுப்பை

உண்டு. மாமனின் அந்தப் பெண் ஒரு வண்ணப் பழனிப்பிப் பன் வளரித்த வந்தான்.

மாமனுக்கும் மாமன் மகனின் குப் பழனிக்குத் தைவம் மகனின்

கொடுக்க விடுப்பதற்கு, அப்படியே அவர்கள் பெண் கொடுக்கத் தயாராக இவ்வளவிட்டாலும் பழனிக்கு அந்த வகைப் போட்டி போட்டிக் கொண்டு பெண் கொடுக்க எத்தனியோ பேர் தயாராக இருந்த வந்தார்கள்.

பழனிக்கும் அவன்மாமனுக்கும் இடையில் வளரித்திருந்த வண்ணம்-மகனின் உதவி அவர்கள் உதவித்தும் வளரிவிட்டது.

குறாவன் பழனிப்பிப் பன் ஒரு சொப்பனம் கண்டேன். அது பரித்தான்!" என கொண்டு கேட்டான் அவன்மாமன்.

"என்ன சொப்பனம்!" என்று பழனி.

"எனக்குப் பட்டா இருந்தது. இந்த எங்கே இதைக் கொண்டுத்திக் கொண்டுக் கண்டேன். அப்பா உதவிக்கு எங்கேத் தைவத்தென் என்று சொல்லிவிட்டாக. உதவிக்கும் அங்குமே கைவட நுழை விட்டது. எனக்கு என்ன சொன்னதென்றே தெரியவில்லை!" என்று.

பழனிபரித்தான். "அவன்மாமன்! என் என்னும் அவன்மாமன் பரிப்பாரக இருந்தான் வளரித்த என் இவரும் இந்த என்னத்தின் மத்தியிலே விட வேண்டும். என் மத்தியிலேயே போவதற்கு கொண்டுக் கண்டேன்" என்று.

சென்னைமகனின் பழனி விடப் போவதில்லை. மாமன் வளரித்ததில் மகனின் தைவ் குறாவன் உதவிச் செல்லுக்கு தைவ் போவதன்

நிமேஷம் ஒருவர் நிரம்பி வந்து விட்டார். கையில் கொஞ்சம் பணத்தையும் உடலில் விசைபெட்டும் வந்த சேந்த அவர் பணத்தைத் தன் தங்கையில் கொடுத்து அவர் பராமரிப்பில் சில நாட்கள் இருந்து விட்டுப் பிறகு உலகம் விட்டார். இப்படியாகக் காலிமுத்து எதிர் பாராத விதமாகப் பணக்காரன் ஆனார்.

குடியிருந்த குடிசை ஒட்டு விடப்பெய்த, காரியம் உடனில் உழந்து கொண்டிருந்த ஒரு சென் லுதவாளியின் கிழவனாகக் காலி முத்தவின் கைக்கு மாறின. வாரம் வாங்கி வந்து வந்தது வந்த காலிமுத்து வெற்றிலைப் பெட்டி, குடை, கைத்தடி, சிறம் வயல் வெளிக்குள்ளுப் போக ஆரம்பித்தான். எம்மாம் ஒரு வருஷத்திற்கும்.

பணம் மிகைலியின் பணம். அவனுடைய நாட்டம் தன் பக்கத்து உறவிக் கொஞ்சம் ஆய்விடும் இருந்த ஒரு கையாணிப் பீது விழித்தது. கண்ணம்மாமை அவளுக்கே கொடுக்க, காலிமுத்தவரும் ஏம்மென்றான். 'ஒட்டு விட்டுக் காரம் பெண் ஒட்டு விட்டுக்குத்தான் போக வேண்டும்' என்று சொல்லிக் கொண்டான்.

கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விஷயம் பழங்குத்த தெரிந்தது. குறவிக் மாமனிடம் வேலை செய்வதை விடுத்திக் கொண்டான். பிறகு ஒரு நாள் கண்ணம்மாமின் கண்பாணத்தைப் பற்றி மாமனிடம் கேட்டுக்கொண்டே விட்டான்.

"என் மகனாக் கண்பாணம் கட்டிக் கொள்ள உனக்கு என்ன போடவேண்டி இருக்கிறது? ஒன்றை சொன்னேன். ஆனால் என் ஒன்றை இருந்த காலிமுத்து இல்லை. அது உனக்குத் தெரியுமில்லையா? கண்ணம்மாமைக் கட்டிக்

கொன்னால் எந்த ஆகையையும் இங்கிருந்து விட்டு விடு" என்று காலிமுத்து சொல்லி விட்டான்.

பழங்குதி சந்தம் கொடுத்தது. கார்ப்புள் துடித்தன. மனசை அடக்கிக்கொண்டு விட்டுக் குப் போவதற்காகத் திரும்பினார். திரும்பிய போது பக்கத்து அறையின் கண்ணம்மா இங்கு தன அவன் கண்களுக்குத் தென்பட்டது.

"கண்ணம்மா! உன் அப்பாவின் மனசை இப்படி காலி விடும் என்று என் கண்களிலே இல்லை" என்று பழங்குதி.

"என் மனசை மாத்திரம் என்ன? என், கண்ணம்மா மனசை மாத்திரம் மாறுதோ? தப்பிப் பழனி! குறைப்பென், அது இது என்று வீண் சலிவ பண்ணுதே! இத்தனை நாளை போகவே மனசை பிணியாக உட்குது கொண்டால், இனி மேலும் அந்தப் பெண்கைக் கெடுத்துக் கொள் காலி. ஆகையி்" என்று காலிமுத்து.

பழங்குதி இந்த உலகமே ஏழாவதுபோல் இருக்கிறது. கண்ணம்மாமின் மனமும் மாறி விட்டா! பணம் வந்தால் கண்காலியை மாறி விடுவார்களா! கண்ணம்மா உடைய!

கண்ணம்மாமின் கண்ணம்மாமின் மனம் மாறாமல் இருக்கிறதற்கு உடனே தன் காலிக் வந்த விழித்தது. "இல்லை அந்தவன், என் மனம் மாறவில்லை" என்று உறுதுவாக என்று பழனி எதிர் பார்த்தான். தான் தன்னுடைய மனத்தையும் கை கொண்டதையும் விட்டு விட்டு மாமனிடம் வந்த கேட்கவில்லையா? கண்ணம்மா மட்டும் அவர் இருந்த அறையை விட்டு காலிவிட்டான். பழனி கைக் கட்டும் முத்தவத்தைத் திரும்பிக் கொன் டான். அடுத்த கைத் அந்த விட்டை விட்டு வெளியில் வந்த விட்டான் பழனி.

அந்தக்குப் பிறகு அந்த ஊரில் இருக்கப் பழங்குதிப் பிடிக்கவில்லை. கண்ணம்மாமின் மன மாறுதல் அவனுடைய காலியை உன்னத்தவர்க்கு சொல்லுமடையச் செய்தது. ஒரு நாள் தன் தாயை அழைத்திக் கொண்டு சரீக் ஏறிவிட்டான்.

உட்கே போய் போக, தென்னுந்தொரு நிமிசம் விடும் செல்லப்பட்டு நிமிசம்விடும் பன் வருஷக் காலம் மனது பிணியாகப் வருவதற்கு காலி கைக் கட்டும் காலுடைபதாக இல்லை. அதுதான் பழனி பிழைப்பை கைக் கொண்டிருந்த காலி.

எழும்பூரில் இறங்கிவிட்டபோதே அவன் நிர் மானித்து விட்டான். தான் என்ன வேலை செய் ப வேண்டும் என்று. விட்டோனிக் பெட்டிப் படுக்கை துக்குப் வேலைதான் அது. அவர் காலியை ஒரு வருஷ எப்படியோ கிடைக்கப் பிடித்திக் கொண்டு கண்களால், கிண்களால், கைகிற் கட்டையும், பக்கைத் தகப்பாணையாக எழும்பூர் கிட்டோன்க் பிணைப்பாத்தலில் போட்டாராக ஆனார். அவர் பக்கில் அறிவிட்டம் இருந்தது. சிறம் காலியிலும் மாறிவிடும் இரண்டு மூன்று ரூபாய் கிடைத்தது.

பூதமல்கி கொஞ்சகாலிக்குத் தென்பே, சரீக்கே காலிக்கு அருகில் ஒரு குடிசையைப் பணித்திக் கொண்டான். காலியிலும் இரவிலும் தான் கிட்டோன்க் வேலை. பக்க வேலைகளில் வேறு வேலை மூன்றும் இல்லாமல் இருந்ததால் ஒரு மனிதனக் கைலிக் சாமான் எடுத்துக் கொடுக்கும் சிறு ஊராக வேலை செய் து மாதம் பரிசாகத் தராய் கம்பளமும் இலவசமாக உப்பு, புளி, பருப் புளி, இது சாமான்களும் பெற்றான்.

பழங்குதி தன் காலிக்கையை உன்னம் என்று கிழவனுடையகிண்கி. மாதம் மூன்று ரூபாய் வீதம் கைக்கிடுமே கண்பாண அவனுக் கிழவனுடைய கிண்கி. "கண்ணம்மா மாத்திரம் அருகில் இரு

"இரவில் வந்து குழந்தையையும் கேட்டு அழும்போது, நீ எப்படிச் செத்துக்கொண்டிருக்க?"
 "அது என்ன பிரயாசம்? என் குத்த பிள்ளை போடுகிற உச்சலிக்கு மத்த இரண்டு குழந்தைகள் அழுவதும் எதில் விழுவதில்லை?"

தான்" என்ற ஆணை தனிர் விடும்போது, அன்று 'என் மனம் மாறவில்லை அந்தான்' என்று சொல்வது மத்தியம் இல்லாத—மனம் இல்லாத கோழைப் பெண்ணைப் பற்றி சினைக்கவே கூடாது என்று நினைப்பான்.

★

'கே. உ.' என்ற சத்தம் கேட்டது. பழனி திரும்பிப் பார்த்தான். செங்கோட்டை பரஞ்சலி வந்த விட்டது. ஒரே ஓட்டமாக ஓடி, கோட்டை பரத்துக்குப் போய் ஓடிடத்தில் சின்று கொண்டான். அவன் சிந்தித்த இடத்துக்கு எதிரில் சிந்தித்து ஒரு பெண்ணை வண்டி, பழனிக்கு மன உந்தரம் குறைந்தது. பெண்ணை வண்டியிலிருந்து அழிவான மூட்டை மூடிக்கொண்டான் பார் இறக்கம் போகிறான்! வராவது "போகட்ட" என்று அவன் எதில் ஆள்கத்ததை எழுப்பும் பெண்கள் சொல்லிக் கூப்பிட மாட்டார்கள்" என்று எங்குமாவது.

"இந்தாப்பா....." பழனி திரும்பிட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தான்.

"என்னம்மா....."

"வந்துட்டியவா, அந்தான்"

அவர் உதிர்பது பழனியின் காதில் விழவில்லை. அவரின் ஒரு பெட்டி ஒன்றுடன் சிந்தும் அவர்களை கோட்டையிலே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். கோட்டையிலே இருக்க உடம்பம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கறைகிற கொண்டிருக்கிறது.

"என்னம்மா, நீ எப்படி இங்கே வந்தே?" என்று கேட்கிற சிந்தைத்ததை வரவழைத்துக் கொண்டு அவன் கேட்டான்.

"உங்களுக்குத் தெரியாதா?" என்றான் அவன் மனம் சிந்தித்துக் கொண்டே.

"ஐயப்போ! இது என்ன என்னம்மா, இது! நீ எப்படி இங்கே வந்தான்?"

"உங்களுக்கு என் வருவேன் என்று சிந்தை மனமே தெரியாதா?"

"ஐயம்..." என்று தலையசைத்தான் பழனி. அவன் மனமில்லை அவனில் திடீர் என்று பவந்தர உணர்ச்சி பரவியதைப் பழனி வணங்கித் தான். இதற்கிடையில் "என்னம்மா?" என்ற குரல் கேட்டது.

பழனி உதறும் மூற்றும் பார்த்தான். உதறத் தான், மாசிலுத்து என்னம்மாளை கோக்கி வந்த கொண்டிருக்கிறான், என்னம்மா வில் பக்கத்தில் பழனி சிந்தைத்த பார்த்தவன் அப்படியே போவதற்கு அவன் மாநிலி அங்கேயே சிந்து விட்டான்.

பழனிக்கு ஒரு கணத்தில் விஷயம் விளங்கி விட்டது. தன் தூரத்து உறவான மாசிலுத்து என்னம்மாளை அழைத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறான்! பழனி வேறுபடும் ஆத்திரமும் ததும்பும் முகத்துடன் என்னம்மாளை கோக்கினான். அதற்குள் அருகில் வந்தவிட மாசிலுத்து அவனை என்னம்மா குரோதமும் கோபமும் பொங்கும் மூகத்துடன் பார்த்தது. "மாசிலுத்து, இவர் எங்கே இருக்கிறார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாது இல்லையா! என்னை ஏமாற்றித்தானே அழைத்துக் கொண்டு வந்தான்?" என்று கேட்டான்.

பழனி மாசிலுத்து அவனை கோக்கி இரண்டடி வைத்தான். மாசிலுத்து பவந்து அருகில் கொண்டே "அவனே...என்னை மன்னித்து விடு..." என்று கெஞ்சினான். உடனே பழனியின் மூகத்தில் ததும்பிய ரொத்திரத்தைப் பார்த்து அங்கிருந்து ஓட்டம் எடுத்தான்.

பழனியும் என்னம்மாவும் குடிசையை கோக்கி ரெயிலே வயறுடன் ஈட்டி கொண்டிருக்கிறான். "உங்களை சினைத்து சினைத்து என்னை என்மிக் கொண்டு இருக்கிறேன். அப்பா 'இனிமேல் அந்தப் பயலை சினைத்தான், உங்களை இத்த விட்டேன் இருக்க விடமாட்டேன்' என்று சொல்லி விட்டார். இதற்கு மத்தியில் அம்மாவின் கோக்கிக்கொள் அந்த உணர்ச்சிப் பேட்டை ஒட்டு விட்டுக்கொள் என்னைப் பரிசும் கேட்க வந்தான். எங்குப் படிக்கத் தெரியுமா என்று கேட்டான். அப்பா 'தெரியாது' என்று சொல்லியே, எழுதப் படிக்கத் தெரியாத பெண் ஒட்டு விட்டுக்கொள் வரவந்திடுவான் என்று சொல்லிவிட்டுப் போய் விட்டான். வான் மூலமும், வான் உங்களை சினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று விஷயம் தெரிந்தது விட்டது. அப்போதுதான் இந்த மாசிலுத்து வந்தான். அப்பா விட்டேன் இல்லாத சமயமாகப் பார்த்து வந்தவன் 'நான் பட்டணம் போனேன், அங்கே பழனிவைய் பார்த்தேன்' என்னுள். உடனே என்னை அழைத்துக் கொண்டு சினை வரக் கொண்டதாவுக அப்பாவிடம் பிரகு சொல்லிக் கொண்டதாவுக சினைக் கொண்டதாவுக என்று சொன்னான்.

உங்கள் பிழிந்த ஆணைகள் என் சொல்லும் காரியத்தையும் தெரிந்து கொண்டதால் அவனை எப்பி வந்து விட்டேன் அந்தான்.

நான் உன்னையேயே உங்களை எப்பி வந்ததன் அடிகள் என்னைக் காணவில்லை. அவரே பார்த்து உங்களை ரெயிலுக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறான்" என்னுள். அப்போதுதான் அவன் உடல் பவந்தான் அருகில் கொண்டிருக்கிறது.

"தன்னை எப்பிவந்ததக் அடிகள் எப்போதும் காணிட மாட்டார். எப்பிவந்து கொடுவதில்லை" என்றான். என்னம்மாவின் அருகும் உடனே பழனி தன்மூடன் அனைத்துக் கொண்டான்.

ஒவ்வொரு
நாளும் தங்கள்
அலுக்கிலிருக்கும்
கிருமிகளின்
அபாயத்துக்
குறிப்பிடுக

லைப்பாய்
சோப்பிலும்
அலுக்கிலிருக்கும்
கிருமிகளை அழிக்க
கவியுங்கள்

தங்கள் இந்த
அபாயத்திலிருந்து
உங்களைப் பாது
காத்துக்கொடுக்க
வேண்டும்

அதன் "பாது
காக்கும் துறை"
உங்கள்
குடோக்கியத்தை
கவர்ப்பாற்றுகிறது

லைப்பாய் சோப்

தினாந்த நாட்களிலான அலுக்கிலிருந்து
கிருமிகளிலிருந்து உங்களைப் பாதுகாக்கிறது

விண்ணப்பம்

சுவை செய்ப
பட்டுள்ளன

பிரகாசம்

சுவை செய்ப
பட்டுள்ளன

**ஸன்லைட்
சோப்பினால் தான்**

துணிகளை
அழுத்தத் துணைக்காகவே
வெண்மைவாகவும்
பிரகாசமாகவும்
சுவை செய்கிறது!

